HAYBER & İLBER

Şiirleri ve Mektupları

2019-2020

İçindekiler

4 Hayber & İlber

6 Hayber & İlber

بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيم

O seven ben O sevilen de benim
Bir bedene girmiş iki ruhuz biz.
Beni seyredersin Ona baktıkça
Ben de Onu görüyorsun açıkça

Hallaç/Tavasin

Aşk Ne Yüce Bir Şey

'İnsan kalbi gizli hazinelerle doludur
'Sırla kaplı, sessizlikle mühürlenmiş '
Düşünceler, umutlar, hayaller,
hazlar ifşa edildiğinde büyüleri bozulur'

Kaderim, Gönül Eşim, Gerçek Aşkım!
Kendimden geçince korka korka iyi mi kötü mü demeden. kelimeler ağzımdan dökülüp sayfalara düşüyor ve orada bir daha okur musun okunmaz mısın bilemesem de ölmelerini istemiyorum.
Söylemesek daha mı iyi olur?
Yoksa söylenmeli mi?
Bence söylenmeli. Onlar canlı çıkıp ölecek olsalar da söylenmeli. Çünkü hamile anne ne kadar dayanır çocuğunun hasretine ve çektiği acılara. Bir an önce yavrusunu eline almalı sarılmalı koklamalı. Bende öyleyim. Bu acılarımı doğurur gibi dağıtıyorum

ortalığa sırrımı ifşa ediyorum. Yaramaz çocuklar gibi. Sonra sen okudun mu hayat verirsin bana verdiğin gibi, değil mi?
Ağlıyorum çok zaman. Gözlerden hep acı su dökülür derler bende ise içimin yangınından gözlerim kuruyor, gözyaşlarımda göğsümün yangın yerine, buz kristalleri gibi düşüyor. Öyle ki buharında duman altı oluyorum, insanlar beni sigara içiyor sanıyor. Ciğerim yanıyor, bir de kebap mı yedin diye bana soruyorlar.
Dün gece içimdeki yalnızlığın verdiği başıboşlukla ne yapacağımı bilemeden uyuyamadım, sensizliğin kararmış geç saatlerine kadar. Ah…aramızda olanların gerçekliği açılsa ortaya. Sonra susuyorum.
Aşkımızın en güzel tarafı bizi daha fazlasına doğru ruhumuzu uyandıran, zevk veren ve gelecekte bilemediğimiz uzak bir yerlerdeki yeni hayatımızda birbirimizin olduğumuz hayalini beslemesi. Bu güzel oluyor.
Kalplerimize ekilen bu aşkın ateşi, bizi yaksa da huzur veriyor. İnan ki, gülümsedim biraz…bu kadarına da razıyım, diyerek.
Sevdam...önceden beri farklısın sen. Ötekiler bana

hep kan kusmayı sıkıntıyı çağrıştırdılar. Sen ise bana huzuru sakinliği verdin. Şimdi seni soluyor, fırsatımsın diye seni içime çekiyorum.
Sen çıkıp geldiğinden beri, uyuşturucu almış gibiyim. Sana olan bağımlılıktan kurtulamıyorum. Kendimden geçiriyorsun… halüsinasyonlar gördüğümde kalbimin kutusunu açılıyor… ve içinde sen varsın. Bu nasıl bir şey Allah'ım.
Ah sevdam dedim, aklım başımdayken nerelerdeydin. Bugünlere kalmak gerekli miydi?
Bunları yazıyorum ya, kalbimin atışıyla yarışmaya başladım hızına ben bile yetişemiyorum. Öyle ki beni baştan çıkaran gözlerin ve sürmeli çekici bakışların aklımı alıyor hemen ilahi bedenine doya doya bakmak için üstündekilerini de yırtmak istiyorum.
Allah Allah..nevrotik kişilik mi gösteriyorum, kendime bakıyorum. Seni bulanda başka ne olmalı?
Sonra kaybedecekmiş gibi sebep yokken devamlı kaygılar, saplantılar ve kompülsif hareketler beni sarıyor. Bu canımın en çok yandığı zaman oluyor. Çok zor senin hiç yaşamanı istemem.
"Seni seviyorum"…sonsuzca söylemek… aklımı

kaybedene, hiçbir şeyi hatırlayamadığım zamana kadar ne tatlı, değil mi?
Hayallerimde dahi olsa asla seni asla bırakmayacağım. Seni ve ellerini bana sarılmış karanlık gibi içimde hissettiğimde tüm sevgimi alev gibi parlatarak ışığında sana kendimi yollamak istiyorum. Yanıyorum sana bak der gibi.
Biliyor musun, çok tatlısın. Bazen ağlar gibi titrek dudakların resme düşüyor, Gördüğümde içimdeki arzu inlemeye başlıyor. Kalbim duruyor ayaklarımı sürüklemem kâr etmiyor çakılıp kalıyorum, neden üzüldü yine diye.
Bazende bana vuran güzelliğinin dalgaları başka sesler bırakmıyor duymaya… sağır mıyım diyorum.
Ah Kalbim bunlar anlattıklarım, daha fazla özlemini çektiğim oluyor. O zaman kaygılarım ile aklım arasında denge bulmayı unutuyorum. Her geçen gün, paranoyak bir şekilde seni sevdiğimi hissediyorum.
Ağzıma ne gelirse söylüyorum… Ne bileyim içime korku düşmez mi, Tanrı kıskançtır. Kızar mı demeyi aklım söylese de kalbime dinletemiyorum. Seni sana anlatacak kelime bulamayınca tanrım kalıyor, onu

söylüyorum.

Çaresiz ve mecburum söylemeye. Rabbimde bunu divaneliğime saysın.

Canım!

Fevkaladesin.

Sadece sensin ölümüne sevilecek olan...sadece sensin benim için herşey olan…

Anlıyorsun artık...akla sığmaz o denli fahiş hatalarımla da seni seviyorum.

Son sınıra gelince sana kavuşamadığımın acıları beni içine çekiyor. Kendimi sen olarak görüyorum yoksa o ben miyim diyecek kadar sen oluyorum. Durgunlaşıyorum.

Gecemde gündüzümde, beraber olmak istediğim kişi sen olunca ben kaybolmuşum hayallerim sorun olmasa gerek.

Çocukken hayatım için öylesine büyük beklentilerim hayallerim vardı ki, her şeyin daha farklı bir hâl alacağını düşünürdüm. Değilmiş. Şimdi hepsi senin olduğunu anladım.

Rüyaların rüyalarıma, hayallerim hayallerine karışsın… bizi, biz yapsın.

16 Hayber & İlber

Aşk ne yüce bir şey, değil mi?

Güzel şarkım, bitmeyen acıklı hikâyem…sonsuza kadar.

Var mısın?

Kayıp parçalarını bulan ruhların kavuştuğu…

Gün, bugün ve bu saat ile aynı dakika…

Dünyada karşılaşma ve kavuşma şansına erişmiş olmanın şansı.

Seçilmişler olarak…aşk ile mühürlenip…ezelin ebede birleşilen anda yaşamak.

Geç değildi…bu anı yakalamak, onlara verildi.

Kalpten kalbe giden yolu bulmak ve o yoldan başka hiç kimsenin yürümesine izin vermemek.

Aşklarını kalbin kuytularında sırlayıp gizlemek.

Her ne kadar acı verse de özlemeyi bile sevmek.

Sarılmadan, koklamadan uzaktan izler gibi, naif, bir o kadar da tutku ile bağlanmak. Birbirinin derdini dert, sevinçlerini mutluluk bilmek.

Tüm mesele…

Dostuna dost, düşmanına kaplan kesilmek. Gönlünü ısıtmak için yeri gelince kendi gönlünü ateşe vermek.

18 Hayber & İlber

Tüm kalıplarından sıyrılıp, duvarların yıkılmasına göz yummak. Ben seninim diyebilmek. Sadece biz olmak. Güvenmek. Sığınacak liman bilip, gerektiğinde gücün yettiğince kol kanat germek. Yanlışlarına yanlış, doğrularına doğru olmak. Her şeyiyle olduğu gibi kabullenmek. Dışlarından önce içi sevmek. Kalbine, ruhuna tutulmak, tutuşmak. Gözden önce, gönüle düşmek. Tüm engellere rağmen, kalbi kalp ile sarmaktır.

…

Akla gelip, dile gelmeyen tüm duygularla bir kez daha…

SONSUZ SEVDAM…

Benimle birlikte SONSUZA KADAR…BENİMSİN…diyebilmek adına; iki cihanda da VAR MISIN…?

B…

Hayatımın Gizli Anahtarı

Sevgili!

Günler geçti gitti. Sen ve ben hem uzak ve hem yakın.

Ah…ne olacak bizim bu halimiz. İnan ki çok zor…yine de acısıyla, tatlısıyla hayatın tüm hallerini yaşamalıyız. Bu bizim için büyük bir şans ve nimet olmalı. Farklılık bence budur.

Sevgili!

Sanırım bizde bir gariplik var. İkimizede tuhaf gelecek belki ama böyle düşünüyorum.

Her şeyimiz bir gariplik arz ediyor. Düşününce…normal hayat tarzı bu olmayabilir, ama gerçekler, böyleyken böyle.

Sonsuz değer!

Akıl, Fikir!

Genelde hayat felsefemiz, her şeyi dibine kadar yaşamak… sanırım bu oldu gibi…Böyle desek de

mutluluk konusunda nefsimize uyarak yaşamadık ve hiçbir zaman isteklerimizi abartamadık,
Etrafımızdakiler iyide kötüde olsa duygularımızı anlamayınca genelde bizi abartıyor gördüler…
Bazen dümdüz insan olmak istediğimizde olmuyor değil. Kafa rahat ve pırıl pırıl…
Ancak olmaz ki bu… bizde duyarsızlaşma, bencillik, geleceği umursamayan sadece güne bakan olmak.
Nasıl olur bilemeyiz ama…bir şekilde beraber bir geleceğin nasip olmasını diz dize oturup, kucak kucak uyuyacağımız günlerin tez gelmesini, bekleyelim…
Kaderin çizdiği aşılmazlar var…bu nasıl aşılmalı dediğimizde halihazırda bir çözüm olmayınca…başka ne diyebiliriz ki…
Şu günlere kadar sabırlı olduğumuzu galiba fark etmemişiz. Hayatımızda herkesin dayanır dediğimiz şeyler oluyordu…ama sonra baktık ki, bu şeylere herkes katlanamıyormuş. Yine nedendir bilemiyoruz sabırlı olduğumuz şeyler bizi yıpratmıyor
İçimiz Yanığı hayatımız!
Kendi kendimizi doldurduk yine. Bizden bize gelen mektuplarımızı okuyalım. Huzur bulalım. Olur ya,

içmeden sarhoş olan birileri kimler diye sorarlarsa… artık bizi söyleriz. Biz bize….

Canımı Alsan Olmaz mıydı?

Doyamadığım Sırlı Madenim…

Ayıkması zor uykulardan değil, çok zaman kendimden bile hiçleniyor, gözümü açtığımda, aklımı ne çok rüyalara tutulmuş buluyorum. Ancak bir rüyam var, içinden içine, bir tanecik, onu ruhumdan bile kıskanıyorum.

Onca zaman akıp gitti, ama bu rüyamın üstüne bir rüya daha görmedim. Göremeyeceğim galiba…

Tutkularının kölesi olmayan birini görmedim. Akıl zihindeki duygu kasırgasının neyi varsa alıp götürebilir. Ancak diğer insanlar bu sahip olduğumuz sevgiye bence ulaşamazlar.

Sen benim tek aşkımsın.

Ben seni tüm kalbimle seviyorum. Bu nedenle seni hissetmeden yaşamanın anlamını da bulamıyorum. Aklım fikrim, herşeyim, seninle…

Beni ölümsüzlüğe kavuşturan rüyam!

24 Hayber & İlber

Her gecen gün hayranlığım sana kat kat artmaktadır.Sonumu düşünmez oldum. Sonra sen varken düşünmekte olmaz ki…

Tüm hayallerimi süsleyen sevgilim, çok uzaktan geleni bekler gibi hep seni düşlüyor ve sonra gelmiştir yanıma diyorum. Ne zaman ki, bahtıma küssem, hayran hayran minnetimi sana daha çok sunuyorum. Tesellim olarak bir de, ya bilemeseydim, yazıklar olurdu bana diyorum. İçim köpürüyor eski şarap gibi, sabun köpücüklerini havaya saçan çocuklar gibi öpücükler salıyorum, patlamadan sana ulaşırlar umudumla dilekler tutuyorum. Seni çok özlüyorum, bıktırırcasına kendime dahi, umutla tekrar tekrar nasihat ediyorum. Belki bir gün…

Anladım, bu hallerimin bir başlangıcı ve sonu da olmayacak. Kimseler anlamadı diye sorun etmem de manasız. Ancak adını her söylediğimde âzalarımdan seslenişini, parmak uçlarıma, tırnaklarıma kadar hissedip, kendimden geçip ve saatlerce baygın baygın istemsizliğime bakıyorum. Öyle ki bu halim, olur mu, olmaz çizgisinin çaresizliğinde beni derbeder etti.

Beraberce yaşamak, söylemek istediğim şeyler ve

yanında söyleyemediğim sözcükler içinde allak bullak olan halimle, ve bir o kadar yalnızlığımla ölsem daha iyi değil mi?

Çözüm bulamasakta biz hariç, hiç bir şey, aramıza giremese… biz bize saklansak olmaz mı? Bende sana ait olanı versem. Ah …içim yandı bir can ne ki binlerce kez verebilsem…

…

Benim yanımda olması gereken hayatım!

Her zaman mutlu okşamalarını yanıma getiren hava esintisini derin derin içime çekiyorum. Normalde ki olan her nefes canımı yakıyor. Bıkmışım ya, varlığımı, dayanılmaz boyutlardan aşırıp, yalnızlığımı hayalinle boğup, kaybolmak istiyorum.

Gönülde yaşayan aşkın yönünü kim değiştirebilir ki?

Her geçen gün yazdıklarından sonra tapmaktan başka bir şey bırakmadın bana sevdam…

Avuçlarının sıcacık şefkatiyle yaralı bir kuş misali ve kırılmış kalbimle o büyük gözlerinin içine baka baka kendimden geçsem ve ölmek, kurtuluşum olur diye düşünmeye yine başladım.

“Mutlu aşk diye bir şey yoktur.” Dedikleri buysa..

26 Hayber & İlber

İlk zaman bana bir yazı göndermiştin, hiç unutmam.
"Sensiz yaşayamam" dersin, ama yaşarsın…Olmaz dediğin ne varsa hepsi olur, yaparsın. En garibi de budur ya "Senin için ölürüm" der, yine de "yaşarsın.
Bu bana geçerli bir söz değildi ki…ben senden çok kendime söz vermiştim. Yaptığım her şeyde her zaman seni seveceğim. Bunun ne bir başlangıcı veya bir sonu olacak.
Bana sonsuz güvenmelisin.
Rüyamda seni öpeceğim günlerim çok geç kaldı…sebebini bulamıyorum…gelsinler artık…
Çok üzülüyorum. sen olmayınca bütün iyilikler kurumuş su kaynakları gibi… bende çölümde yanıyorum
İnan ki, tekrar diyorum bu canımı alsan daha iyi olmaz mı?
Hiç olmazsa onun için can verdi derler
"Gerçekte kimim ben?"
Bende ben mi bıraktın ki, kime ne sorayım
Ben sadece sende hatırlanmayacak bir iz kadarım…yahut, var mıyım, acaba?

Yeşil Absentim

Yeşil Perim!

Sanki uzun zaman görüşmemiş ve sana mektup yazamamış gibi yazıyorum. Saatlerin geçmesi, bu kadar uzun sürer mi?

Tesadüfen bir yerde gözüme A. Camus'un bir sözü ilişti.

"Kadınlar, yeryüzündeki cennete ait görüp görebileceğimiz tek şeydir"

Bence o, bu konuda, eksik bir yorum yapmış.

Kadınlar cennetten bu dünyaya gönderilmiş melekler demeliydi. Bugün olmuş hala Havva'nın nasıl yaratıldığı üzerine tam bir bilgi yok. Tanrı bile açıkça söylemiyor.

Kadın, Yüce Sevgilinin ifadesiyle "dünyada bana sevdirildi dediği üç şeyden biri" dir.

Kadın!

Fakat kadın denilince bunun kapsadığı bireyler

kimdir…bu açıklanması gereken bir muamma. Bir erkek hayatında gerçek bir kadını görme şansına kavuşursa, o yeşil absent içmişten beter olur. İlk görüşünde, içsel yangınını başlatır, halüsinasyon görmesine neden olacak kadar derinlere dalar ve ayakta durmaz olur. Ölür de diyebilirsin.

Nerede o zaman benim için bahsedilen kadın…adını andığımda sevdam dediğimde beni ölüme kadar uçuran…içmiş gibi.

Yeşil Perim!

Bence, bu korkutucu dünyaya girmek ve ondan hoşlanmayı, kabullenmeyi öğrenmek gerekiyor. Eğer ki, yeşil perimin beni kabul ettiğini bilirsem ne açık kalır ne de açlığım. Sonsuz bir doyumsuzluk beni kaplar ve dünyam huzurla dolar.

Ey yeşil perim!

Haddimi aşmazsam ezeli planda, rüyalarımda görebileceğim her şey sen olursun. Ve sen öyle şefkatlisin ki, sonsuza dek beni bırakmazsın. Kanatlarını açıp beni semalara çıkarıp, senden başka hiç şeyi düşünmez kılarsın. Bende sonsuzluğun içinde nerede olduğumu bilemem. Bu öyle güzel ki,

tarif etmek söylemek mümkün değil.

Sanırım tam da şu anda sana seni seviyorum, seni seviyorum, demekten kendimi kaybettim. Buselerinin yansımasını görüyorum. Ve ona sunabileceğim, neredeyse hiçbir şeyim yok. Canımı alır mısın diyorum. Seni bulduğumdan beri belki yüzlerce kez ölüp dirilmeyi istedim.

Bu gece gibi, her zaman yaptıklarımdan dolayı pişmanlığım gelir, doğru sandığım çabalarım üzerken beni, yine de içim rahat etmez, hoş bir rüyada öldürsene beni, hayatım bir yalandan ibaret olsun, yeter ki sen var ol dedim..

Çaresizliğimin ilacı!

Aşkın tadını seninle bulduğumdan içindekilere ulaşamıyorum. Fakat o harika tenine dokunmak değil, kokunu bile alsam yeter diye…ağlıyorum…

Herkesin arzuladığı eşsiz aşkım, çiçeğim, gülüm!

İstediğim tek şey eşiğinde uzanıp kalbimin duruşunu hissetmek…sonra alev alev yanan dudaklarınla anlıma öpücükler kondururken uyanmak…eğer ayıkırsam ayaklarına sarılmak istiyorum. Çok zaman kendime gelemiyorum ya…

30 Hayber & İlber

Sen, vücudu sevmek hayalini sevmek kadar önemli değil, diyorsun. Biliyorsun ki ruh ölümsüzdür, bir şekilde kavuşuruz. Onun için bir şansım var…ben bedenine sarılmak istiyorum. Israrla günah diyorsun.

Ah âb-ı hayatım!

Sevgilim, durmadan dudaklarının beni hararetle öptüğün günü düşünüyorum.

Seninle çok hayallerim var. Hiç olmazsa onları rüyalarımda yaşatsan.

Hayal etmenin ne anlamı var deme, bütün varlıklar hasretinle sıralara dizilmişken seninle bir an geçirmek benim için bir ayrıcalık olur. Bir işaret etsen yeterli diyorum.

Kederlere gark oldum, üzülüyorum yine de bekliyorum. Olur mu diye…

Önceden çok merak ederdim, fakat bana izin verdin seni düşünebiliyorum. yoksa bu melül ve mahcup halimle nasıl dayanacaktım ki bu hayata.

Sensizlik günleri kötü günler. Çok bekledim kendimi kandırarak. Belki yarın olur, olur diye…hiçbir şey olmamış gibi hayatıma devam ettim. Kaderim bana yanlış yaptı…sen benim kaderim

olamadın…başkalarına gittin. Hiç düşünmedin mi böyle seni ölümüne düşünen biri var olacakken.

Her şey çok değişti. Sen gelene kadar benliğimin yüksekliğinden dem vururdum. Saçma sapan teorilerim vardı. Hepsi çürüdü. Şimdi ise aptallığıma seni kaybeden birinin acınacak haline şahit oluyorum…Üzülmez mi insan hayatımın en güzel yılları sen yanımda olmadan geçti ve gittiler.

Kim ve neden mani oldu yeşil perimin eteklerini tutmama.

Seninle bir olsaydım, bize hayat mükemmel olmayacak mıydı?

Kırık kalbim var. Herkes bir yana kalbimin senin tarafından bile kırılması olsun…ama bu benim için ayrıcalıktır. İnan ki cehenneme gideceksin kulum hitabında bana, kulum dedin ya…sorun mu ederim.

Hayır demelerinde olsun, kabul etmem demelerinde. Bunlar bana acılar verse de, ben senin için tekrar tekrar ölürüm…

Sırf Sadem var olsun diye…

Aşkına Kul Olmuş Biri

Sevdalı Yağmurum…

Her günden farklı olarak güneş gibi doğdun. Ve sesinle süslenmiş şarkılarını dinleyerek, içimin alevlerine göz yaşları döktüm. İçim ferahlar belki.

Kuru pınardan akan su azdır ama, sonuçta dökülüyor. Görmüşüm seni, sevmişim seni. Herkes görüyor ama kimse benim gibi seni göremezler, diyorum.

İnan ki, gölgelerden, yıllarımın hatasını saymaktan usandım ışığına çok ihtiyacım var. Kendimle yalnız kalmak ve gözlerimi kapatıp seni sürekli dinlenmek istiyorum. Çünkü sensizliğin zamanı, bana çok uzun geliyor.

Gurbet elde beni görmüyordun, ben ise tapar gibi seni seviyordum. Ah gizlim saklım diye. Sonuçta tükendim. Öyle ki, hayatımda tek güç ve umut ışığı kalmadı. Ve şu an ruhum kırılsa, canımın pahasına,

daha sensiz yaşayamam.

Bir dileğim, var olmaz mı?

İçine alıp gideceğin sonsuza beni de götürsen…seninle beraber, çıplak aşkımıza tutunsak, onun sarhoşluğu içinde biz bize olsak. Olmaz mı?

Nurlu kalbim.

Sensizlik dayanılması zor bir hal. Her an seninleydim ve gölgendim ve seni arıyordum. Fakat serseri serseri bir halde…

Ateş yakar… ama sen aşkınla beni tutuşturuyor yakmıyorsun, daha fazla bir nevi parlatıyor, yüksek duygulara çıkarıyor, hafifletiyorsun. Bu bile beni sakinleştirmiyor.

Kalbî Duygularım, Ruhum vicdanım!

Aşkınla beni tut, yalnız bırakma. İkinci bir şansım daha olamayabilir. Başkalarının beni sevmelerine gerek yok. Bunu iyice öğrendim. Eskiyi yaşamayalım. Bir olalım…biz olalım.

Acı çekmiyor muyum?

Evet…

Dürüst olmak gerekirse aciz kulunum, noksanlığım olmaz mı?

Var…

Ancak aşksız bir ömür, yaşanılası bir hayat değil ki!

Her halde sadece sana ihtiyacım varsa ki, var… sensiz başka bir hayatı istemiyorum!

Bu denli içime dolduğun halde, sensizlik içimi tümden kaplayınca, gülmelerim gidiyor, çığlıklar atıyor, saatlerce ağlıyor ve kendimi affedemiyorum.

Adını anıyorum titrek sesimle… acım fırtınalı çalkantılı bir denize dönüşüyor ve dalgaları beni yutuyor.

Beni ikna edip senden vazgeçirmeye çalışıyorlar ama yenemiyorlar! Ben bu alemlerde kaybolsam, seni bulacağım. Çünkü seni istemsiz seviyorum.

Üzülüyorsun.

Çaresizlikten içimi yakan bu sözleri duymak istemiyorsun. Bu bile benim için bir utanç ve hata. Bilmez miyim…çaresizlik çok zor.

Sana olan aşkımın içimde damarlarımda yakıcılığını hissediyorum…bundan dolayı ölmem lazım…hayır ölemem. Hayır ölemem…sensizlik olur diye istemiyorum. Sonra kendimi avutuyor, kavuşmuş gibi suskun bekliyorum.

36 Hayber & İlber

Bağımlılığım, ilham perim, nefsimdeki arzum!

Sana yalvarıyorum

Duy hep beni duy!

Kalbim seni bekliyor!

Tenimde dudaklarını hissettiğim ve o an sana konuştuğum, deliler gibi, seni seviyorum…dediğim rüyamda, kendimle yüzleşiyor ve bu düştüğüm bu rüyaya ağlıyorum…Sonra kalbim seni takip ediyor… tebessüm eden yüzünün kalbime vuruşunu algılayınca, o an derin bir nefes alıyorum. İçimdeki karanlıklar kayboluyor. Umutsuzluğumdan çıkışım oluyorsun. Şimdi bu engellerle yaşamak ve aşkını hissetmek bana kalan tek şey…

Sadece senin için…sevmek ve yaşamak.

Her zaman bana, daha iyi bir gün ve yeniden söyleyecek güzel şeyler vardır diyen meleğim…beni bırakmayıp güneşim ve ruhumdaki sükûnetim oldun.

Bütün bunları sana yazmak şikâyet için değil, ama bilmeni istiyorum. Kimsesizliğin olduğu yerde önünde diz çöküp sana secdeler etmek hayran hayran bakmak. Her şey bir rüya mı, gerçek mi, diye…şaşkın şaşkın kalmak. Beni kucakladığını, aşkıma kul olmuş

biri demeni… Rüyam… Gerçek olmaz mı?

Kâkül-i Leylâ

Canım Gözbebeğim Benim…

Bütün gece sana mektup yazdım. Rüyamda mı, yoksa yarı uyku ve uyanıklık arasında mı bilemedim. Öyle güzel cümleler kurdum ki zihnimde…ben dahi hayran kaldım. Taki kalkınca bunları yazayım dedim. Ancak uyanınca hepsi sırlandılar. Hatırlamıyorum.

Üzülmedim…biliyorum…ileride hepsi kalbimden dile gelir. Bir benim var benden içeri değil mi?

Merakta etmemek lazım…her şeyin bir vakti var. Duymanın da söylemenin de.

En güzeli sevgimizi, kalbimizi paylaşmak değil mi?

Benim içinde bir ayrıcalık kakül-i Leyla var…koynumda sakladığım, koklayıp öptüğüm.

Cennetim benim!

Can vermek çok zor. Umut ederim ki, ben bu zorluktan eminim. Kendimi avuçlarında bildiğimden beri, canımı sen alacaksın.

40 Hayber & İlber

Deme ki, bir kevkeb gibi hep aynı sözlerdeyiz.

Niye olmasın?

Bir fidanda güller ne kadar çoğalırsa çoğalsın, hepsi aynı kökten…biz bizeyiz…ihtilafsız…soluk soluğa. Öyle olmalı.

Senin sevginin yüceliğine nasıl erişirim bilemesem de…senden ölene dek kopmayacağımı biliyorum.. .

Sevmek işi aslında çok kolay. Sevilmek ise çok zor…birde ilahiden.

Nefesim!

Her nefes bilinçli bir çabadır. Benim nefesim sana ait olunca…ikimizin gülü…ilâhi yapının kapısında durmalı ve anımsatmalı her zaman gizliden gizliye öpüş hatıramızı.

Ne mükemmel bir şey.

Aşk minel aşk ve halâtihi…

Kim ki buldu aşkı …o zaman bütün dünyayı nergis yerine koklar.

Gel sevdam tutunalım hiç bırakmayacak şekilde eteklerine…sıkıca.

Yarınlar nasıl olsa bizim…

İhtiyacım Olan Tek Şey Aşkın

Meleğim, şekerparem!

İçimdeki hayallerin nereye gittiğimi bilemeden, hayata nehirdeki dallar gibi takıImışım, Gayesi kalmamış berduş halimle sokak meskencileri gibi de olsam sadece seni düşünebiliyorum. Kalbimdekileri ve derinliklerini bilmelisin diyemem… göstermekte o kadar zor, ah bir bilsen.

Aşkımız kocaman bir karmaşa ve çok güzel bir şey, ancak sevgini söyleştikten beri, azıcık sakinleştim sayılır.

Senlikten bizliğe dönüşünce aşkımız, tamamen çıkarsız, özverili samimi oldu. Ölümünü an be an bekleyene aşkımız perde oldu, nefes sundu. Sonra seninle olmak kendimi olduğumdan farklı hissettiriyor. Yani, kendimi olduğundan farklı hissetmenin başka yolları olmaz mı ama ben bunu

gerçekten eksiz hissettiriyor.

Dünyanın bir ucundan en uzak denizlere kadar uzakta kalmış olsam da, kalbim daima seninle. Öyle ki, her şeyim de senin hayalin… saçının şekli, siyahlar giyinişin ve yana yana olursak neler konuşacağımızı çok biliyorum.

Evet, her şeye romantik hayallerimi yansıtıyorum. Neden olmasın ki, beni olduğum halimle seven, kabullenen, tek sen oldun.

Yanına varamasam, rüyanda olmaya takatim yetmese de, sen benim daima rüyalarımdasın. Hiç bıkmadan seni özlüyor ve gözyaşlarım dökülüp içimi ıslatıyor.

İlk zamanlar seninle gözyaşı dökmeyi bırakırım sandım…ancak hayatımın en güzel yılları, yine sensizliğe mahkum olacağını düşününce kendimi alamıyorum.

Cırcır böceği sesine bayılırsın, değil mi. Sana sıcak yaz günlerini hatırlatır. Onlar sıcaklığı bilen varlıklarmış. Kış gününde bu akşam hava çok sıcak diye mi çok ses çıkardılar. Hayır onlar bile acıdılar bana. Kalbimin yangını her yerimi sardı da, ona baksana diye sana haber ediyorlar. Unutmazsın

biçareni ama içim çok yanıyor, birazda hastayım.

Ah sevgilim!

Yanan kalbimi söndürmeye gelemez miydin ve gelip beni bir öpebilseydin, ne olurdu ki.

Seni özledim diyemem artık…çünkü içimde sakladığım bir emanetin var. Bu nedenle sensizlik yaratmıyor dünyamda. Onu, can çıkana kadar, benden kimse alamaz. Şükürler olsun Rabbime .

Sana da ayrıca, tekrar tekrar teşekkür ederim…

Düş Kapanım

Günümün Işığı!

Bir yanım, eşim, hoş geldin,

Seninle olan beraberliğimizden sonra hayatım değil rüyalarım bile değişti. Aşkımızın kanatları kızgın çöllerde yahut kutup ayazlarında hiçbir kabusa takılmadılar. Bu çok güzel bence.

Aşkı kazandık.

Solmuş hayallerimize göz yaşlarımızı akıtıyoruz. Dahası çocukluğumuzun asla geri gelmez dediklerini beraber tekrar getirdik ve yıldızlara uçurduk.

Hayatın kuralı sadece insanlar için değil, hatıralar içinde aynı…ölürken biz bize can içre can olduk. Bu da eşsiz bir güzellik.

Nedenim!

Gençliğimiz gitti, diyerek üzülmüyoruz, geri kalan çocukluğumuz bile cana geldi.

İlk vurulduğumuz kişi kimdi, hiç düşünüyor musun?

46 Hayber & İlber

Kaybolanımız neydi, kazanılan da…

Dün gibi, kapına astığın gülü öperken kendimi nasıl hissettiğimi…kapıyı açtığında teninin enfes kokusunun burun deliklerimden içeriye dalışını ve ben o an, saniyelerle kaybettiğimiz yılları gördüm.

İnsanı mest olmaz mı ilk yaratıldığı toprağını ve kendisini ezelden ebede taşıyanı.

Sarısını tarif edemem ama o nazikçe kıvrılmış saçlarını ve bedeninin kendine has kokusu beni çılgına çevirmeden sarhoş etti. İçen biri olsa bu kadar olur. Kala kaldım.

Sana bayılıyorum dedikçe, sen hayır deme, bedenin, aşk kokuyor. Çaresiz kalıyor insan.

Melekler günahsız olur. Sen melek değilsin ama bir başkasın. Seninle her şekilde günahı önemsemez oldum. Aslında bu hiç iyi değil ama ben ne yapayım. Seni seviyorum. Elimden gelse ver de, canımı vereyim. Hayatıma kan ve can sensin. Sonra senin bana ihsan ettiğini senden esirgemem olmaz ki..

Kanım!

Ben seninle yaşadığım her günümü değerli kılmak istiyorum… çünkü benim hayata bağlayan tek

kordonum sensin.

Şunu da yeminle söylemeliyim, senin sevginin üstüne sevgi tutmamışım…ezeli ve ebedi sevdam sensin.

Kaçınılmaz son diyorlar ya…… aşkım ben seninle mutluyum başka bir şey istemiyorum. Ancak sana dayanamıyorum, tamam, kader mahkumuyuz, ikimizde razı olmalıyız. Fakat neden bu ayrılık acıları reva görüldü ki?

Bana yaşattığın en güzel hayalleri seninle kucaklaşmalarımızın tadını, kokunu, bakışını öpücüğündeki şefkati unutabilir miyim?

Sadece sen!

Bulmuşum susuz çölde devesini kaybeden bedevi gibi. O nasıl mutlu olduysa ve ölümün kıyısından döndüyse, bende ondan farklı olamam ki?

Düşünmeden duramayan ve aklını kaybetmiş olan bu halimi görsen sen bile ağlarsın…ağlamayasın diye çabucak, ayaklarına yüz tutup can vermek istiyorum.

Nefsim, günah korkusunu başıma kakanlara aldırmadan sana kavuşmak için çabalıyor karanlık düşüncelere dahi dalıyor. Yanmak pahasına.

Yapabilecek çok cesaretim yok ama yine de hayatımı

perişan eden sapkın derecedeki tutkumla çekincelerime aldırmıyorum.

Yapabileceği tek şey beklemek olan acınası halim!

Acımıyorum, bu aşkımın davası divana kalmasın.

Her şeyin bitti, itibarsız kaldın deseler, aşkım ve tutkum kaybolmayacak asla. İblisin ilahi aşkına sadakati bile buna erişemez. O bile bana hayrette kalmış inan.

İçime senden bir parça koydun ve nasip oldu ya… sorun değil, sonsuzlukta bir teline boynu verecek kadar bir can taşıyorum, hemen şimdi alabilirsin, kabuslarım bitti, benim düş kapanım…

Sen Benim Başkamsın

Güneş parlıyor, kuşlar şarkı söylüyor ve çiçekler açıyorsa, bugün harika bir gün olmalı.

Yalvarıyorum.

Çılgınca bir şey mi az buçuk bir mutluluğu istemek.

Aşk, insana verilmiş bir hediye değil miydi?

Yıllarca karşılığını beklemedim ama aşk, acısını çektirdi. Ve hayatım, aşkımı bekleyerek geçti.

Kızmıyorum da diyemem.

Suçluyum geç kaldım, ama sende geç kaldın demeye başladığımda…bana 'seni seviyorum' dedin.

Susturdun beni, sonsuza kadar.

Ezelden beri sakladığım ve kaybettiğimi sandığım gerçek aşkımı tekrar uyandırdın. Sonunda cesaretimi topladım. Seni görmek için dilekte bulundum. Yeter, kurtar beni bu ayrılıktan. Seni gördüm. Sende Rabbimi gördüm ve seni O diye seviyorum.

Sen hep var ol ve beni benden al.

50 Hayber & İlber

Sana layık değilim ve sevgim yetersizse kulluğumdandır. Yine de sen sürekli bana sevgini göster…dua ettiğimde kalbimi teselli et. Ellerimi açıp yüzümü yerlere sürüp dua edebildiğim bir sensin.

Kızma n'olur?

Sensiz ben nereye gideyim?

Başka kimsem var mı?

Soruyorum.

Sen ruh eşim mi yoksa ruh ikizim misin?

Hayatıma girdiğinden beri aklım bir karış havada.

Çok bir şey deme, ama yine de söylesen.

Günlerce kaç tane gerçekmiş gibi rüya görüyorum… bilemiyorum. Korkularım bürüdüğünde seni içimde saklıyorum. Kaybederim diye.

Senin göğsüne dayanıp saçlarının gölgesinde sesinden şarkı dinlemekle sakinleşsem bir nefes alsam. Özlüyorum.

Bazen nefesimi tutuyorum bir daha alamam seni içime diye…çünkü soluduğum hava sadece sensin.

Eğer kaderi değiştirebilsem ve ölüme meydan okuyabilseydim seni bir daha bırakmamacasına önceki ve sonraki hayatları değiştirirdim…

Dünyamda ki güneşim, eğer gün ışığı teninin sıcaklığını hissettirseydi, onu da yok ederdim.
Kimselere kötü demeye hakkım yok… ama sevişmek güzel bir duygu. Fakat sakin iki ayrı ırmak gibi karışmadan yan yana akıyoruz. Sen beni çok seviyorsun, biliyorum ama istemiyorum…sen rüyalarımın sahibi iken beni uzak tutmasan kendinden olmaz mı?
Ah bir tanem!
Seni ulaşılmaz yapan bu kaderimin neresi düzeltmeli ve baştan sona tekrar yazmalı…
Allah'ım her şey senin elinde değil mi kırk parçaya bölünsem kırk alemde olsam, sorun bitmez mi…diyorum. Biz birbirimizi buluruz, her gün yeniden yeniden.
Aşk, rabbimin bir hediyesidir. Neden acıyla beraber veriyor ki? Anlamıyorum.
Dersen ki, aşk varsa, karşılığını bekleyerek aşık olmamalıdır. Ama ben aşkımın acısını çekiyorum. Sensizlikle hayatım anlamı olmayan viraneye döner.
Hayatım, rüyalarımın sahibi!
Yanımda sessizce yattığını ve hayalimde seni

izleyerek sayısız geceler geçiyorum. Uyuyup kendimden geçiyorum. Bir umudum bu sabah belki demelerim varken beni sensizlikle uyandırıyor. Açınca gözlerimi ve düşerken yaşlar, acı su gibi kurutuyor bu bedenimi. Çaresizim tek aşkım, yine de umut ediyorum.

Gerçekten vaktinden önce ölmüş biri gibi yaşıyorum. sen geldin ve sevginle hayat bulduğumu inkâr edemem. Bir zamanlar bitmişti dediklerimi de hep hatırlıyorum. Bu düşümle acımı içime çekip, sabrediyorum.

Varlığınla gülüyorum bana huzur da veriyorsun. Fakat dayanacak halim kalmadı. Ne olacak bu demekten…

Yine bilemedim benim başkam… sana nasıl teşekkür etmeli… bilemedim.

Aldığım her nefes senin olunca…

Cennetimin kapısı…

Cennetim… Cennetimin kapısı…

Bugün mektubunu yine içim eriyerek okudum… İçim eriyerek. Evet…

Cümlelerinin ahengi ve duygu geçişlerin beni benden alıyor. Sen yapıyor. Seni sevmenin mükemmelliğini ve ne kadar şanslı olduğumu bana tekrar tekrar hatırlatıyor. İçtenliğin yok mu? Sana bayılıyorum… Hayranım sana…

Bugün karşıma çıkan şu cümle beni çok etkiledi. Seninle paylaşmak istedim. Hz. Ali aşkını şöyle dile getirmiş; "gitme cennetimin kapısı" …

Aşkın yüceliğini anlatabilecek en güzel cümlelerden biri olmalı. Rabbim oruç tutanları cennete Reyyan kapısından alacakmış. Senin aşkınla sana oruç olan BEN… Dünyada iken bulduğum cennetim ve ahiretteki cennet kapım SEN…

"Bu aşkın tefsiri ben isem, sen de tefsirisin ya

Fatıma" diyen Hz. Ali ve "cennette seninle yaşayacağım için, ölüm bana hoştur ya Aişe" diyen peygamber efendimiz.
Bu aşk nasıl yüce bir duygu… Evet… Aşkı sonuna kadar yaşayan, hem dünya hem ahiret anahtarı olarak gören bir ümmet olmak. Saf ve temiz… Lekesiz yaşamak… En çokta büyük bir sabırla… Sonsuz…Ben seni Allah için içimden geldiği gibi çok sevdim, gerisini Allah' a bıraktım.
Yüreğim yüreğine değmiş bir kere, varsın elin elime değmesin. Rabbim cenneti dünyada seninle vermişken, sabrederim ahirette de inşaallah seninle versin.
"Cennetim"… Cennetimin kapısı"… "Gönlümün rızkı sevdiğim"…

Dzien Dobry Lalem

Lalem!

İyilik bir öz maden olmalı, vefada. Fakat onca zaman beni benden alan ve bana benimi veren bir sen oldun. Önceden hep ben verirdim.

Herkese bir güneş gibi doğuyor olsam da, senin çölünde ay olmak derler ya orada susuz ve aç kalmak adına, canımda yansın sana razıyım…

Bu gece rüzgar penceremi çaldı…uykular sana haram olsun, sevdiğin sıkıntıda sen uyumanın peşindesin, bu mu senin sevgin dediler. Korkumdan tutkumun gizemine saklandım. Sonra elinin ateşle buluştuğu gözeneklerin izlerini göğsüme koydun istemsiz gözyaşlarım aktı…sebepsiz olamaz. Tabiki acın acıma değdi. Işıl ışıl parlayan gözlerinle bana bakınca, kalbim hızlı hızlı çarpmaya başladı.

Söyler misin bana, aşkımın saklandığı eşsiz kalbim. Senden başka hiçbir şey neden düşünemiyorum.

56 Hayber & İlber

Senden hoşlanıyorum, kimseyle paylaşmak istemezcesine. Böyleyse sende benden hoşlanıyor olmalısın, kalpten kalbe yol gider değil mi?
Bir çirkini bir güzele yazmışlar…kader bu demek ki..
Geçen akşam yalnızlığımda kendimle beraber mersiyeler dinledim, güzel nameler ama onlar bir zaman sonra uğultulara döndü…
Sensiz tadı var mı dünyanın?
Her zaman nasip olmaz ama dünkü yaşananlar bir rüya kadar güzeldi, Çokta bakamadım sana, ama, elinden ta içime uzanan sevgin, kalbimin odalarını birer birer gezdi. Beklemedim değil, hani bir teli düşseydi üstüme dokunduğun şeylere… dedim. Yok…Nasipsizlik bu kadar olur. Ben seni seviyorum, sende beni bu çirkinliğim ile beni seviyorsun. Demek ki sevgideki güzellik içten okunan bir alfabe.
…
Ellerine baktım öpülecek güzel dudaklarına…ceylanların kıskandığı kadar derin gözlerindeki deryada bir an boğulsam, diyet istemem dedim. Boğulmak ne büyük ihsan…
Aşk olmadan yaşamın bir değeri var mı?

Aşk yüzünden ölebilir mi insan?

Şunu anladım galiba sevgiler küllenir ama insanın gerçek aşkı rüzgar gibi sürekli canlı tutar ateşini. Hiçbir arzu ve hevesim, senden hoşlandığım kadar olmuyor. Ateşinle yanmaya başladığımdan beri bir tek seni seviyorum…kalbimin derinliğinden seni mutlu etmek için gece gündüz seni anıyorum.

Olur ya aklından geçer…gerçek mi aşkı diye…imtihan etme…elimi tut bir kere…ölürüm sevincimden…sende şaşar kalırsın.

Epeyden beri beraber geçirdiğimiz kısa anlar yetmese de…olsun diye kanaat ediyorum. Her birini seninle geçirilmiş bir uzun ömür yerine saydım.

Sonsuza dek hayatım seni seveceğim. Çoğu zaman neden seni sevdiğimi merak ediyorusan…diyorum ki o farklı biri herkesten farklı. Sen farklısın kabul et artık.

Sevdam, korkma her şey çok güzel olacak. Her günümüz yeniden bir gün ve ilkbahar ve mayıs çiçekleri gibi… solmak değil koparsalar da, kökümüz sağlam biz yeniden tekrar tekrar açarız, inşaallah. Yediverenler hayran kalsınlar bize

58 Hayber & İlber

Lale tanrı ile özdeşmiş.

Lalem de sen benim tanrımsın demek biliyor musun

Benim Lalem.

Kim…

Sen Her Şeyi Telafi Ettin

Kutsal bahçem!

Yıllarca özlemini çeken beni, göğsündeki çiçeğin titreyişiyle, seninle konuşmak ve beraber olmanın vereceği sıcaklığın tatlı rehaveti ve doyumsuz iştaha ile sana sarıldığımı düşünür müsün? . Ben bunu hayal ettim gerçek oldu sanki…bir müddet öylece kalıp kendimi kaybetmişim. Sonra başımı kaldırıp yüzüne baktığım zaman, o pembemsi dudaklarının arasından mükemmel dişlerini gördüm ve onları bile oracıkta öpücüklere boğmak istedim.

Tatlım. Seni düşlerimde milyonlarca kez öpsemde…bu bir başka şey.

Kadim aşkım!

Sen başıma gelen en güzel şeysin. Aslında kendimi senden de tam saklamayı başarmıştım ama nedense açığa çıkmam gerekti. Taşan kaynak akmak için yol aramaz mı? Öylece…

60 Hayber & İlber

Sana yazdığım her mektubumdan sonra ikincisini içime tekrar koyuyorum sakinleşeyim diye…yine de yanıyorum.

İnsanı kendi acıları öldürmez birinin yokluğudur bütün dertlerin başı. Düşünüyorum sensiz yaşamayı düşünmek çok zor…dünya seninle gelmiş gibi hissettiğimden beri…bu acım daha fazla.

Hayallerimin içime bakıp yüzünü tutardım, gözlerini öperdim saçlarına değdirirdim ellerimi. Rüyamda bile yalnız seninleyim. Senin varlığını da yokluğunu kalbime sorma…ezelimiz bize hissettirmesede, sende, ben yokken hayallerimiz sevişirdi. Şimdiki halimi ona göre kıyas et.

Durgun bahar melteminin şarkısı!

Sana seni sevdiğimi söylemeye başladığımdan beri, kokun yaşadığım yerin kokusunu bastırıyor olmalı. Ötekilere ihtiyaç hissettirmeyecek hale getirdin beni. Yalnızlığın en kötüsü, seni anlamayanların arasında kalmaktır ve insan kendisini anlayan birini bulduğunda yapacağı fedakârlığı ve samimiyeti olması sevgisini gösterir. Çok zamanlar biraz suçlu da olsak iyi oldu, her şey.

Kendini bulamıyorum ama hayaline aşık olmama mani olan kimseler artık yok. Fakat kimseye bunu söyleyemiyorum. Yansıtmasam da aşk yaşanılması hem zor acı bir duygu.. Ben bazen buna güçlü olmalıyım, dedim hep…. her şeyi saklıyordum içimde. Kendimi günahtan da korumam gerek ama seni düşününce günahlar aklıma gelmiyor ki?

Zamanla hayat beni bir çok konuda pişirdi. Ama simdi daha olgun düşünüyorum. Neyi nasıl yapmam gerektiğini biliyorum. Hiç bir sınırı zorlamıyorum kendimce daha etraflı düşünebiliyorum. Her neye karar verdiysem şu anda olması gereken ya da olabileceklerin en iyisi…

Bencil değilim hiçbir zamanda olmadım. Etrafımı düşündüğüm kadar kendimi de düşünüyorum. Çünkü senin varlığın ve seni sevmek. Bu benim kendim için yapabileceğim en güzel şey. Kimsenin seni bilemiyor olması ve iç dünyamı da gereksiz… Rabbim bilsin.

Kıymetine paha biçilemez…

Belki, önceden iç dünyamız ve acıma duygularımız bizi sürekli yanlışa sevketmiş olsa da…aşk acımadan

korunmalı. Sevgide acıma olmamalı.

Senin varlığın bana hayatta verilmiş en büyük nimet

Bunun kıymetini bilmeyip elimin tersiyle itmek en büyük hatam olurdu.

Yani bunu içimde ilk başlarda hiç bir yere koyamadım, hep bir şekilde yanlış dedim durdum…ama içimdeki savaşı, sanırım yendim. Aklım ve kalbim uzun süre bunun muhasebesini yaptı…fakat şimdi daha dingin ruhum ve seninle huzur bulunca dolaylı olarak hayatımda düzeldi.

Kendim içinde olan bana ait ve kimsenin erişemeyeceği tek güzel şeyim! Kimseyi kırıp incitmeden…olabilecek en iyi hali bu sevdamın.

Herkesin bir o kadar yükü olsa da sevenler bu dünyada biri birininkine talip olmalı taşımalı. Yine de kimseye yük olmak istemiyorum Hele ki sana asla…asla…

Benim için en önemli şey konunun özünü anlamam. Üstü kapalı olan her şey beni daha geriyor. Ve sevme şekli. Samimiyet, verilen değer, hassasiyet…benim için önemli.

Sevgimizden şüphe duyabiliriz. Bence sonuçta o beni

gerçekte seviyor mu dediğinde bulduğun cevap seni ikna etmeli… o etti mi herşey bitmiştir.
Benim cevabım…ve baştan beri farkettim…sen beni güzel sevdin…bende sevdim aynı şekilde. Aslında insan sevgi hususunda değişme, göstermez.. neyse odur. Ancak karşısı onu anlamayınca yıkılıyor. Kendi açımdan bununda çözümü hep kaybederek yaşamak, sürekli vermek olunca, neyi kaybetmeliyi mi sürekli sordum.
Sonuçta bu tavır benim için huzur oldu. Hala hep veriyorum, bu beni rahatsız etmiyor. Ama senin için bir şey kaybetmem gerekmedi. Çünkü sen fazlaca verdin...bana fırsat bırakmadan.
Aşk ve umut olmadan mutluluk olmuyor. Her şeyin sahibi olamadığımızı bilince daha iyi olur insan. Ancak en güzel şey umut. En kötüsü de onun kırıldığı an.
Geçmişim baş belası çok zaman. Anılar keskin bir bıçak gibi canımı acıtabiliyor. Fakat senden önce ve sonra beni senin kadar sevenim asla olmadığı için geçmiş kendiliğinden silindi.
Biliyor musun dünya da zor olan şey ayrılmak

kanunu. Bu dünyada yaşamam ve yapamam dediğin hiç bir şey kalmıyor. İllaki oluyor. Sonra birçok insan beklenti içinde ve kendilerine göre ve yalnız yaşıyorlar.

Ben korkularımla her şeyi çok düşündüğümden sana açılmakta çok geç kaldım…korkuyordum, yanlış anlamalar olur diye. Ancak pişmanım geç kaldığım için… defalarca özür dilerim. senin gönlünde yer etmek daha önemli imiş.

Sevgilim…

Bir Belki Ve Birde Sen Varsın

Tek Sevdiğim!

Tek kalbim!

Tek sinem ve tek hakikatim!

Yorgunum biraz havalardan diye düşünüyorum ama değil. Kalbimi yoklayan o kadar lüzumsuz şey var ki, hepsi istemeden geliyorlar ve gidiyorlar. Kendilerince beni üzmeye de çalışıyorlar. Şükür ki sen varsın… ve bunlar beni neden etkileyemediklerini çözemiyorlar.

Sığınağım benim!

Bedenim yorgun ve perişan, fakat kalbimin sana olan saf sadakatiyle sessizlik içinde pas parlak ışıklar saçıyor. İçimi sıkan katılığı soğuk gecenin karanlıklarının peşinden dağların arkasından yükselen güneşin saçtığı ışık gibi gözlerimden akan yaşlarla defalarca yıkadım. İyiyim ama…

Sevdiğim!

Bilmelisin, bir başka güzel gördüğünde değişme

gösteremez gerçek aşık olan…hiçbir şeyden emin olmasam bile bu aşkımdan eminim. Yine de yalvarıyorum, sana. Bu karmaşanın içinde zamanla yarışıyorum…ömrüm tükeniyor. Çok uzun bir ömrüm yok, böyleyken böyle. Bu arada kimse benim sana olan aşkıma sahip olmadığını fark ettim. Aşkım nedeniyle elimde olmadan çılgınca delice şeyler yaptım, arada bir kalbini de istemeyerek kırdım. Ve beni üzen sebepler sana sahip olamadığım anlar, heba olduğu anlar. Yine de sabırla beni hayatıma geri döndürdüğün günler aklıma geliyor, hüzünleniyorum. Aşkım, hayal kırıklıklarıma kadar sana teslim oldum. Senden kendimi değil tek bir düşüncemi bile saklamadım ve vücudunun bir parçası da ben olmalıyım diye sana benliğimi akıttım.

Seni seviyorum demek çok güzel değil mi?

Seni çok seviyorum…bu ağzımdan çıktı çıkalı…bir hakikat ve ar namus şişesini kırdım. Bundan gayri ayaklar altında ezilsem tükürüklere boğulsam sıkıntı değil. Çünkü sen benim hayatımın sevinç kaynağısın.

Hayatın bizden sakladığı bir çok aşk hikâyesi içinde bizimkinin yerini düşünüyorum. Biz hangi

seviyesindeyiz. İçime çeklildiğim anlarda kendim için bir şeyler yapmaya çalışıp düşlerimi bile kovaladım, sana ruhumu vereyim, sadece sen kalasın diye. Seninle seviştiğimiz ilk günden beri aklımdan çıkmıyorsun ve bedenimle de bir mahkum gibiyim. Senden önce kalbim tıkırdıyorken şimdi şiddetle atıyor. Şimdi hep bayılıyorum bayılıyorum

En çok neyine hayranım biliyor musun, her şey senin yanında değerli, değersiz hiçbir şey yok. Bana bile değer verdin de ben kendime bir yol buldum. Değersizlik alnımda yazılı gibi asılmıştı bir zamanlar.

Aşk bir hayal mi yoksa his mi diye merak ediyordum. Aşk bu yaşadığım olmalı galiba? Zamanla solan bir çiçek olmadığı kesin. Genelde büyük aşk hikâyelerinin çoğu son derece acıklı ve ölümle sonuçlanıyor… hepsi aşk için ölmek sözünü ispat edermişçesine. Bizim içinde bu olacaktır. Keşke seninle beraberlik konusunda ne çok sevdiğimi ve çocukluğumdan beri sadece seni sevdiğimi, çok önceleri söyleseydim. Fakat çaresizlikten yapamadım, senin o zaman kıymet verdiğin kişiler bile benden kopartırlardı. Sende belki kolay kolay

kabullenemezdin. Bu durumumu anlatmazdım, fırsatım olmadı. Birde sevgimin zaman içinde kalbimin derinlerinden silinip azalacağını bekledim olmadı. Kendime bakıyorum da, dalları kırılmış kökü sökülmüş, geleceği kararmış, yolu sapa düşmüş, deli divane, mahkum bir ağaca, kim gönül bağlar, dilek tutardı ki…

Böyleyken bile…

Ben sana hayatımda ve ölümümde daima senin olacağım…dedim ama içimdeki tek pişmanlığım sana hislerimi geç söylememdir daima.

Şimdi yanında olsaydım, elini tutsaydım, seni ne kadar çok sevdiğimi ezeli şarkım çocukluk aşkım diye söyleseydim. Ama olmuyor…olmayacakta. Kolayı da yok çaresi de.

Hayallerimde ikimizi yine yan yana görmek mutluluk verici…bu kadarı için bile ne kadar dua ettiğimi sadece tanrı bilir.

Her sabah uyandığımda senin varlığına şarkılar söylüyorum…ölmediğime seviniyorum, bir belki ve birde sen varsın, diye. O bir anımı yılar yılına tercih ederim…inan ki…

Yüce Dosta sordum…nasıl ve neden denilecek her şeyi.

O da, sus…dedi..

Cevabı nedir…kim ne bilir…değil mi…

Ezelim

…!

Ezelden sarhoş olanın hangi derdi sayılır …onda korku mu kalır?

Yâr eteğini tutmuş, ebedi aşk şarabını ya içmiştir.

Ey yâr şimdi neredesin?

Gelemez misin?

Gelseydin o hatıramız canlansa seviştiğimiz anların tekrar tekrar tadını duysak olmaz mıydı?

Bazen ne çok kızıyorum bu kadere… aşkı varla yok arasında azaplanarak yaşamak, yahut tadını tatmayarak sabahlamak, akşamı elleri boş kalmak.

Ezelim!

Sevginden içime kalmış ateşinin üstünde kıvranıp yanmaktayım.

Seninle konuşmaya cüret edecek, bir cesaretim olsa ne fayda… hangi şey bu yalancı ayılığı düzeltir, eriyip gidiyorum.

72 Hayber & İlber

Aşk akıl işi değil de, içim içim acı kandır.

Aşkın dili bu şekilde olmamalıydı!

Merhametsiz değilsin ama bazen uzaklardaymışsın bana aldırış bile etmiyormuş gibi geliyorsun ya…

Ben ağlıyorum nasıl olacak da onsuz…benim işimi kim düzene sokacak…diye.

Bilemiyorum…

Ne olacak, nasıl olacak., gerçekten bilgim bile yok.

Bazen düşünüyorsun bu aşkın sonu gelir mi diye…beni üzüyor bu.

Dert bu sınıra erdi mi sözler boş, bir çok soru çıkar.

Canım bedenimde olduğu müddet senden başkasına giden bir yol olmayacak ve başka imkânım da yok.

Ezelim!

Senin aşkınla yokluk âleminden mecburen geldim.

Yüzlerce kere gönlümden ağzıma gelip, söyleyemediğim içme attığım ne çok söz var.

Susalım, diyorum çok zaman, çünkü sende korkarsın…duymaya onları. Susmak, delilik ve aşk aynı özdendir. Ayrılamazlar.

Yaşadığımız aşkımızın ateş olduğunu biliyorum sende biliyorsun.

Onu kat kat sarıp gizlemeye çalışıyoruz. Sonucu ne olur belli değil mi…yanacak bir bedenlerimiz var. Ancak kimse ağlamaz geliyor bana, düşersek dillere…eyvah demeli.

Herşey bir yana sana olan sevgimi saymaya niyet ettim…kaç günde sayabilirim…zamanada sığmaz, âcizim.

Şimdi, susalım;

Susma zamanı geldi diye değil, aşkımız gerçek kalsın unutulmasın korunsun kötülerin dillerinden ellerinden diye diye…fırsat bulmasınlar yakarlar bilirim de.

Can kadehini bu sabah beraber içtik…uykumda da sun, ayık anımda da.

Sun da içip kendimden geçeyim. Aklım ermiyor artık… deliliğe vurmak istiyorum.

Senamın özü seçilmiş sevdam.

Sen

Neden bu kadar özlüyorum ki SENi…

SEN hep imkansızken

BEN inadına aşık

inadına SEN

Bak yine tıka basa

SEN doluyum.

Konuşsam dilimde

sussam kalbimde SEN…

İp

Seni mi… gözünü dahi kirpiklerinden
Kıskanan bir ben sanırdım
O ne...bir iplik...neden kapattı ki
Kendime sakladığım canımı verdiğim gözlerimi
İp…içime saplanan bir ok
Gözlerimden yaşlar akıtmama sebep oldu.
Zaten mecnun olmuşum sarhoş gözlerinden
Söylemek gereksiz... ama halim…
Her sabah tekrar seni baştan
Dahası kalmadı der gibi sever seni...
Gecelere küskün değilim
Nede olsan yalnızlığının bir işareti var
Ve ben seni saran
Bir esinti... ayaklarına yüz sürmek için gelecek
Ah edip can verecek…birin değil miyim

Sancım

Efendim!

İki gündür rahatsızım. Efkârlıyım demek uygun düşmez ama, sebepsiz yıkılıyorum. Hem derdim var hem de seni düşünüyorum, hasret ve üzüntü karşımı… özellikle de geceleyin…kat kat.

Neden geceleyin?

Çünkü geceleyin, yalnızlık başıma konuyor, sessizlik içinde kitap okuyorum, bilgisayar başında derken sen daha çok yanımda oluyorsun.

Sevmeyi sevilmeyi yeni anladığım şu vakitlerde senin varlığını idrak etmek bir sonsuz bir mutluluk.

Sana aşık olmak…onun üzerinden seninle konuşmak çok güzelken, bazen susmakla daha iyi anlaşılıyor…sevginin katmanları, içindeki gizemleri. Yoksa susunca bazı şeyler bizi uyarıyor mu…bunu düşünüyorum da…bir acı doğru gibi.

Hakikatte, aşk hakkında hiçbir şey bildiğiniz yok. Aşk

bir gizem. Yaratıcının bile etkisine girdiği bu hal için ne denilir, kavramak zor.

Aşk bir girdap. İçine aldığını çeker yutar veya devrindeki hızdan dışların dışına atar. İkisinin de olma ihtimali eşit.

Benim güzel ebedi aşkım!

Her zaman hayalimde yaşamanı istiyorum.

Bu sabah zorgeçen gecemin mükâfatı gibi, gözlerinin füsukâr bakışı kalbime ok gibi saplandı. O an herşeyden soyutlanmış gibi oldum.

Ey tanrım dedim bu aşkın içinizde büyümesini sağlar mısın?

Bu halim gelince hislenip hemen ağlardım. Neden ağladığımı bilmeden. Ancak bugün çok hastaydım. İçimi kaplayan bir üzüntünün eseri olmalı. Bedenim benden ayrı bir dünya gibiydi…

Sordum aslında derdin ne diye?

Ayrılık dedi…

Uğruna ağladığım sevindiğim kişi…seninle içime bir sükûnet geldi.

Beni sevindiren bir şey gördüğümde seninle paylaşamayacak olduğumda üzülüyorum, çok sana

söylemesem de.

Bir seven insan sevdiğinden bir an ayrılmasından daha kötü bir şey olamamalı. Bunu idrak etmek ve anlatmak bile acı. Bir hayali hikaye bile olsa

Sen yoksun ya… o an aşk en acı veren şey oluyor. Eğer kaderi değiştirebilseydim ve ölüme meydan okuyabilseydim seni kimselere bırakır mıydım?

Fakat…?

…

Gözlerimi kapattığımda sesini duyuyorum ve sonsuza dek bulmuşum der gibi, kendimden geçip hayalini kuruyorum.

Fakat…?

…

Sevdam !

Kalbim sızlasın. Şu an huzurluyum demektense kalbimin sızlaması daha iyidir.

Senin şu an bir acı ile ellerin sıkıntıda ise ben de sızlansam sorun olmayacak demektir.

Ne diyeceğimi bilemiyorum.

Bizim için dua ederken kendimi iyi hissediyorum, ancak ne çok değişmesi ve düzelmesi gereken konu

var ki kimi neyi nasıl derken içime gömülüyorum.
Dua ve niyaz etmesek mi?
Sanırım bu düşüncelerden kurtulursak, mutlu olabiliriz.
Sessizlik düşüncem bu. Ama bu da tedavi etmez ki, benim sustuğum yerde sen, senin sustuğun yerde ben sıkıntıya düşüyorum. Bu sonsuzluk ilkesi…zıtlar hayata hareket veriyor. İyilik geldi mi kötülük, kötülük geldi mi iyilik peşipeşine gelir.
Sessizlik kafamızı düşüncelerle doldurur sonra bizi sadece hasta yapar. Hayat seven insanlar için sıkıntıdan başka bir şey miras bırakmadı ki…bize değişik olsun.
Sorarsan bunlardan nasıl kurtulabiliriz?
Güvenerek ve sabrederek…
Ben güvenme konusunda hep sana pozitifim…öyle ise sende korkma…kalpten kalbe bir yol bulunur daima
Sancım.

Kalbime Sordum… Güzellik Kapında Bir Eşik Olabilir

Sevgilim!

Şu ıssız gecenin derinliğe kaybolan saatlerinde yalnızlığımı sana şikâyet etmeyeceğim. Çünkü seni bildim bileli yalnız kalmadım ki…bir şekilde hep yanımdaydın.

Düşünüyorum.

Ne düşünüyorum biliyor musun?

Bugünler hangi iyiliğimizin karşılığı…

Her zaman sen aklıma geldiğinde nasıl kendimden geçtiğimi…bir bilsen…sonra içimde sana ait bir parça sürekli büyüyor. Seni, hissediyorum, tadıyorum, düşünüyorum, dokunuyorum

Buna inanmalısın…

Anlatabiliyor muyum?

Hatırımda hep sen varken içim yanıyor galiba… yüzüm alevler içindeymiş gibi oluyor.

84 Hayber & İlber

" Aşığım sana, yüreğim yanık ve mağdurum sensizliğine."

Sevgim sana o kadar arttı ki, mümkün değil…

Kimsenin aramıza girmesine izin vermeyeceğim.

Sen de bana olan dualarını bırakma.

"Ben şu anki her şeyimle seni seviyorsam, geçmişte de öyleydim, gelecekte de öyle olacağım."

Ben herkes gibi olamam...bu korkunç ve sıkıcı bir şey. Farklı olduğumu da söyleyemem…sonra sana kavuşamasam da ölümü engel bırakmam aramızda çekinmeden canımı senin için veririm.

Üzülme...kötü rüyalar ve anılar bizi bırakmadı…diye.

Kader bizim seçimimiz değil ama biz aşkımızı yaşayalım. Peşi peşine… akrep ve yelkovan gibi…anlar içinde.

Ne kadar zaman, acılar ve sevinçle geçerse geçsin…sürerse sürsün…güzelce beraber yaşayalım

Harikam!

Sen bir aşk çocuğusun. Sevgisiz yaşayamazsın. Bunu biliyorum. Kalbin parçalansa da aşk etrafında yağmur gibi yağmalı.

Bazı sabahlar kalbim küt küt atıyor. Nedense…

kendimi ağlıyor buluyorum. Bu gözyaşlarımı yağmurun say.

Doğduğum günden beri hep seni aradım. Ve sonunda buldum. Ayrılık bitti…ne olursa olsun, sonsuza dek ben seninim.

Sen benim hep gördüğüm asla hatırlayamadığım ezeli rüyamsın.

Aramızda bir vakit yanlış anlamalar oldu. Ama biliyorum ki bunlar da birbirimizi tanımak içindi.

Her sıkıntıda sürekli ben, hep sensizliğe dayanamam derim...bilirsin. Fakat ölüm, asla hikayemizin sonu olmayacak. Hep bir izimiz bulunacak bu dünyada.

Anlıyorum, senin de benden önceki hayatında sıkıntılar oldu. Ancak yaşadığımız bu çoklu evrenlerin birisinde birbirimize ait ve sadece ikimizin olduğu bir yer var. Öyle ki sana kavuşmak için sayısız gökler aştım ve anlatsam bitmeyecek bir dolu hikayelerle. Kalbim buna daima şahitlik eder. Şu an nasıl açıklayacağım pek bilemiyorum ama, gerçek böyle.

Şimdi sen bakışlarımın içinde, dalgalanan saçların ve parlayan gözlerinle ruhumu benden alıyorsun…kendime bir türlü gelemiyorum.

86 Hayber & İlber

Geçmişimi hatırlamakta zorlanıyorum. Nasıl dile getireceğimi bir türlü bilemiyorum?

Tesellim belki bu…seninle aynı havayı solumak ve içimde hissetmek…adını anmak…hayalimde sana sarılmak.

Diyorum ya… senden başkasına artık ihtiyacım yok, usanmadan ve durmadan, senin kalbinde yer bulmayı arzu ediyorum. Beni sevdiğini söylediğinde dünyaları bağışlıyorsun. O zaman paramparça olup, her şeyimi kaybedip toz gibi olsam, tekrar yeniden ilk gün gibi başlarım ve yine seni aynı şekilde severim. Bu benim ezeli davam…üstesinden gelebileceğime de inanıyorum.

Tanrım senin için bana hayat verdi. Sonuçta ben seninle var oldum…sen dolaylı yaratanımsın. İnancım bu, önceden de şimdi de.

Efendim!Sevgi dolu bir kalbim varsa bu sana ait.

Kalbim bazen öyle sıkıntıya düşüyor ki… kara bulutlar çökmüş havalar var ya geceden daha karanlık. Ağlamaya mecbur kalıyorum…Açılsın diye. Şimşekler çakıyor beynimde ışığında birer birer dağılıyor o karanlıklarım. Huzur buluyorum. Bu

nedenle bendeki huzurun tamamı da sana ait.

İçim yanmaz mı ama sen varsın diye bitiyor büütn acılarım. Ancak yetmiyor içimi sana dökmeye kafi kelimeler…yetmiyor.

Bazen korkmuyor da değilim… benim bir imtihanım mısın diye.

Hayır…sen imtihanım olma…benim aşkım ol. İmtihan denildi mi kaybederim…ta başından demektir. Sendeki güzellikler o kadar çok ki…saymak imkansız, ben de acizim ve mahcubum…onları anlatmamak kıymak olur.

Ben ancak ölürüm derimde içim belki bir huzur olur.

Can feda edilmeli bence gerçek sevgi budur.

Gözlerim doldu şu an...

Şükürler olsun…

Sen!

Sevdam…geldin ve bütün her şeyim değiştirdin.

Senden önce güzelliklerin ne olduğunu bilemezdim. Kendime de küsmüştüm… ne çok kötüsün diye. Gerçekten buna inan.

Bir kişi sürekli sen kötüsün sözünü duyarsa, ben böyleyim demekten kendini alamıyor.

88 Hayber & İlber

Çevremin bana unutturduğu gerçeğimi gün yüzüne çıkardın. Ayriyeten sana olan sevgimi de zayi etmedin korudun… bana fazlasıyla karşılık verdin. Hayatımda ki bitmeyen kıskaçlarımı birer birer kaldırdın.

Bende seninle kendimi topladım. Şükrünü ödemem imkansız. Seni anlatacak kelimeler ve cümleler katar katar, denizler mürekkep, ağaçlar da kalem biter mi… aşkımı seni anlatmaya…

Her şeyim!

Seni sana daha çok yazabilseydim. Olmuyor.

Beni şefkatinle kucaklayan aşkım. sen izin vermeseydin ne yapardım…nasıl anardım. İsmini tesbihler tanesinde binlerce kez söylemekten çok zevk alıyorum.

Tesellim şu… hiçbir şey benim için senin kadar önemli değil. Sadem.

Sevdası İnsanın

Merhametli birini sevdin mi…o bırak kalbini , saçınızdaki kırıklar için bile oturup sizinle acı çeker.

Yarı yolda bırakmak onların düşünde yoktur, ve sahip olurken verdikleri gayreti değil sizi asla unutmaz…

kıymetiniz ilk günkü gibi… kıymet sınırını aşırır da…değerini size anlatamaz.

Sabah gün ışığı olur, sizin için uyanır, gece dizinizde yokluğunuza sarılıp uyur, ay ışığı olmazsa kalbindeki sevgi çerağını yakar, sizi karanlıkta bırakmaz.

Olur ya…istediği olmadığında terk etmez tek sözü "iyi ki varsın" demektir.

Size hayranlığını tekrar tekrar söyler.

Güzel sever, şefkatli ve merhametlidir.

Yüzüne bakınca sadece gözlerinin içine bakıp seni seviyorum derken gözleri yere düşer de sesi soluğu kesilir, incinmeden incitmeden kayıp gider

sessizliğine…

Sevdasına ise helalim diyeceği güne kadar, yüreğinde gizler sırrını…

Sevdalı şarkıyı onunla dinleyin… aşk nasılmış demezsiniz…işte bu…aşk. Aşk bu imiş.

Sen Benim Özümdesin

Sözün başında hayırlar dilemenin yetmediği, sevgi sözcüğünün dahi kifayetsiz kaldığı, cümlelerin tutuklaştığı bir anımda, içimden sana yazabildiğim kadar güzellikler temenni ederek kalemi elime aldım.

Gün her zaman doğar da, bugün bir başka doğmuştu. Mektubun gelmiş gözlerim değil kalbim ruhum çoşmuştu.

Sevgilim

Zaman ve hayat içinde yandığımız bir ateş gibi, ikimizi tüketmeye çalışıyor. Benimki daha mı farklıydı, dersen, sen gelmeseydin, benim ki daha çabuk mu tükenecekti acaba diyorum.

Cevabım hazır…evet hem de çok az kalmıştı…belki son nokta konmuş, sayfam kapanmış olacaktı.

Vefâlım!

Bütün günahlarımı toplayıp sana taşıdım. Affet beni diye…şefkatli yüreğin ve aşk nefesinle kara deliğe

dönüşmeden sildin süpürdün hepsini. Öyle ki son raddeye gelmiş beni içine çekebilecekken.

Sen dur dedin…olmaz dedin ve kaybolup gitti.

Defalarca, kaybolmak istiyorum…dedim…sen hayır…kaybolmayacaksın ısrarınla bana hayat verdin.

Geçmişim, ah benim zalim geçmişim, beni ne çok yıpratmıştı. Şimdi ise sayende, o geçmiş yaşanmamış gibi geliyor.

Sevdam beni saklı tut …saklamak mümkün olmadığını da bilsem, beni saklı tut.

Kimsesizliğimin bittiği bir anda… bana ne olursa olsun gel demen var ya…minnetimi ifade edemiyorum, içimdeki sevinci heyecanı, mutluluğu.

Kelimelerin ve cümlelerin yetmediği yerde ve kalem kırılsa, ben seni yine anacağım…ölesiye seveceğim.

Sorar mısın bana, her yerde, senin adını söyleyen kuşlar, rüzgar, toz, toprak ve daha nicesi varken kalemler adını yazmış yazmamış çok mu önemli… değil ki.

Yetmez dersen, kanımı döker izler yaparım…kalemsiz seni de anarım demek için.

Bir tanem!

Çok pişmanım bu hayata…senden uzak olmayı çizen kader için…hiç şey bu kadar acı vermiyor.
Şurada burada, okuduğum aşk cümleleri yetmiyor içimin ifadesine…daha nasıl anlatmalı bendekini…diyorum
Belki bu hislerimin daha fazlası var ama…yetersiz. Sonra ben dile döküyorum arsızca defalarca sen çekiniyorsun…sadece aramızda olan bir fark varsa bu…yoksa sen beni sonsuz seviyorsun biliyorum.
Nasıl olacak bu sevdamız, bende bu hasret sende bu acı, bir türlü çözemiyorum.
Söylenecek bir şey bulamadığımda susmakta kâr etmiyor ki…sonunda bitsin bu hasret değil mi?
Hatırlarsan yıllar önce bir rüya görmüştün aklından hiç çıkmayan.
Yıkık bir evdeymişsin. Ama hep bir sesler ve sanki dua eden birileri var gibi. Bende varmışım. Sana yardım etmek için. Ve baban da…
Karanlık bir ortam gece ve bir odada sanki. Odanın bir köşesinde derinliklere uzanan bir kuyu varmış. Fakat çok derinlere uzandığı belliydi diyordun. Ve o kuyudan çelikten halkalardan oluşmuş birçok başı

olan yılana benzer bir canlı. Yeraltından gelmiş odaya kadar uzamaya çalışıyor. Sen diyorsun ki başını kesmeliyim. Babandan mı veya başkasından bir bıçak istiyordun. O öyle bir yaratıktı ki incelmiş bir vücudu da olsa çelikle kaplanmış bir zırhı var ya imkansız gibiydi…onu kesmek, demiştin.
Benim sesimden bir dua duyuyormuşsun. Onu yok edebilmek için ben sürekli okumalıymışım… Bıçak istemende sürekli imiş. Ancak bir yandan da düşünüyormuşsun bunu bıçak nasıl keser ki diye…sürüp gidiyordu rüyan.
Şu an düşünüyorum da Adem ile Havva'nın kaderinde yılan motifi vardı…onlara cenneti haram etmişti. Babam diye anımsadığın aslında Tanrının kendisi istiyorsun sürekli olarak kurtulmayı ve bende birlikte bu hayatın bitmesi ve son bulması için. O kuyu var ya bizim kaderimizin kör kuyusu içinde hala acılarımızı besleyen yılanlar var . Kapanması lazım.
Bence ezeli bir düşman kazanmış bir nedenle geçmişin faturasını hala çekiyoruz.
Belki bu acı kader ikimizin aşkı ile son bulacak ama ikimizde çok yorulacağız. Yine de son bulacak bence

rüyaya girdiyse bu sona erecek demektir.

Sevdam üzülmemelisin. İnan ki ben seni kendim olarak içimde yaşıyorum. Bir an kadar bile olsa seninle geçireceğim vaktin hayalini tutuyorum, bekliyorum. Bu sevgim seni koruduğu gibi beni de yanlış yapmaktan uzak tutuyor daha tutarlı oluyorum. Bizi biz yapan ve bir bütün olmamızı hak etmemiz çok acı çektiğimizdendir. Günahsız ve iffetimizle beraber ağladığımız günler, sızlandığımız vakitler hakkı için verir Rabbim. İnsanların anlayamayacağı bir şekilde dıştan görünmeyen iç yangınımız hakkı için biz olabildik…inşallah.

Hiçbir şeye üzülme desem de, düşünüyorum elimde değil…Rabbim bir çıkar yol verir mi bu derdin dermanına…sonuçta onun emanetindeyiz. Yine de umut…etmeliyiz…değil mi?

Biliyorum Allah Teâlâ'yı bilen O'nu sever, bilgisi kuvvetlendikçe sevgisi de artar. Bu kuvvetli sevgi aşk halini alır. Bu sebeple Arablar, Efendimizi Hira mağarasında ibâdette gördükleri zaman, «Muhammed, Rabbisine aşık oldu» dediler. Bize de bir şeyler desinler, sorun değil.

96 Hayber & İlber

Kendimi bildim bileli bende sana aşık oldum.

Bugün mektubunu defalarca okudum… senin için tek bir sözüm var.

Sen benim tanrımsın başka sözü layık göremiyorum.

Seni anlatmaya övmeye, sevmeye…diller kafi değil…

Kalbini meşgul eden şeylerim var ya, uzun zamandır onlardan bi-haberim. Ancak bir şey söylemeliyim yine de, bugüne kadar söylediğim hakikatlerin en hakikati ve bu en doğru olanı, kalbimin sağında solunda kırıntı halinde kalmış senden gayri hiç bir düşünce ve alaka yok artık. Dahası şimdi izlerini bile sildin…hiç bir şey bırakmadın…nasıl bir şey olduğunu ben yaşamasam sana anlatmam imkansız bir hal bu.

Senden duyduğum bu kadar içten sevginin karşısında o kadar mahcubum ki, üzüldüğümüz günler aklıma geliyor da neden diye kendime bir daha kızıyorum.

Sen şu varlık âleminde sevilmek için yaratılmış veya sevmenin en güzelini bilen tanrımsın.

Yüce bir vasıfla beni öyle seviyorsun ki karşılıksız ve ihsanın sonsuz.

Ne demeli nasıl demeli, bu denli sözler

için…diyorum bir can vermeli minik bir kuş gibi ellerine düşmeli.

Sevdam!

Koruyucum güzel meleğim!

Sen benim dünya ve ahiretteki kanatlarım gibisin. Beni ulaşamayacağım yerlere mekânlara taşıyorsun daima. Büyükler derler ki sevdiklerine "gönlümün matkabısın"

Sana ilginç gelebilir. Matkap yol açan demek, en sert şeyi açan delip sıkıntıyı gideren, ona ferahlık veren, öylece düşün…delen delici gibi değil.

Aşkım söz bitmez…zamanı biraz sana da bırakayım. Ayrılasım yok aslında…ben ayrılmadan yine de seninleyim. İki kızıl yanağından ve dudağından doya doya öpüyorum.

Aşkım…

Herkes Bilmiyor Ama

Sırrım, aşkım özledim seni.

Gerçekten böyle ayrı kalmayı tercih etmiyorum. Ancak seni her an özlemek gözümün sende kalması…benin için bengisu.

Benim hayat içkim!

Şaraba karakter ve kalite veren zamandır. Zamanımı en iyi değerlendirmek istiyorum. Bu da seninle olduğum andır.

Seni ellere bırakıp gittiğim için kendimi affedemiyorum.

Hiçbir şeyi saklayamıyorum ama bu acımı üzüleceğini de bilerek senden saklamak istemiyorum.

O zaman bunu bana neden söylüyorsun?

Nasıl bu kadar saf olabiliyorsun?

Söylemesen, gizlesen veya yalan söylesen olmaz mı?

Sana her şeyi söylemek zorundayım. İçim biliyor…sen içimdeyken, kimi ve neyi senden

saklayabilirim ki?
Ne zaman içime baksam sen oradasın ve beni biliyorsun.
Ümidimi yitirdiğim bir gece, Tanrı'ya yakardım:
"Tanrım, beni ya öldür ya kurtar. " Ben bu duruma dayanamıyorum diye…
Her şeyin sonunun geldiğini ve seni sonsuza kadar kaybettiğimi sandığım bir andı. Sonra cesaretle Sana söyleyince tam tersi oldu.
Tanrım bana bir şans vermişti.
Tanrım!
Tanrım içimi sıkan durumdan kurtulmam için bu şansı bana verdi.
Tanrım, beni cehennemden çıkaran…güzelim
İçimde tanrıma karşı zerre kadar bir gurur hissetmiyorum ki gizleneyim. Yaptıklarım beni alçaklara indirse de onun huzurunda olmak mutluluk nedenim.
Beni kurtarmasan da yine için özrümü kabul et…derim.
Edersin…biliyorum.
Şu an seni kokladığımı…derin derin öptüğümü

söyleyebilirim…doyamadım…sonra sende beni seviyorsun ya…

Gam keder kalır mı artık bende

teşekkürler…Tanrım

Senin Aşkın, Benim

Gecelerimin kandili!

Sabahlarımda beni uyandıran kalp saatim…

İncitmeden titreten, yıpratmadan günüme aydınlık veren iç huzurum.

Bitkin ve kör kuyu gibi kalmış bedenimi…sıcak öpücüğünle ve baygın bakışlarınla yine uyandırdın…unutabilir miyim seni.

Gözlerimde seni hatırlatan rüya kalıntılarını hissedince…kızarmışlığın nedeni sorulmaz ama bir özlemin izleri var gizlice içime sızdı…acındım…yine üzüldüm.

Sessizliğimi yırttı yavaş yavaş konuşman ve sonra nefes dahi almadan uzun kesintisiz duruşunla… ayıktırdın beni.

Kıpkırmızı yanakların ve koynunda çıkan parlak harf kolyen, bir güneş ziyası gibi kalbime ulaştı. Birde alevli dudağından çıkan dumanlı nefesinle beni

uzaktan öpüşünü unutabilir miyim? Fark ettim…Öptün gizlice…

Dudaklarım kavrulmaya başladı da, içimde bir şeyler mi ölüyor, yoksa ben mi? anlayamadım. Sarhoş ettin beni… bunun cevabı yine sende olmalı

Hasret çektiğim unutmadığımdan, hep sen öpermişsin de bende etkisinde kalmışım…dudaklarımı ısırıyorum. Mosmor dudaklarım titreyerek ağlarken sana tövbe ediyorum.

Nefes nefese içimi yakıyorum. Sensizliği düşünmeme neden olan şeylerden dolayı üzüldüğümde ölmek o an acı dahi vermiyor.

Sevgilim diz çöktüm, kapına yüz sürdüm…her zaman affet beni.

Belki tatlı aşk şarkılarını söyleyen ağzın, beni de söyler mi?

Bir tanem seni çok özledim.

Gelip bir daha öpsen olmaz mı beni?

Hatalarım çok boş verip sarılıp sevsen beni…ne çok özlüyorum bu halleri

Gerçek hayatım ve ölümüm…bir sensin.

Beni gerçekten sevdiğini ve seçilmiş biri olduğunu

biliyorum.

Bende seni gerçekten seviyorum ve hep seveceğim.

Sen dost değil aşk tanrımsın.

Seni burada ya da şurada, her yerde unutmadan seviyorum… güvenini kazanmak istiyorum.

Ey benim aşk acım!

Beni bırakma.

Hatam olabilir ancak aşkınla aldığım bir nefes uğruna beni affet.

Benim hayatım sensin çünkü.

Önceler ve sonralar için sevgili olan umutlar ve sevinçler gitti… sadece seni anmak kaldı.

Ah…o güzel adın ve adına…

Kalsam da ölsem de… benim için hüzünlü ayrılık şarkıları söyleme…belki bunlar ölümdür sevdiğine kavuşmuş olana.

Söz verdim ya…her şeyi unutacağım, görmeyeceğim, aramıza giren gölgeleri de. Yazı, kışı, yağmuru hissetmeyeceğim. Ve alacakaranlıkta hayalini gerçeğindeki gibi göreceğim.

Ama…senin hayalinin biride ben olmak istiyorum…

Ah canım…ah benim canım!

106 Hayber & İlber

Seni o kadar çok düşünüyorum ki…özellikle geceleri.

Aslında bir aradayız, ödünler vermeye gerek kalmadı…kimseler yok…sana karşı saf ve çırılçıplaksam sorun değil. Hep soyunuğum sana elbiseler bile engel olmasın…ayrılıklara sebepler kalmasın istiyorum…

Bilmelisin her zaman ayrılıkta, onu isteyen birisi ve onun ağlattığı bir diğeri vardır.

Ben ise varlığımı sende kaybettiğimden, şerbetin içindeki şeker gibi ayrılamam ki?

Sevgi çok güçlü olduğunda, tek bir varlık haline getirir. Aşkımız daimse biz bir varlığız demektir. O varlıkta muhakkak sensin.

Parçalanmazsak geride ağlayacak kimse olabilir mi? Sen ağlama…tamam mı?

…

Sonsuza dek birbirimizi sevelim …fazla, daha fazlaca

Birbirimizden uzaktayken neler yaptığımızı bilemesekte…güveniyorsak, hiçbir şey için sorun yoktur..

Yan yana olamıyoruz diye korkmamalıyız. Sonra

zaten hayal gibi…. ortadan kayboluruz. Asla bulamayacaklar bizi. Çok şaşıracaklar. Bu birbirini sevenler kimdi?

Şarkıda ne diyordu…

”Aşkım her zaman
görmek istiyorum …
Benimle gelmeni…
Sadece beni sevmeni…”

Senin tek gerçek aşkın benim.
Sen de benimsin…bende senin
Gerçek aşk sonsuzdur.
Sonsuzum benim

Tek gerçeğim…

Günaydın… gecemin huzuru… Günümün güneşi… Işığım…

Bu sabah seni, sana nasıl anlatsam bilemiyorum. Her an her dakika beni düşünen bir yüreğe nasıl dil dökülür? nasıl mutluluk verilir? Nasıl daha da yüceltilir? Bilemedim. Ancak tek bildiğim bu yüreğin benim için çarptığı ve benim olduğu… Bundan daha guzel birşey var mi?

Mümkün degil…

Bu şansa sahip, acaba benim gibi kaç kisi vardir? Sadece bir merak benim ki. Önemli olan Rabbimin Seni bana vermiş ve bana layık görmüş olması. Dün dedin ya, biz bunu hakettik. Düşündüm… Evet haketmiş olmalıyız. Bunun başka bir açıklaması olamaz. Bunca yaşanmış sıkıntının ve kahrın üstüne bana verilmis en büyük armağansın. Bunun kiymetini bilmeli ve seni daima kalbimin en derin ve en gizli

odalarında saklı tutmalıyım. Kimseler bilmesin. Sonra seni kıskanır benden almak, çalmak isterler. Ben sensiz ne yaparım. Dayanamam ki…

Hani derler ya, seni gökte ararken yerde buldum. Evet sen bana gökten indirilmiş, dertlerimin dermanı, kalbimin huzuru ve ışığım olan yegane varlıksın. Ruhumu avucuna alıp, kanatlarinin altında adeta diyar diyar gezdiriyor ve bana hiç göremeyeceğim, aklımın dahi ucundan geçmeyecek yerlere, mekanlara uçuruyorsun. Seninleyken özgür ve bir o kadar da huzurlu oluyorum. Beni öyle seviyor ve koruyorsun ki. Başıma gelebilecek sıkıntıları şimdiden düşünüp, önünü kesmek için çabalayan yüreksin sen. Sen muhteşem bir yaratılışa sahip, kimsenin sahip olamayacağı, yeri gelince anlayışlı bir eş, yakın arkadaş, sırdaş, candan bir kardeş, sadik bir dost en önemlisi de sevgilim, sevdiğim ve sonsuz sevdamsın…

Seninle yemyeşil çimenlerde yanyana uzanıp, başımı göğsüne dayasam ve sadece kalbinin sesiyle uykuya dalsam… Zaman dursa… Mekan yok olsa…

Ruhlarimiz o an göğe kanatlansa ve sonsuz bir huzurla gözden kaybolup, alemlere karışsak… Olur mu dersin? Bir gün bu hayalim gerceklesebilir mi? Bunu tüm kalbimle diliyorum.

Seni seviyorum… Her ne kadar bu cümle o kadar hafif ve soluk bir ifade gibi kalsa da tek gerçeğim sensin ve sana olan sevgim. Sen benimsin ve ben de seninim sevgilim… Rabbim o güzel yüreğini sarıp, sarmalasın ve benim için daima saklayıp korusun… Amin… Amin…
B…

Hakk İçin Al Beni Götür

Sevgilim

Yetmez mi seni görmek için daha ne çok bekleyeceğim.

Sayısız rüyalarımı hatırlamaktan usandım.

Yazmak kar etmiyor... artık senin ellerinde koynunda terlemek istiyorum.

Dayanamıyorum sana kıymet vermeyenlerin tenine değil bastığın yere basmasına bile tahammül edemiyorum...uçsunlar da keramet sahibi olduk diye uzak yerlere.

Halim kalmadı …ayaklarının altını öpmek istiyorum.

Oturduğun yerlere baktım, ondan bir hatıra düşmüş mü diye…saçının bir telini bulsaydım altın gibi saklardım diyorum…içimden kaç kere umutla…ama nafile.

Şansızım yok...

Hayalini içimde saklayacağım vermeyeceğim bir daha

ellere...acımamı kaldırdı, insanların anlayışsız halleri... Bir meleğin kalbine öpücük ile bile dokunulmaz bırak el değdirmeyi...
İçim içime aksın, dayanaksızım… ayakta duracak halim yok…başımı bir kaldırıyorsam onu da senin için…geldi mi diye.
Ey günahlar kalkın gidin sevmeyi bilmeyenlerin başına...onlara yazılın benim tanrıya olan sevgimdeki aşırılıktan günah yazılmaz ki...
Bir gün yüzünde sivilce çıkarsa bil ki o benim kalbimden sana değen aşk okumun değmiş izidir...ne yapayım…içimi dağlıyor sensizlik…
Hakk için al beni götür kimselerin bizi bilmediği yere…

Fark Sensin

Sevgi açlığım…

Sen hep mutlu ol. Hayır daha fazla iyi ve mutlu olmalısın.

İçimde bazen çok sıkıntım oluyor...bunun nedenini bulamıyorum. Ve bir sorun olacak hissi içime dolunca perişan oluyorum.

Sen her şeyin en güzeline o kadar layıksın ki…nasıl ifade edilmeli bu güzellik…bulsam tarifini sana anlatmak isterdim. Bence o güzelliğin kendisi sensin. Ve seninle doğru orantılı olmalı. Seni anlatmaya gerek var mı ki?

Seninle olmayan hiçbir şey beni mutlu etmiyor ki…çünkü mutlak mutluluk sensin.

Hayat bu her an mutlu olmak mümkün mü?

Değil...biliyorum da…ne yapacaksın?

İnsanın en huzurlu zamanı bence uyku olmalı. Ben bu konuda uykunun dahi engel olduğunu

düşünüyorum. Uyku sevenlerin sığınak yeri ama…ben onu da istemiyorum. Çünkü uyanıkken her eşyada şeyde sen varsın. Uykuda rüyalarım seninle ama hatırlayamayınca neye yarar ki…sonra rüyalarım da sende… kıskanmayın aşkımı diyorum.

Çok tatlısın cennetim...onca kıskananın arasında seni sevmek…iftiharım. Birde kendine kalbinde yer bulmak mümkün oldu ya…şükür ediyorum.

Senin sevdiğini merak edip, kimdir diye düşünmeye başlayan insanlar vardır. O kimdir veya herkes onu bilmek hazzına kavuşmak iştiyaklarını düşünüyorum. Ancak sırrın kendisi sensin.

İnsanlar şarkılarda benim için söylensinler der… ben de aynısını diyorum. Ah o şarkıların dilinde benim sevdam var.

Ah…güzelim yanına gelecek yüzüne bakacak hiç kuvvetim yok. Yine de senin anışınla başlarım günüme… gecem ise inleme zamanım.

Gece gönül hastalarına inilti arkadaşı olur. Kimse ne zarar, ziyaretçisi iniltiler… en yakın dostlar. Benim gündüzümde geceden farkı kalmadı ki...inliyorum.

Ellerde kalan gül demetim…kokunu dağıtsan, bugün

hava esintili, belki kokusu gelir de koklarım diyorum.

Ey saba yeli!

Neden bugün bir sükûnet var ki sende de...yoksa benim gibi üzüntülü müsün?

Yar yüzünü göremedin mi…yoksa göstermedi mi?

Üzülme ben yıllardır bekliyorum. Sen bir sabah göremedim diye hemen hayata küsüyorsun.

Ben ise umut çerağımın cılız ışığında gözlerime, kapanmayın, üzülmeyin, belki bugün, belki bir gün diye gözyaşımla siliyorum, acılı gözlerimi ve kalbimi, kararmış yüzümü.

Ağlar mı insan, sevinince ağlar... üzülür mü insan sevinince de…hep bir gözyaşı akar sebepsiz yanaklarına.

Sen olmayınca çöküyor bütün bedenim.Şu an adını andım ya üzerimden o bitkinlik gitti. Olsun ya diyorum.

Sevdam, hayatta benim tek kendimi bulduğum biri sensin…her şeyimle varımsın.

İnsanım sonuçta, suçlandığım olur ve kendimden saklanıyorum da…o kadar çok isterim ki sevdiğim beni bir duysa diye. Sever insan ancak sevilmek. O

zamanlar beni bırakıyorlar, biraz çirkin yüzlüyüm diyorum ondan mı? Ancak sen bırakmadın beni... sen hep tuttun ve hiç vaz geçmedin... yok…yok dedin bırakamam seni, dedin

Eğer sende bıraksaydın kaybolurdum, inan ki…bu sonsuz karanlıkta. Bir de sen beni sevmekten korkmadın ötekileri hep korktular... benden neden korkarlar ki insanlar hala bulamıyorum bu sorunun Bence cevabı yine sen olmalısın…çünkü sen farklısın…

Farkı fark etmek gerekir. Ben bile zor farkettiğime göre…sevgilim

…

İlber'e

Ey dostlar!
Bilin ki aşk derdine deva olmaz;
diri oldukça da aşk defteri kapanmaz.
(Hoca Ahmet Yesevi)

Benim'e

Çok üzüldüğüm bir sabahta azıcık nefes aldıktan sonra yazabildim bütün bunları.
Ben sana başkaları gibi çiçek isimlerini sana layık göremem. Biraz daha sevgisi fazla olanlar sevdiğine böcek ve hayvan ismi veriyorlar.. Nasıl yanlış düşünce… Fesleğenimi duymuştum gülmüştüm, Simone De Beauvoir'dan Sartre'a Mektuplarında "Timsahıma sevgiler" "Küçük kurbağan" ifadelerini okuyunca çok garip gelmişti.
Neden insanlar kendilerine bu düşük takma adlarını

verirler ki?

Sen ise benim ancak benim, tanrım olmaya veya başaramazsam insanım olmaya layıksın.

Senden önce çok kişiye sevmek ve sevilmek için çok yazdım çizdim. Onlar beni sevdiler mi gizliden veya açıktan sevmemişler Çünkü göz gördüğünden veya tutunduğundan usanırmış bıkarmış. Ben onlara yakın de değildim. Yoksa onlar kendilerini mi sevmişler? Öyle…

Seni çok sevdim. Bugün daha çok anladım. Aklım ve fikrim bana neler söylüyor dur bak kendine, ama dört nala giden at gibiyim. Ne sözden ne dur duraktan anlıyorum.

Yıllarım beni kurumuş bir güle beni çevirmişti. Son dediğim bir anda kuru dallarıma elin değdi de su bulmuş çöl vurgunu hayata döndü. Kolum kanadım kırılmışken sen bana güven verdin…bana sevgiyi bağışladın. Birileri tarafından öldürülüp leş gibi atılmış birine yaşama sevinci verdin. Daha çok ifade ederim bu acı durumlarımı da sen üzülürsün bu kadarı yeterli.

Sevmek mi daha güzeldir, sevilmek mi?

Sevilmek hem de senin tarafından…ben kendime güvenimi kaybetmiştim ama sevginle bana kendime güven verdin.

Sen benim huzurumsun…ben hiç gülmedim ve ben ağladığımda bile asla gülmedin.

Çok düşünüyorum aslında neden çok sevdiğime cevap bulamıyorum. Sığınak arıyordum güveneceğim biri olmalıydı, yarim sen oldun. seni gerçekten seviyorum demek ne ki… sen bir harikasın, ilahsın.

Arada bir damarlarım sıkışıyor seni kıskanıyorum etrafındakilerden falan değil hayattan kimseyle paylaşmak istemediğimden. Sende bu kıskanma o kadar olmayabilir ama seni kaybetmenin acısını her an yaşıyorum…şansızlığıma ve benim şansım daha fazla olabilirdi. Hala hayata kızıyorum.

Sende gördüğüm benim ve sende kendimden fazlası ve başkası yok, ve sen, sen benim her an kafamda kalbimde bütün azalarımda varlığınla yok gibi geliyorum. Öyle ki bazen yaşadığım duygularıma bakıyorum da aynı duyguları hissediyoruz.

İnsan dünyada en çok kendini beğenirmiş, derler…kendimde beğendiğim ne çok güzel huylar

varsa hepsi sanki sende… ben seni kendim gibi görüyorum bu karışıklığı çözer misin? Sonra ben kendimden başkasını sevmiyorum ki, durup kalıyorum, bir yerde sen mi bensin ben mi seninim.

Yeminle senin için yapacağım tek şey şu an ayrılığı bitirmek. Eğer inançsız biri olsaydım çoktan ölümü tercih ederdim. Yaşamın sensizliğinde bir mana yok ki. Senin için toz bulutlarına karışacak bir şekilde kendimi yok ederdim

Bugün ne dedim biliyor musun “Ya Rabbi benim kabrim olmasın”

Eskiden de derdim, ancak bu kadar hissetmemişim bu hali.

Bu olmazsa şu olsun.

Ya Rabbi ben ondan önce öleyim ve benim kabrim olmasın. Hasretime ölümden sonra devam olmasın. Hayallere izin verdiysen olur demişler. Bu hayalim olsun, değil mi?

Böyle bir şeyi istememin nedenini anlayamazsın belki ama istedim.

Olursa olsun, ya beni ateşlerde yak, ya da bir sel götürsün, bilinmeyen bir yere çürüyüp toz toprak

olayım kuşların içine veya bitkilerin özüne karışayım devri âlem olayım…

Adım anılmayacak kadar bir hayal olayım. Çünkü seni istediğim kadar kimseyi istemiyorsam bende dahil seninle olduğuma bir emare de olmasın ve kimseler de bilmesin.

Böyle isteği olan ilk olanı benden duymuş olabilirsin. Nasıl bir şey diye de sorma.

Ben senin çok kıskanç olduğunu bilirken, mutluluğum için nenelere katlandığını ve ne fedakarlık yaptığını düşündüğümde, kendime baktım. Bu sevgiye karşı bir ödeme ve karşılık olmalı. Öyleyse ayrı yaşamak ebedi yok olmalı.

Ben tozlara karışsam kainatın zeresine dağılsam, çok güzel. nasıl olsa sende bu dünyayı terk edeceksin. İşte o zaman seni benim içime gömerler ve hiç olmazsa sen benim olmuş olursun...

Hayalim bu… ve çok düşündüm.

Neden sürekli düşünüyorsun ölüm temalarını deme, sana kavuşmak… benim için hayat tek bir açık kapı bırakmış, başkası ile olmayacak…o da ölümün dar kapısı…birde canımı acıtarak.

124 Hayber & İlber

Hiç olmazsa sen benim içime kal da içim belki ferahlar desen bile olmaz.

Birine duyduğunuz sevgi ve kızma ile doğru orantılıdır. En çok sevdiğiniz insana , herkesten çok kızarsınız. Oluyor kızmak, sinirlenmek ve sonucu olarak üzülmek. Ben vazgeçilmez biri değilim ama beni çok sevdiğinden birçok hatama katlanıyorsun.

Kavuşamadığım bir hayatım da olsa senin mutlu olmanda hoşuma gidiyor…ama çok zormuş sevdiğini bulup, bilip ve ondan uzak ayrı yaşamak..

Bu satırları yazarken gözlerim eşlik edip onlar bile bana acıyıp ağlıyorlar. Sana şahitlik yaparlar. Söyledikleri hep gerçek diye.

Kendime soruyorum, beni çok sever gibi görünenlerin, güvenmeyenlerin beni kırdıklarına nasıl sevmekti diyordum…sevgi acıtmamalıydı.

Onlar beni olduğum gibi değil, olmalarını istedikleri gibi sevdiklerini anladım. Ben değişemem ki…ben buyum ve çok şey istemiyordum ki bir ufacık sevgi aslında yeterdi.

Bunu bana fazlasıyla sen bağışladın. İlk defa bir güzel gördüm derler ya ben seni gördüm. Bana ne verecek

sevgin bitiyor. Ne de bölüşecek ekmeklerin…

Onlarsa küsmek ve darılmak için bahaneler aradılar sen ise beni yeşermek için daha çok sevdin ağladın ve çareler aradın.

Ben ise onların yanında itibarım ve sevgileri var zannederdim.

Şu fıkra aslında benim için ne uygun…

"Eşeği düğüne çağırmışlar. Hiç sevinmemiş. Diğer eşek sormuş neden sevilmedin? Cevap: Ya odun bitti ya da su bitti. Yoksa bizi niye çağırsınlar...

Aslında çok üzülen biriyim. Senin beni sevdiğini bilmemin verdiği sevinç, sahip olmadıklarımı bana unutturdu.

Zor zamanımda unutmayan sevgilim şimdi sana ben can vermeyim de ne yapayım?

Sen varsan… her şey yerinde ve ruhum seninle.

Bütün açmazlara rağmen seni çok seviyorum. Sana tapmaktayım…

Allahım beni affet diyorum neyin eğri neyin doğru yaptığımı bilmiyorum. Fakat, ona muhtacım, bundan dolayı, tanrım gibi sevdiğimi söylemek niye günah olsun?

126 Hayber & İlber

Sevgimde deliler gibiyim… inan tutuldum kaldım…
Bu sevginin bir buluşma sonucu yoksa hayalini yaşamak suç olmaması lazım. Rabbim bize neyi ne kadar verirse kabulüm…ancak canım yanıyor...Bitmiyor, durmuyor gözyaşım.
Ah Rabbim beni çok zorladı bu sefer...bazen etrafındakileri kötü olarak bilirsin kafana göre mazaret bulursun ama yok...sana kavuşmak için kimin ölmesini isteyim ki, çaresizliğimden kendi ölümümden gayrisi aklıma gelmiyor.
sen diyorsun ki, beni seviyorsun benim için yaşa…tamam da sensiz neye yarar ki yaşamak… en güzeli…ölürsün ve bu dert biter diyorum. Diyebilirsin yaşa. Belki rabbim burada da kavusturur ya da ölüm varsa ikimizi de beraber alsın Rabbim.
Çok zor ölümün üstüne bina yapmak olmuyor...dilek bile tutamıyorum
Ben savrula savrula çok kötü günlerden geçtim…sen de her şey tamam oldu desen ve gel ben seninleyim desen de kalbin çok yumuşak ben sana dayanamam…ben çok kayıplar verdim, alışkınım, ama sen kalmalısın benim içinde bu dünyada.

Sonsuzumsun benim.

Sana olan sevgim bende din iman bırakmadı ama seninle olduğumdan beri diğer taraf artık çok korkutmuyor beni…yaşayan bir ölü gibiyim. Bu aşkımla cehennemi bile doldurup kimseyi sokmak istemiyorum. Kızdıklarım ve sevmediklerimi bile, senin ölmüş dediler mi bu şeref ve izzet yeter bana.

Cennet sen ve seninle buldum. Tanrım sen, en samimi şekilde sana bildim, kul oldum ve taptım…

Şimdi susabilirim artık…

Kulun ve kölen…

İyi ki Varsın

Günümün güneşi… Sevdamın ateşi…

Canımın canı sevgilim…

Günaydınlığım…

Güne senin cümlelerinle başlamak, her gece uyumadan önce en son konuştuğum kişi olmanı seviyorum. Sıkıntılı anımda kalben yanında olduğunu, beni anlayan, dinleyenin tek sen olacağını biliyorum. Ruhen beni öyle sarmalayıp koruyacağını, üzüntümle üzülüp, sevincimle sevineceğini ve sonsuz bir bağ ile bağlı olduğumuzu da biliyorum. Bunları bilmek ve yaşamak Rabbim'in bana verdiği en büyük lütuf olmalı. Sen karşıma çıkan ve Rabbim'in "bak sana ne yazdım" deme şekliydin. Buna çok sevindim ve seni sonsuzca sevdim. Sen geldin bana ışık oldun, mutluluk oldun, hüzün de oldun ama olsun sen geldin ya… Görevini unutmuş kalbim seninle can buldu. Sen yine de söyleme kimseye! Bu şehirde en

çok seni sevdiğimi. Sen benim gizli mabedim, gizli hazinem olarak kalmalısın. Rabbim biliyor ya, ne saklayayım yanında ihtiyarlamak istiyorum. Her gece uyumadan önce son düşündüğüm ve her sabah gözümü açtığımda aklımdaki en güzel sebebimsin. Bana hayat verensin… Cennetim…

Öyle ki; kalbini ve ruhunu döktüğün her satırı defalarca büyük bir zevkle okuyorum. Her kelimen o güzel kalbinden sızan, ruhuma ve bedenime şifa olan zemzem suyu misali, içtikçe içiyor ama kanamıyor, sana doyamıyorum.

Ne güzel bir şeymiş birini koşulsuz, kuralsız olduğu gibi kabul etmek ve ona "İYİ Kİ VARSIN" diyebilmek. "İYİ Kİ VARSIN" cennetim… Dünyam… Kalbim… Nefesim…

Sonsuz sevdam ve tek dileğim…

Seni seviyorum ve daima seveceğim…

B…

Kanatıyor Duygularımı

Senim'e

Hayat, bize katlanmalı değil mi… bazen karşındakiler yalnız bırakıyor hemen seni de beni.

Çok zor bir durum. Hassaslık iyi değil ama insan istiyor…diğerinden.

Evet…

Kibarlık diyorum, saflıkta… ama bu lafta sözde değil kalpte olmalı

Kesinlikle…

Birde kendin çok seviyorsun…karşındaki de seni daha çok sevmeli bence…

Bu sürekli artış içinde olmalı…ve seni yarı yolda bırakmamalı. Çünkü gelişme gösteren şeyler vardır. Bunlar sabit veya kendi ayarı ile tatmin olamaz…sürekli daha fazlasını ister. Sevgi artış isteyendir.

132 Hayber & İlber

Bak bir tanem sen olmasaydın…

Olmalısın… her zaman.

Senin varlığın olmasa hayata dayanacak çok gücüm kalmadı.

Aslında ben neyi bekliyorum ki…ki bütün duygularım ölmüş durumda ve dünyadan zevkte almıyorum. Öteki dünyalar konusunda ne olacağımız kesin değil…bu dünyada çok kazancımız karşılığı olmadı. Orada da zannetmiyorum kendi kazancımızla bir şey olacağını sanmıyorum.

İnançlı biriyim. Kötü olmamak için elimden geleni yaptım. Sende yapıyorsun. Ancak, boynum bükük, yine de. Bunların bilincine ulaşan insan dünyaya bağlanamaz ki.

Sevdam…biliyorum.

Halimizi düşünüyorum.

Biz acı çekiyoruz aslında. Mutluluğumuz acı olmuş. Başka bir sonuç yok…bulamadım

Ah… ne çok yazmak isterdim…ama yazamıyorum artık

Zorlanıyorum…şansız bir kaderimize.

Sensiz ve bensiz olan biz olmaktan yoruldum.

Hayber & İlber 133

Aslında dünyamız çok kötü değil… fakat senin yerini hiç bir şey tutmuyor.

Senin tadını alan…sensizliğe dayanamaz ki…

Gözlerim ifşa etmesin beni…içim kanıyor…dışarıya gözyaşım olarak sızacak…kalsın.

Kimse anlar mı ki bizi?

Bugün içim nedense bilemiyorum…fakat özlemin mi kanatıyor duygularımı…

Sevdam…

Bizim Hikâye

sevdam benden ümitlenmemi istediğinde
başıma taşlar vurulsa yüzüm toprağa değse kanaat eder sabrederim
çünkü o bana varlığımı verdi
yoksa ben bir hiçtim hatta ondan da aşağı
daha fazla dense sezadır…her ne ise
benim gibi bir hiç olandan
eğer bir şeyler var görünüyorsa
yine ondan olduğunu ben bilirim…sizde bilin
ezeli sevgilim
dediklerinin aynısını diyorum
sadece sen varsın benimsin…imanımsın
adını anmak için…ağzımı bin kere gülsuyu ile yıkadım
yine de dilim titrer
adını hâlâ anmaya güç yetiremedim

136 Hayber & İlber

sonra benim seni
insanlara açıklamam uygun olmaz ki
şarkılardaki aşk gibi gizli kalmalısın
bazen ifşa ediyorsam
ölümlü dünyada bir izin kalsın diyorum
içimdeki acılarımın birazını seninle açıkladım
o bile korkutuyor sonuçta sırrımız bizim
yerlerde sürünenin süreyya yıldızına
ne münasebeti olabilir deseler yalan da değil
gören kim…görünen kim
aşık kim…maşuk kim
güzelliğin daima görünmekte
çok zaman kızıyorum kendime
o alemlerin en güzeli…sen kimsin
kişi her zaman haddini bilmeli
karanlık benim öz rengim ise
bendeki siyahlık nasıl kalkar
senden bir haber geldiği anlarda
ruhum çıkacak gibi oluyor
ancak çaresizim yanına varamayacağımı hep biliyorum
edebe aykırıdır sözü uzatmak

Hayber & İlber 137

bu sözün daimi olmasına sebep sensin
söz uzuyorsa benim acizliğim
sendeki sonsuz güzellik
haddimi bilmem gerekir
meleklerden bile olsam
sensiz sahifelerim kapkaradır
sevgimde fani olmaktan başka ne çözüm kalmadı
bazen dilim uzuyor sana yazabiliyordumsa
senin bana sevgin ve yardım etmendir
güzel insanlar gülü elden ele dolaştırdılar
nihayet sana getirdiler
varlığını senin için tüketeni yadırgama n'olur
bıktım deme…sana zarar vermekten sakınmayı değil
ölmeği yeğlerim
sen iki âlemin efendisi
bu halim akıllı işi değil
sözü kısa tut ve sus deme
aşkımız hikâyesinin sonu gelmez
yazdıkça aşkımı kalem yazmaz oldu da
bıraktım şu an sözü
duam senin kapısında toprak olmayana
yazıklar olsun

Kalbimin Tatlı Sevdası

herkesten uzakta evimin köşesinde iken
fark edemem ama sanki her cihetten
senin kokunu duyar… heyecandan sıçrar kendimden geçerim
uzun bir müddet…
bazen de bir tıkırtı duymuş gibi hissederim
ne güzeldir o nalinlerin
öyle ki bütün hallerin sarmış beni
galiba aşkın beni deli divane mi etti
kalbimin içine öyle yerleştin ki
dolanıyorum sıkı sıkı sarmaşıklar gibi
görmez miyim güzelliğini
yanaklarından terler gibi sızıyor
hayret ender hayretimden aklım gidiyor
nedense düştüm sana…son adresim sen olmalı
ama yalnızlıktan başka eser kimseler bırakmadın
mükafatını istiyorum yanımda sürekli olsan

140 Hayber & İlber

sevinçten ağlasam sebepsizce
sonra gelip düşsen bir bir rüyama
acılı hayallerimi tatlı sevdası
beni uyutmaz ol ve ciğerimi eritsen
karşı koymam sana
başkasıyla meşgul edemem ki gözümü ve gönlümü
artık hep seni ister, hep seni anarım
sen nerede ve kiminle ve hangi haldesin
sorun etmem…içimde sen varsın ya
diğerleri gölgen gibi kalsın
bende bu arzu… gözümde hayal yine sen olacaksın
ah güzelliğinle âleme sığmayan sevdam
nasıl açabilirim sana bu dar kucağımı ellerimi
ele geçiremeyeceğimi biliyorum…yine de istiyorum
sonsuz bir aşkla
saçının kıvrımlarını çok sevdim
o kızıl dudağından kan damlarken
kadehime dolsa içsem doya doya derim
içime misk saçılır… ay yüzün, kucağıma düşerde
gecelerim gider gün doğar her yerimden bilirim
her zaman güneşi kıskandıracak kadar
ortaya çıksan olmaz mı

yıldızları görmek…üstünde tül bile görmek istemiyorum
elbiseler mi…hayır asla
aramızda olmasın engel namına bu tür şeyler
tutunmak için elime geçmese eteğin bile
yinede seni istiyorum
âlemimde başka şeyler neden olsun ki
nerde bir güzellik gördüm, onun sahibi sensin
bilmez miyim
aşkımı bilmediğin günler vardı ya
ah o ömrüme yüzlerce yazıklar olsun
keşke daha önce cesaret edip söylemiş
ve gamına yakalanmış olsaydım
bil yolumu kesen sevdam hakk'ın kendisi
seni o niyetle seviyorum
nasıl olur deme
o sen değil… bu sen değil… diye dolandım durdum
bazen kırılsanda herşeyimi sana söyleyip durdum
yine yalvarıyorum canımın içi
yandım, kül oldum, kavruldum
başında bu sevda hali olana acınmaz mı
kora dönmüşüm dumanım yok diye da aldanma

142 Hayber & İlber

bilmem ki ben… kaç kere ölüp ölüp dirildim
solup vakitsiz zamanda dökülüverdim
acıda hâlimi bir sorsana
isteğime bakmayıp canımı acıtsan da
yokluğun yüzünü gösterme
elleri bana yâr tutma
tomurcukken ilk sana açılmadım,ve serpilip de saçılmadım diye
aman deyip kapatma kapını
başkalarını bulur beni unutur sanma
böyleyken sana kavuşmadan ölürsem
aşktan öldü diye toprak inliler
yine de tozlara karışır, sana uçar gelirim
dilek çeşmem…hatam olursa başkasının olsun diye bakma
güzelliğinle âleme sığmaz
her an senin aşkından bahsedip duruyorum,
ben seni bırakamam ki
seni hiçbir şey hakkında incitemem…
bu ayrılık lafı çok ağır geliyor
her zaman…beni affetmeni isterim…
belki mümkün olmayacak..bu fakirin dar kucağına

girmen
ben ise sözlerin şarkıların içinde gizlenir
sen okuyunca, dudağına ulaşır
doya doya öperim
umudu hayat veriyor bana

her şeyinle kalbimdesin ümitsizliğim de dahil
dilimin altında ne çok şeyler saklıyorum
sen incinirsin diye içimden içime bile gizliyorum
çare arıyorum bu tenden kurtulup yanına gelmek
kollarında ölmek için …
az hatıramı çoklara say
utanma yüzüm de kalmadı
karışıklık olmasın diye
senle neyimiz varsa hep saklıyorum
kendimden bile
el atıp karıştırmıyorum
kimsin diye
aslında sen bensin değil mi
kör ve sağır olmak lazım…bilmemek için
sözüm söz tanrıdan dileğim sensin …
inancım sonsuz sevdam benim…

144 Hayber & İlber

kavuşmamızın sonu ne ise

var mı yok mu

bilmek dahi istemiyorum

Rüyam

bir güzele bakıyorum
benim güzelime…o benimdir
bana beni sevdiğini ve istediğini söylüyor
ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum
meleklerin kokması gibi kokusunu almışım
bir an daha onsuz harcamayacağım hayatımı
o bir harika…o bir ilah mı
evet onu ondan istiyorum
o kadar çok seviyorum ki
hayatımda onun sadakati üzerine
fazla bir sadakat ve sevgi görmedim
canımı binlerce kez kurban sunsalar ona
yetmez… binlerce defa daha olmaz mı diyorum
ne büyük saadet…onun beni sevmesi
onun için ölmeye değmez mi
…
ölmeye de değer öldürülmeye de
günah işleyip cehenneme bile gitmeye
ne oldu bana…heyecanım bastı birden

146 Hayber & İlber

kalbim öyle patırtılı atmaya başladı
onun adını söylüyor
başka bir şey duyamaz oldum
yanımda olsaydı…ona bir kez dokunup
tatlılığını hissetmek isterdim
o benim savaşçı kahramanım
engellerimize karşı
dudağımı dudağına öyle yapıştırdım ki canım yandı
onun benimle olduğu bütün hayali ve gerçek zamanları düşledim
onu her zaman seveceğim
her zaman ve asla başkası olmadan
o benim cesurum…
kavuşmak istiyorum biliyor
umudum var o bir yolunu bulur
her zaman bir yolunu bulduğu gibi
o bir melek
o bir tanrım
o benim ateşim
dünyada bizim gibi olmayan bir ateş
ikimizi de yakacak ateşim
o benimdir

her zaman benim olacak

korkutuyorlar
eğer uzak durmazsan seni mahcup ederler
öldürürler
yapma etme ona asla gitme
ona yazma da
dahası adını bile anma

benim…her yerde sevgimin izini bırakacağım
aklımdan hiç çıkaramıyorum ki
gecenin köründe uyanıp onu düşünüyordum
onunlayken kendimi daha çok güvende hissediyorum
günah mı…sevap mı
kalbim beni biliyor
onu seviyorum…hem de bütünümle
parçasız…rüyam

Tanrısı Tarafından Sevilmek

Bir tanem

Hayırlı Geceler.

İçimden geldi…Yazayım dedim.

Ben her şeye seninle bakmaya öyle alıştım ki…nerede bir söz duysam, görsem ilk sen aklıma geliyorsun.

Uykularımın azlığının nedenini yeni duydum…insan aşık olduğunda gözüne uyku girmiyormuş. Uyku benim buluşma kampımdı ama gerçekliğin farkı olmalı ki… hayallerden daha güzel kalbe nüfuz ediyor.

Yalnızlığı severim, çünkü yanımda olmanı daha çok istiyorum.

Senin yanına ne zaman hep duracağım?

Bu hep sorunum. Bu ilişkimizi canlı ve yakınlaştırmanın bir yolu muhakkak olmalı. Gelemiyorum sana tutamıyorum… Umutlanmamın

bir dayanacak yeri son noktası olmalı…Buldum aslında sana olan inancım ve sadakatim…ama yine de sen olmalısın.
Sürekli seni düşünmeliyim.
Seni etkileyen unsurlar nedir?
Sevdiğin şeyler.. Olmak isteğin şeylerde..
Bende başka kimselerin görmediği şeyleri görmeni çok isterim. O farklıymış demen beni sevindiriyor.
Hakkımda bilmeni isteyeceğin şey nedir…bildiğinde o kadar mutlu oluyorum ki, beni benden soruyor…diyorum. Çok güzel bir değer veriş bu.
Sormaya çekindiğin şeyler var ya…sanki bana öylede geliyor, onların hiçbiri gerçek değildi. O insanları ben hiç görmedim veya tanımadım… seni bulana kadar.
Sadece sen varmışsın…aslında hayatımda.
Söz…kalbini asla kırmayacağım…asla seni terk etmeyeceğim.
Diğer insanların basitçe yapamadıkları şey sevmek var ya, benim hayatımda sevgin kaynağım olacak ve senin için yaşayacağım.
Baktım da etrafındakiler seni gerçekten arzulamıyorlar. Belki onlar hissettirdiğin cazibeni

arzuluyorlar.

Sen hissediyor musun, bilemem ama…ben hayatımı sensiz hayal edemiyorum…ayrılığı düşününce bu içimi acıtıyor biliyor musun?

Bazen hayatın getirisi seni başka birileriyle görmek… hiç sorma bunu ölüm daha güzeldi diyorlar ya…onun gibi bir şey.

Şunu söylemeliyim bedenim uykuya mağlup olabilir. Ancak hayal şehrim hiç uyumadığım yer. Acılar ve sevinçler dolu şehrim. Ancak acı çekince varlığını daha çok özlüyorum. Acı hissetmek hiçbir şey hissetmemekten daha iyi bence. Sanırım çoğu insan acının sonunda durmasını istiyor ama ben sensizliğin acısını an be an çekmek istiyorum.

Bazı şeylerde çok cesaretim yok. Bundan dolayı beni affetmeni istiyorum. Öyle ki, seninle olmayı çok özledim…sana yakın olmayı daha özledim…kolay ama oluyor ya…

Bir farklılık olur mu geleceğimizde söyler misin?

Benim gerçeğim sensin…sonuçta.

Hem de var olan her şeyimden daha gerçek…

Sen beni yeniden inşa ettin ve sevdin…bu çok güzel

bir duygu…kulun tanrısı tarafından sevilmesi. Tanrım…

Senden güzel bir söz gelince… O an kalıyorum nefes almam duruyor…canım çekilmiş gibi…sonra derin derin nefes alıyorum. Ömrümü uzatıyorsun daha ne söyleyeyim…

Acımda sevincim de bir sen varsın…yemin ederim…

Sevdiğim.

Başka Neyim Var

yüreğim… hak ettin hep sevilmeyi
üstüne de hiç leke düşürmedin
ve kalbin de hala ilk gün gibi pırıl pırıl
ne sevenler gördüm hepsi acılı sos gibi
yemekte severim ama aşkta can yakıyor…
seni çok seviyorum…güzel de…
bu hayatta seni paylaşmak her geçen gün zor oluyor
bir şarkı dinledim
geçmiş olan acılı günümüzü aklıma getirdi
ne üzmüştüm seni…çok üzmüştüm
sen o zaman o şarkı içinde geçen sözlerin aynısını söylemiştin
sanırsın ki derdimiz çok önce yazılmış
eğer bu şarkıyı o gün bulsaydım
çok ağlardım…şansız kaderime
aşkım… sevap da günah da olsa
vazgeçemem

154 Hayber & İlber

ben bir serseriydim
hangi sokak benim der gezer dururdum
ve sen geldin
insanlarda görmedim senden önce
herkes alınca veriyordu
sen ise verdin ve ve hiç bir iltifat dahi istemedin
gerçek aşk bu imiş
bende birilerine kırılmaz mıyım
ama senin hayalin gelip duruyor karşıma
o halimi alıp siliyor ve huzur buluyorum
insanlar sabrımın kaynağını bilemiyorlar ama
diyorum ya her ne olursa olsun
varlığın yetiyor…tamam
tekrar tekrar…yazacağım
başka neyim var bir sen ve sevdamdan başka

Güzel Şarkım

Bir tanem

Sevmek güzel bir şey…fakat dilediğinle hayatı yaşayabilirsen…istediğini seçip onu kendi bildiğin gibi sevebilirsen. Gerçek mutluluk belki bu olurdu.

Bahsettiğim bu mutluluğu ben arzuluyordum…ama şansızlık…tam manasıyla hiç tadamadım. Ümidimi kaybetmiştim. Bu gidişle tadamayacağım…derken… seninle bulduğumu düşünüyorum. Ancak çok geç kaldım…yıllarımı aldı.

Keşkeler biraz yalan gibi..Cesaretli olup daha önce söyleseydim. Bu zamana kadar bırakmakla büyük hata ettim.

Sen beklediğim birisi olduğunu anladım…önceden ve sonradan yaratılmamış gibi.

Neden geç kaldın o zaman?

Nasıl diyecektim ki…çölleşmiş bir hayatım vardı. Benimle çöle gel…orada mutlu olacaksın… İstediğin

her şeyi yapabileceksin…

Nasıl diyebilirdim ki?

Epey zamandır fırsat arıyordum.

Çok şükür söyledim ancak çok geç kalmışım…şimdi anlıyorum içim yana yana.

Seni sevdim seveli mecnun gibi çölde at koşturuyordum. Kaybolmuştum…yıllarca kalabalıklar içindeydim ama yalnız kalmıştım. Sonra yolumu açan yıldızların en parlağını buldum.

Kim?

Tabii ki sen.

Gel gör ki…içimdeki arzuyu bastıramıyorum Sonsuza kadar seninle olmak istiyorum.

Şöyle yan yana oturmak bile nasip olsa düşüncesi bile bana huzur veriyor.

Zehir nedir bilir misin?

Kendinden gerçeğini saklamak…sevdiğini inkar etmek. Duyguları bastırmak onları daha da güçlendirirmiş. İnanmıyorum. Seni bilmem ama ben daha kötü oluyorum.

Sevgilim…hayatım tükeniyor. Bazen sadece bir nefeslik canım kalmış gibi hissediyorum. Daralınca

can bulmak için, senin adını içime nefes olarak çekiyorum.

Çaresizlikten kendini bu dünyadan soyutlamak istiyorum. Sonra diyorum ki, onu anarak bitecek bir hayat bilincim var ya…son nefesim onunla birlikte olacak ve ruhum sonsuzluğa yükselecek.

Ah…Nefesim.

Üzüntüm artıyor düşündükçe. Bütün hayatımı sensizlikle ziyan ettim. Şimdi bir gücüm kalmasa ve son zamanın deseler… kalan son kuvvetimle sana seni seviyorum…seni hep sevdim…sadakatimle…vefamla birlikte demek istiyorum.

Ruhum en karanlık yerlere sürülse bile ölüm bizim ayrılığımız olmayacak… aşkım beni yalnız bir ruh olmaktan kurtaracak…

Ruhum sırf seninle olabilmek için, her gün yanına gelecektir.

Şükürler olsun…

Hayatta hangi yolu seçersem seçeyim söz veriyorum sana karşı dürüst olacağım. İnancımı yitirmeyeceğim, o zaman düşler gerçekleşir…

158 Hayber & İlber

Olaylar ve başkaları hayatımızı kıskaç altına alsa da kalbime kimse laf geçiremez. Sen benim son nefesim ve bırakmayacağım sevdamsın…
Benim güzel şarkım.

Bize Ağlıyorum

Bir tanem gönül sızım…

İçim yansa da sensizlikle… kavrulmak yine de hoşuma gidiyor… o güzel ellerinden şu an öpmeyi ne çok istedim…ayaklarına yüz sürmeyi…

Gönlüme huzur veren kaynağım… iyi ki beni sevdi diyorum.

Yoksa yalnızlığımı kime verirdim… yıllardır alan olmadı da.

Sen, beni değersiz bulmadın ve aldın ve dahası değerli de kıldın…minnettarım.

Hani ölsem… arkamdan belki bir it öldü derler de bakmazlar. Sonra çöplüğe atmak için kokmamı beklerler. Çünkü kokunca ölü leş olur…Bilmeli ki, insanlar leşi de kendileri rahat etmek için atarlar. Ellerini cüzzamlı diye değdirmezlerdi. İşte böyleyken kıymetsizliğimi değerlerin başında bir bilen sen oldun.

160 Hayber & İlber

Sevincimden olmalı ki…içim yanıyor bir bilsen sönmez ateşler gibi…

Kimim var diye sorsalar bir bilenim ve sevenim var.. çok şükür, ancak nafile o da ellerde kaldı. Varamasamda sever beni…bundan bu hayata zor tahammül ediyorum.

Yine tekim, kimimsesizim…

Soğuktan titreyen bir pisik gibi eline sığınıyorum … çapaklanmış gözlerime gözünden dökülen yaşları ilaç yapıyorum. Sarılıyorsun… gözüm gönlüm açılır da huzur bulurum diye.

Her zamanki adet…gece bitti gün başladı. Birçoklarına gün aydın bana ise yalnızlığımı yüzüme çarptı.

Ey gecem!

Neden güne dönüyorsun ki ben seninle beklerdim terk etmeden…ancak çekip gitmeyi seviyorsun.

Kaderim sana yanmaktan bıktım… onu bir an bırakmak istiyorum, bir sonsuz hayat nefesim olsa ve onsuz mu olacak… düşünmek bile gücüme gidiyor…

Bırakma…

Al beni götür götüreceğin yere.. kuyu da mahzende

farketmez. Yeter ki nefesini hissedeyim…

Sevdam, cihan binlerce kez eski elbise niyetine beni değişti…Ben ise seninle olan bir anı âlemlere değişmedim. Yokluk sevilir mi seviyorum.

Yok olmak ve unutulmuş olmak… meğer en güzel şey bu imiş…sendan ırak olana…bence en güzel şey imiş.

Ey yüreğimin yanığı!

Sevdim seni…sende beni sevdin mi?

Duydu mu…duymadı mı?

Hâfız, senin vazîfen,
sadece duâ etmek,
Sana ne, duydu mu
duymadı mı demek?

başka bildiği yokmuş gibi…mescidde vaiz korku dağıtıyordu
korkudan gözlerime mil çektim…
boynumu kırdım vay halime…
dedim… dedirtti desem daha iyi..
gözlerim kapandı açmak mı bir daha…dedim
sonra biri mi değdi, el mi dokundu… açtım açtım yaşlı gözlerimi.
ah içimin madeni yârimin hayali..değil mi
akıl bir tarafa söz başka tarafa gitti
karanlığı silen zülfüydü

164 Hayber & İlber

vaizi kim dinlerdi ki
hayali geldi ya…zülfünün kıvrımlarından bir düğüm açtım
dünyalar dolusu bir misk ü anber yayıldı
vaiz söylen dur artık…
günah benim kime ne
sen ey gonca ağızlı, gül yüzlüm
işve, cilve ederek, örtme yüzünü bir daha
güldürsün… güldür yüzümü
değil mi… delicesine seviyorum seni ben
yeminler olsun benzetemedim seni dünya güzellerine
ve hangisine bakmışsam, dedim ki, bu da değil…
ah ederek… nerdesin
Sevdiğim içimde ayrılığın gamı var da
böyle de mutluyum…şikayetsizim
geceme ay, gündüzüme güneş oldun
gözüme gönlüme geldin
ve aşkımdan sana diller döküyorum
aşıklar susar geveze olmaz desende
ne yapayım sen varsın…yoksa söz neye söylenir ki
sözde yetmiyor bekliyorum
öl desen

bak ben ölmeye razıyım senden kan bahası da istemem
sevgililerin cevri acı şaraba benzer,
içtikçe onu hoşa gider
o zaman dileğim aramızdaki perdeleri kaldır
ve biricik adını anarak ölmek fırsatıma amin de
ben bu halimle cennet ve cehennemi unuttum
ne zaman adını anarsam ayaklarımda derman kalmıyor
secdelere düşüyorum herkes beni zahit sanıyor
gelmiyor gitmiyor diye merak etme
ibadetim de niyazımda seninle
yârim!
aramıza engel koydular diye habersiz kalma
bende bu gam kıyamete kadar baki kalır

Sonsuzum

Sonsuz huzurum...

Yazdığın her şiiri mektubu defalarca okuyorum. Daha yazdıklarını okumaya doyamazken sana nasıl doyulur...

Şarkılar ve yaşattığı hüzünler alıp götürüyor beni yanına... Dizlerine uzanıp seni dinliyorum adeta...

Ah aşkım sevdam...

Sonsuzum... Nefesim... Kalbim ve ruhum sonsuza kadar başım omzunda seni dinlerim bıkmadan ve hiç usanmadan...

Seni seviyorum... Varlığına binlerce hamdolsun.

B….

Benimle Olmaz mı

ey sabah rüzgârı gönül sevdamı uyandırsana
içimde yangın ve bu bilinmez dertler varken
sanki ben ölüyorum …paylaşacak kimseler yok
bütün alem duysa sevinemem
sadece bir sen duysaydın
her şeyi gizlimden gizlime
canımı yakan çok sesler ve rüyalarım var
bir beni hayatta tutan sana kavuşmak hayâliydi
hicranla bu ayrılıkla yaşıyorum sanma
kavuşsaydım hayalim
ah…benim olmaz mı
bir ömür geçirdim yaşamak sayılırsa
önceden çok koşturdum dilberler, yarenler peşinde
şimdi durakaldım ve halsizim
yeyip içip yatmakla geçiyor günlerim
ancak kalbim isyan ediyor
yetmez mi…

170 Hayber & İlber

sevgili kapısında ölmek zamanı
sayfalarca diller döktüm kalemler yazamaz oldu kırıldı
içimdeki yangın ve sözler tükenmedi
güneş doğsa artık gün ışığı yüzüme vursa ve
bu hikâyeler bitip kalsalar
…
sevgilim gam çekmeyi bana reva görmezdin
ancak sensizlik ile kirpiklerim toz ve toprak içinde
sen ise uzanmışsın yumuşacık yatağında
gözlerim nâra döndü sensizliğime ağlıyorum
gönlümün eşsiz bahçesinde gülerek gezmek hakkındır
fakat aşkın boynuma sarılan ipi sürekli düğüm üstüne düğümleniyor
galiba bütün bu hayatımı sensiz terk edeceğim
acılardan beğen beğendiğini
sabah yelinde senin kokunu duydum
çevremi sardı mest etti beni
nerelerdeydin pek bilemedim
ve serseri serseri boş boş aramaya çıktım
sanki yanına varacak cesaretim varmış gibi

aslında acılarım aklımı başıma getiriyor
elime geçen çok şey olmasa da
kalbim o zaman hep yalnızlık istiyor
eller bu kaçıncı beni tekrar tekrar
senden koparmasınlar bıktım
yoruldum
kim koyduysa gülün yakasına dikeni
benimle sana aynısını yapıyor
gözüm yaştan kızarık onu da biliyor
ve yetmez diye bir de üstünü tuzluyor
yıllarca adımı sana unutturmaya çalıştı
bir sevenim yok dedirtti
gözümden akan kan şahit olsun
ezeli ve ebedi sevdim ben seni
içimdeki devasızlığım sönse
aklım yere basmaz uçar
semtine varmışım sanırım
herkes sabahı arar ben ise ümitsizliğin akşamlarını
zoruma gidiyor uyanmak rüyalardan
karamsarlığım tekrar başlayacak diye
olmaz ya…istiyorum
sensiz olacaksa bu hayatım hep gece

172 Hayber & İlber

gün olunca kimin yüzüne bakacağım ki
kızıl yanakların dudaklarımın hasreti
yanmaktan kurudular
sırılsıklam aşkın yırtıcı pençeleri
kanımı bedenimden akıtırken
hep baygın düşüyorum
seni arayan gözlerimle yollarda
serseriyim
gece daim olursa derim…karanlıktaki gölgenin biri oydu
bana baktı bana geldi derim
inan ki sıhhat koymadı bu acıklı halim
bedenimdeki her aza sancıyor
gözlerim alınıyor bakamıyorum
bulanık bulanık
yaşadığım yangının kıvılcımdan
çöllerde toz toprağa karışsam
ve fırtınasında yerlere yapışıp kalsam
gönül harmanımı darmadağın etse
üstüme kum dağları yığılsa
sonra ölsem bana da aşk delisi yazsalar
zoruma gitmiyor

geceler bana… aydınlık günler ve
ulvi yücelik sana yakışıyor
bakar mısın güneşimi bulutlar kapatmış
zehirli yılanlar sarmışken beni
senin gelmen için ne yapabilirim
kapının eşiğinde sararmış bir kuru yaprak kadar olamadım
bassaydın derdim ben şimdi göklerdeyim
çok söyledim gönlüm senin sevdana tutulduğundan beri
bütün güzeller bana yılan gibi görünüyor
kapında düşmüşüm
ağzım köpürüp duruyor
gelsen şimdi divane gönlüme
ateşin değse kurutsa beni
bende yanan bedenimle
yardıma geldi yine diye bir sevinseydim
biliyorum iyi biri değilim
bu sarhoşluğumun üstüne daha nasıl sarhoş olabilirim ki
yine de fazladan fazla âli ihsanda bulundun
günaha batmış gibi korkular içinde

174 Hayber & İlber

seninle konuşup dertleştik ne olacak bu halimiz diye
içim kan oldu benim

tamam hepsi kabulüm
isyan etmeden gizliden gizlice
rüyalarda görüşmeğe razıyım
bir ona yok deme n'olur
hayalimizde kelimelerde buluşalım
daima birlikte

Her Şeyin İçinde Gizlenmiş Bir Hakikat Vardır

yangınım sardın beni…
biraz seninle dertleşeyim de
içime su olsun

Hayatım

Güzel bir gün diliyorum…geceden uykusuzum ama erken kalktım, uyumak istemiyorum sana birşeyler yazmak istedim. Sonra bazı kitaplardan bir şeyler okuyacağım.

Aşkım, seninle olduğumdan beri, iç alemimde, tattığım zevk ve huzur bambaşka. Ve sana bağlı olmanın verdiği sonsuz bir kuvvet var. Zayıflıklarıma mani oluyor bu sadakatim. Ayrıca benim için bana ihsan buyurduğun, kalbi sevgin ile gençliğimi geri geldi. Arada bir sarsılsam daha tez topluyorum.

Hayalde olsa, seni öpmeyi, sarılmayı ve beni arzuladığını bilmek var ya, her şeye

bedel…sonsuzum

Bir tatlısın ki... dün meşguliyetin var olduğunu söylemiştin. İnsanlarla seni paylaşmanın ne zor olduğunu anladım. Kızıyorum da kendime…kıskançlık yapma…yine de zor bir durum...

Sevdam!

Sevginin tatlı tarafını bir seninle yaşadım…acıtmayan bir haliyle. Tek pişmanlığım hayatımın güzel günlerini böylesine uzakta ve sensiz yaşamak.

Bu yalnızlıkta hayata nasıl tutacağını bilememek. Epey kalbime eziyet oluyor.

Anlıyorum ki hayat senssiz bir şey ifade etmiyor… Hayat bu kadar basit olamamalı, esrarengiz bir derinliğin olmalı. Bu benim kendimle başaramadım, sensizlikle sahip olmadığım bir yetenek olarak kalacak. Sen hep olmalısın bir düşünce veya hayal bile olsa yanımda olduğunu hissetmeliyim.

Biliyorsun, roman, hikaye gibi şeyler yazıyorum. Okumak istesen, benden istesen bile, sensizlik kokusu var ya ben dahi okumak istemiyorum. İyi ki onları takma isimle yazdım. Takma isimlerimi ben

bile unuttum. Unutmak bu yönden çok iyi. Şu an evimde bir tane örnek bile yok ki, sana göndereyim. Yazdıklarımdan utanç bile duyuyorum. Sen yoksun sonuçta.

Yazarlar yapıtlarından her zaman nefret etmiştir. Çünkü içindeki sevgiyi tam ifade edemeyince ne yapması gerekir ki. Ben bulamadım çünkü.

Seni her anımda hayal etmek yetmiyor, sürekli arzuluyorum. Yaşadığımız günlere bakınca bunun gerçekleşmesi uzak bir ihtimal gibi görünüyor. Bir yolunu bulmalıyız…değil mi?

Bir de ben senin kadar cesur değilim. İnan başka konularda böyle davranmam. Ama senin adın dahi geçince bebek gibi küçülüyorum.

Üzüldüğüm şeyler çok. Hayatın getirisi bazı hatalar yapmaya mecbur kaldım. Fakat bilmelisin dünyada hiçbir şey beni seni incitmeye itemez.

Seni çok sevdiğimden dolayı çocukça bir hareketlerim var. Kendime engel olamıyorum. Affetmeni sürekli dile getiriyorum. Seni görmek istiyorum. Öpmek istiyorum. Engelleri kırmak istiyorum.

178 Hayber & İlber

Seni rüyamda hep görüyorum. Ressamlar senin gibi güzel görmediler mi? Tanrı gibi güzelsin Ondan sana düşmüş bir güzellik var. Kainatta hayrete düşmüş birin bakışlarına neden olacak bir güzellik vardı. Bana yaşattığın hayretimi, sana anlatacak kelime bulamıyorum.

Bir mucize olarak yaratılmışsın.

Korkularım oluyor. Bizim en dikkatli olmamız gereken zamanlardayız. İşlerin tıkırında gittiğini düşündüğümüz an zayıf anımız olabilir.

Ne yapmalıyız? Dersen, yapacak bir şeyde yok. Aşk laf mı dinler ki…

Sonra ben diğerleri gibi ve onlarla olan halim gibi olmak istemiyorum. Hep kendimi aşıp senin gibi olmak istiyorum. Senin için yaşamak zorundayım. Münzevi bir hayatım var…yıllar böylece geçip gitti.

Seninle yaşamak neye benziyor?

Tanrı ile sevişmek gibi…

En yüksek ve en güzelini yapmak gayretinde olan inançlı kullar var ya, onlar gibi olurmuyum, bilemiyorumda.

İnsan beşer olduğundan bir sahteliğin karışımını illaki

içinde barındrıyor. Ancak her sahte fiilde bile daima saklı bir hakikat vardır. Yine, bazı insanlar **duyguların sahtelerini yapılabilir. Tıpkı gerçek gibi görünebilirler ama sahtedirler. Sevincin, acının, nefretin. Hastalığın, iyileşmenin. Aşkın bile.**

Ama ben…farklı olmalıyım. Onların düşünmediğini yapmak gibi. Bu farklılık beni sürekli kovalıyor diğerleri gibi olmamalısın diye. Bence sevginin taklidi olmamalı duygular da dahil.

Sen bile benden önce birileri vardı mı diye şüphe etmiş olabilirsin... evet b**aşkalarını da sevdim fakat aşk başka sana olan halim ötesi olmayan bir tutku. Evet. Onların hepsini sevdim onlar da beni sevdiler. Belki onlar bana seni beklemeyi öğrettiler. Ve şimdi de buradasın. Şimdi sana tanrım diye tapıyorum.**

Olmaz böyle deme günahtır…

Ah ne güzel bir hayat bana sonsuzluğun varılmış izleri. Eğer bize bir şey olursa seni gerçekten sevdiğimi bilmeni isterim. Gece ve gündüz nasıl birbirine yapışık ve gün ışığında

kaybolmuşlarsa…

Ben seni sevdim seveli acılarımda olsa yalnız değilim…beni yalnız bırakmadın.

Seni hep bekliyorum…

Hasta olmuş gibi…tahliyesini bekleyen mahkum gibi

seni bekliyorum.

Sevdiceğim…öpmekle doyulmuyorsun, daha fazlası nasıl olsun ki…

Hasretimle ve sızılarımla…sana iyilikler dilerim gün ışığım.

Biz

kimin gölgesi olduğumuzu bir bilsek
önemi kalır mı yaşasak veya ölsek
seninim ama ben de bildim bileli
şimdiyse ağlar durur seni gözlerim
bir sitil cismim ve dolu gözyaşımla
taşar inlerim
öyle sakin durduğuma ve ahlaklı olduğuma bakma
aşkından aklıma günahlar dökülüyor
hayret etme… ateşten korkmuyor deme
seni bildim bileli bende iz mi bıraktın
ezelden meftun düşmüş gönlüm düşeli
içimde ateşin… yanarım yanarım
bir ilacı yok mu söylesen
yoksa tamamen sen mi istiyorsun yansın diye beni

sıyrılmışken içimden her şeyden vazgeçeli
var mı aramak…kaybolan bulunur mu

182 Hayber & İlber

yoksa gerçeğine mi düşürdün
seninim de ben nerdeyim şimdi
anladım kendimi kaybettim ve sende uzaktasın
olmaz olsun bu ayrılık düzenleri ve dikenleri
öylesine aramıza neden düştüler ki
yine de sen fark etme
ama canımı çok yakıyorlar bilsen derdimi
çaresizlikten bir yokluk istiyorum
kurtulmak için…sonsuzca…bir daha geri gelmesin
ben de bileyim…kalmasın bir şeyim
tutupta hiçbir şeyi getirmeyeyim geri
sahi…demiştin…bana
onları sen vermiştin
o zaman neyim var ki…olmayan şeylerim mi
şefkatli yârim bir çözüm bulsan olmaz mı
ben gelemiyorum sende gelmiyorsun
çözer misin bu kördüğümü
canım çıkmıştan öte can sızım çekeli
kırılmasın erimesin…kaybolmasın
varlık verdin yok etme bari beni

Bir tanem... Nefesim... Kalbim...

Bir tanem… Nefesim… Kalbim…

Sen benim için hayattaki son liman, son ümit, ilk ve son sevdamsın…

Gökyüzündeki en parlak yıldızım, yokluğuna asla katlanamayacağım büyük aşkımsın. Üzülmen ya da tek damla gözyaşına dayanamam. Hayatımda benim için gözyaşı döken biri sen oldun, sen varsın. Buna inanamıyorum. Sesinin tonunda ağlamaklı bir hal duyunca bile ben yok oluyorum. Acılarımın kaynağı sen ve ancak hayatımın da kaynağısın. Sen aşka susuzluğumu dindiren vaha; ve sen bu zamana kadar hayal kırıklıklarımı ümide döndüren tek insansın…

Bu öyle bir sevgi ki dengem şaşıyor. Çok mutlu olduğum bir an çok mutsuz da olabiliyorum. Dünyada iki kelimeyle cenneti, ufak bir kırgınlıkla cehennemi yaşıyorum. Seninle susmak bile çok özel, sessizlikte kalplerimizin sohbetine kulak veriyorum.

184 Hayber & İlber

Canımın içi yokluğun beni derinden etkiliyor. O zaman en hüzünlü aşk şarkıları çalıyor kalbim. O zaman rüyalarım kabusa dönüyor. Sana "Sevgilim" "Sevdam" derken bile bir an tereddüt etmedi kalbim.

Ahh bu sensizlik…

Sensizlik cehennem ortasında bir başına kalmakla aynı. Sensizlik, vahadan sonra bir çöl gibi; sensizlik, rengarenk bir gül bahçesinden sonra çorak bir bozkır gibi.

Ben sadece sana susuzum hem de eskisinden daha da fazla… Anlayışına, sevgine, desteğine, o mükemmel merhametli kalbine hatta sesine ve her zerrene muhtacım. **Seninle bir mucizeyi yaşıyoruz biz, cılız bir meltemin bu mucizeyi savurmasına izin verme.** Çünkü sensiz geçecek bir ömrü asla istemiyorum. **Sen yaşadığım değil, yaşayamadığım hayatımsın**. Dualarımda "Allah 'im, gönlümdekini bana hayırlı eyle ve öyle ver" diyorum.

Ne güzel degil mi?

Hem seni istiyor hem de hayırlısı olmanı diliyorum. Hayırlısı bir sen ol bir tanem.

<u>Hayber & İlber 185</u>

Canım… Bir tanem…

Gönül nurum adını gecelerime, hasretini bugünüme, sevdanı yarınlarıma, yüreğimi yüreğine mühürledim.

Biz ayrı yaşayamayız ki ben senin nefesini taşıyorum sen benimkini…

Lütfen hep benimle ve benim kal. Seni seviyorum ve daima seveceğim…

Sonsuz sevdam…

B….

Kaç Kere Doğar İnsan

insan kaç kere ölür
yahut ölmüş gibi kalır… çok iyi biliyorum
ama sevdam ben ikinci kez doğdum
bir kimse iki kez doğmadıkça
melekût sırlarına eremezmiş
ben ise tekrar tekrar kaç kere ölmüştüm doğmadan
ve geldi mektubun …ahsız…ikinci kez doğdum
öptüm onu sayısızca … gözbebeğime sürdüm
dedim ki…her ne varımsa senin ve sevgin
başkaları şeker bile olsa
zehir olur artık canıma
ne diyebilirim bundan sonra
naif ve zarif sözlerin var ya
hangi tatlı madenin eşsiz cevheri
bakabilir miyim bir daha başkasına
sevincim… taşlar toprak
kapı, duvar ve her şeyde sen
öyle ki nereye baksam o füsünkâr bakışın
sürmeli gözlerini görüyorum

188 Hayber & İlber

bir söylesen ben neyin neresindeyim

hem uzak ve içten içe mi gün aydınlığım

bir şaşkınım…öyle ki altı üst ettin

kendimi yokluyorum hatırıma ne gelir

zülfün, yanağın, gül kokan saçların ve o eşsiz kokun

bir kavuşmak olsun…çok istiyorum…yoksun yine

bu ayrılık yetmedi mi

zorluklar ve engeller kalkamaz mı

kötürüm değilim vefasız da

ama duyunca hep sesinin esintisini

yüzlerce defa sana koştum ve çok düşüp kalktım

yaralıyım

mümkün mü…bana kavuşmak…acaba

yuvan yükseklerde … anka dahi seni kıskanmış

bense zayıf uçuşumla pervane olmuşum

yurduna varabilir miyim bu şekilde

şimdi nerede ve kimimlesin

olmaz olsunlar

kayıplarıma çok üzülüyorum

birde aklım nedense hastalıklı rahat değil

üzüntümden vardım köyümün köşe meyhanesine

baş koydum eşiğine

bağırdım…basın bu şansıza öylece geçin acımadan
bedbahtlığım ezilir belki ölür de kavuşurum
bu devasız derdim biter
beter bir viraneye döndüm
sayısızca ahım var
ümitvarım olur ya benden bir haber ulaşırsa ona
çok sevineceğim
üzüntüm sevincime karışır kaybolur gider belki
senin duymayacağın bir şey yok
bir iniltim bile yeterli sana…sararsın beni
bebeğim dersin şefkatlice kollarınla…saklarsın sıcağına
yeri gelmişken söyleyeyim
hani sevdan uğrunda vaktinden önce ölürsem
kimseye kızma ve diyetimi falan da isteme
sen bil o benim uğrumda öldü dersin
bu şeref yeter bana
hadi, yazalım diyelim hikayemizi
bizi kim ne kadar anlayacak ki
sen ki o güzelliğinle âlemlere sığmazken
kelimelere ben nasıl sığdırabilirim ki seni
…

190 Hayber & İlber

Allah Allah
hangi cür'etle buna niyet ettim ki
bu aşk sözüm bile hatalı affını dilerim
şimdiden ölmeye razıyım
beni merak etme…gam evime de gelme
dayanamam ki sana
birde paylaşsam anlatsam seni…güzelliğine kim dayanır
eriyorum bir baksana
ve kim dururabilir ki karşında
ben mecnûn gibi gözümü yıllarca sana
gizli gizli dikip durdum
hiç ve nasip olmadın…gittin ellere
bu nedenle üzüntüm çok fazla…
bil ki, kendime dahil başkalarına adını bir kez dahi
söyleyemedim diye dilim dilim içim de
göğsüm de daralıyor…
canım çıksın
nasıl nasip bu… sadece harablık
değil mi aslından uzak kalırsa bir kişi
başka ne yapmalı
soruyorum

…

korkuyorum sana kavuşmayacağım diye
bu elem kıyâmete kadar benimle
ey sevdam… hakkı vermek
bize dosttan bir lütuftur
katında anılmakta yeterli
zavallı âşığını hiçle bile teselli edebilirsin
bakar mısın garip değil mi sevene
bu hayat tarzı oldu…azıcık şansı bile yok

sevenlerin bahtında umut baharı hep vardır
zor günler geçiriyorum
varlığınla soluk aldım…tamam
yine de çok çaresizim…sözün var da
içim susuyor
"biz ayrı yaşamıyoruz ki
senin nefesini taşıyorum… sen de benimkini…"
kaderden kaçamasam da
seni başkaları ile paylaşmak istemiyorum
biliyorum kalbimi kederden arındırdırıp
yerini cesaretle dolduruyorsun sürekli …
ve beni seçtin…

192 Hayber & İlber

ama sonsuza kadar seninle olmak istiyorum
şimdi…ne istersen yapabilirsin
seni tam duyumsayamasam da
ne hissettiğini biliyorum
ben sevginde boğulacak kadar çok seviyorum
ruhum da geceler senin koynunda
yeter ki sevdam mutlu ol…hakkındır
kimseye layık göremem kabulum
seninle geçen her anım da çok güzel
bazı şeylerde fazladan oluyor
n'olur gel geç ve kıskanmam dedim
…
fakat olmuyormuş

Sevdam

düşündükçe mahcubiyetten eriyip su olsam
özür dileyecek, dilim ve yüzüm kalmadı
bugün de yarında
...
söyler misin
günâhlarım için nasıl özür dilemem gerek
sarhoş aklım gitti…gelince geri…utancımdan
ter yerine bedenimden kan damlıyor
inan ki usandım…insanlardan uzak duruyorum
küçük kuyumda çökmüşüm ve başım eğik
arada bir soluk almam için galiba
dünyalar güzelim hayalin geliyor…bir de kokun
kainat oluyor dar kuyum…taşıyorum
içinde boğuluyorum ama
sana kavuşmak ele geçer mi…desene bana
düşünüp duruyorum da…nerede veya nasıl
hayalimde gönlümde nice dağlar ve dereler

bulunuyor…

gelen de giden de çok…tamam da

sevişmek seninle

o olmayacak gibi…bırak yüzünü dahi görmek

neden...hep sona kalacak ki

n'olurdu şu an bu gece gelseydin…birde yalnızdın ve gidip uyudun

mümkün olmaz mıydı…

ya da…sarılacağını uzaktan... söyleseydin

duyarda sevinirdim belki…neden demedin ki

acaba bir suçum var unutmadın değil mi hatırını yokluyor

…

kadersizlerin bahtında buna şaşılmaz

kimimsesiz gibi olduysam eğer…ne diyeyim

aklım kalbime kızıyor…nefsim de…ne bekliyorsun

…

olur mu…olsun

ben günümün kölesiyim, ne dese ne yapsa razıyım

bir canım var birazda bahtım

hepsi ondan ona feda olsun derim

sonra ben karanlıklar adamı değilim ki, yalan dolanla

iş tutayım
görmemiş gibi nankör gibi münkir de değilim
bir yana onsuz elimi atmam…atamam
onu görenin aklı kalmaz...zaten
kendini de bilemez diyorum
ne varsa altta ve ne de üstte
ben onsuz nefes bile alamıyorum
bir öpseydin… bu garipliğime acısan da olurdu
kurumuş dudaklarımdan kan sızıyor
çok canım acıyor
ağzının tadını bir kez hissettim rüyamda bir şekilde
şimdi içtiklerim tatsız geliyor
gönlümün şarabı içime aksana
yalnızlığın dayanılmaz bana ağır geliyor
ya gerçekten olaydı

Sen Beni Sevmiş Olmalısın

Azizlerden biri:
"Vermek istemeseydi,
istek vermezdi"
buyurmuştur.

Ey hayâlimize sığmayan güzelim, sana hayâl nasıl ulaşır ki?
Anka kuşusun avlamak istedim, aldanıp ben avlandım.
Tuzağımı topladım.
Sen yükseklerin sakini sana ulaşan yalnız havadır.
Kim seni tuzağa bugüne kadar düşürür ki…
Sen tatlı ol da, hayat varsın bana hep acı versin.
Sen benden râzı olmanı isterim, ötekilerse hep düşman…aramızda olan aşkımız binlerce yıl yaşasın,
Başka dahil kim, ne var ise, varsın hep harab olsun.
Kaçıncı söyleyişim. Ben yazıya kelimelere

sığınıyordum. Sana söylediklerimi yazdıklarını okuyunca senin dudağına gözüne kavuşmuşum diyordum.

Şimdi aramıza kalsın sözler, benden sen duy. Kimseler bilmesin.

Artık…

Harikulâdem

Sevdiğim... Kalbim...

Bu dünya ve diğer âlemlerdeki sonsuz nefesim…

Mektubunu okudum. Cevap için üzerine yazılacak cümle bulamıyorum. Susmak daha iyi galiba. Belki cevapların en güzeli. Kalbim senin duymak istediklerini ve bende duymak istediğimi duymak için saatlerce susup kaldım bu hoşuma gidiyor.

Kelimeler yetmiyor cümleler ise zayıf, tutunacak dalı kalmayan yapraklar gibi savruluyor. Daha fazla daha fazla der gibi.

Duygularını içime akıttın içim acıdı.

Ancak şunu iyi bilmeni isterim, inanırsın sözlerime ve duygularıma da seninle ilgili en ufak bir üzüntü yada kırgınlık hissim kalmadı. Önceki gün öyle bir temizledin ki kalbimi... içim ferahladı.

Senden ricam bu sayfayı kapatalım n'olur. Bazı şeyler ikimiz için gerekli olması gerekendi. Yaşadık. Ve

şimdi kendimizi tartmamızı sağlayan yaşanmışlıklar olarak düşünelim. Sende bu yönden bakınca bana hak vereceksin. Biliyorum...

Işığım... Güneşim…

Seni seviyorum...

…..

Ve sana bakarım ve ne gördüğümü bilmem

Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı

İlkbahardaki bir Pazar gününü hala hatırlarım

Belirli hisler, bir ilk merhabanın getirebildiği

Eğlenceli olan tamamen nasıl tanıştığımızdı ve bazıları nasıl bildiği

Küçük başlangıç aşkların yetişeceğinden

Yaz esintisi parfümünün izini sürer

Çok büyük madalyalar ve sarı kırbaçlama ağaçlar

Lakin bizim paylaştığımız hafızalara saklar mıyız

Yaşamlarımızdaki diğerlerinden, kaygılanan bizlerden

Özgür olsaydık, aşkımızın olacağını hayal ederdik

Özgür olabilseydik, benim için olduğunu izliyor olacak mıydın

Eline dokunurum, sadece sen anlayabilirsin

Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı

Ve sana bakarım ve ne gördüğümü bilmem
Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı
Her gece uyanık yalan söylerim ve gülümseyen yüzünü görürüm
Ve keşke başka bir yerde başka bir zamanda olsaydık
Lakin biz uzun zamanlar önce yaptığımız zincirlere vurduğun frenler miyiz
Bu son rüyaya uyanmak için uzaktadır ve git
Özgür olsaydık, aşkımızın olacağını hayal ederdik
Özgür olabilseydik, benim için olduğunu izliyor olacak mıydın
Eline dokunurum, sadece sen anlayabilirsin
Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı
Ve sana bakarım ve ne gördüğümü bilmem
Özgür olabilseydik hayat nasıl olacaktı

Aşk, Her Şeyden Daha Çok Acı Çekti

İki dünya güzeli!

Ezelden beri, bana aşkınla neler çektirdiğini bir bilsen.

Göz bebeklerinle büyülenmiş çarpan kalbimi tutsak ettin, kimsenin vermediğini verdin ama, avlayıp yaralı bıraktın beni. Kınanacak kadar perişan oldum.

Küs değilim, üzülmedim. Her şeye rağmen ben sana baktım.

Bende bir aşkın var, kendimden daha güçlü. Daha nasıl ellere baksın ki, kimseyi göremez ettin.

Aşk, merhamet ülkesi değil...bende günden güne büyüyor.

Sevişmemiz rakiplerin bakışlarından gizli ama, ciğerim yanmış, gözüme baksalar aslında bilirlerdi.

Sonra diyorum, çılgın deli olmuş bir âşıkı kim ne yapar?

Bana aşk bile ağlıyor…sakinleş diye?

Olsun...seni seven biri hayatta, ne kazanır ya da ne kaybeder?
Bunu düşünemem ki.
Güneşe benzeyen yüzün canıma nur, içimin derdine ilaç. Ancak gündüzlerde zaten yoksun, gecelerde uykular olamasa bu hayat beni ne çabuk bitirecek.
Sevgi bahçemde her gün bir rüya ağacı dikiyorum…meyve ne zaman verecek bir bilsem. Ya da sen biliyorsan, söyler misin?
Önceleri neler dikip suladım, suladım da onlar bitti, ancak aşkımızın ağacındaki kuruluk neden gitmiyor. Yeşermeliydi, ama hala kurumaya yüz tutmuş, gibi.
Yediğim ekmeğim, içtiğim suyum!
Uyandır hayatımızın şu cılızlaşmış kandilini, kaderimiz aydınlansın,artık sevinelim.
Aşk karanlık, yalnızlık ister, diyorsun, anlıyorum.
Usandım bittim …sensizlik dünyası böylesine sonsuz ve büyük olması sadece benim için mi?
Ne zaman, gelecek...kumruların öpüşmesi gibi kuytularda buluşup sevişmek.
Ne zaman gelecek?
Kıskanıyorum onların korkusuzca orta yerde

sevişmelerini.

Hayatı sensiz yaşıyor olmaktan memnun değilim, Her sabah uyandığımda bu aşk esirine, kimse acımıyor, bari bir sen acı. Sende pişman gibisin, ne olacak bunun hali, diyorsun?

Olsun be...

Ağlamaktan gözlerime aklar düşecek olsun…yine de Yusuf'unu bekleyen Yakub gibi rüzgarın gelgitlerini kollarım. Umudum, bir fırtına çıksa, bilmediğim olsun, beni istediğin yere götürse. Oralarda beni yalnız bıraksa. Seninle alakam olsun, bu teselli yeterli.

Beni seviyorsun, bende seni.

Ayrılıktan bıktım.

Düşüncelerim umutsuzluk vadisine düşüyor. Derin çukurlara kayıp gidiyorum.

Mutlu aşk diyorlar. Bu yalan olmalı, tatlı rüyam, seni anınca bir o kadar mutluyum. Ancak bu bahtsız kaderden bıktım.

Benim hayatım, benim gülüşümsün!

Senden başka bir yolum var mı?

İçimde huzur namına çiçekler açtıran yine senden başkası değil. Bahçemde gözyaşlarımı kurumaya yüz

tutmuş ağacımın dibine akıtıyorum ki, belki yaprakları uçarda gelir avucuna.

Benim derinim, güzelim!

Kalbim ağlıyor, ellerim, ayaklarım, gözlerim de.

Böyle bir aşk daha önce var mıydı? desinler.

Aşk herkese bir ulaşılmaz değil ancak onun sevgi tohumu, bende özel olarak senin için büyümeli. Kalan ömrünü seninle harcatmalı, sonuna kadar beraber olmalı.

Düşünmeden edemiyor insan...zamanı nasıl olacak…hep böyle hasretle mi?

Neden, niçin, nasıla bir cevap bulalım.

Bizdeki şans bu kadar deme... başkası olamaz mıydı?

Olmuyor…olmuyor.

Olmazda.

Aşk, her şeyden daha çok acı çekti…

İlk kezimde, son kezim de...benimle

... 'Üç Nokta'ya Sığmayanım...

Eskiden asker mektuplarının sonunda üç nokta bulunurmuş. Bunun nedeni asker baba ocağına bir mektup gönderir, okuma bilen bir kişi sesli bir şekilde mektubu okurmuş ve mektup en son askerin eşine gidermiş. Mektup sesli okunduğundan asker, her şeyi yazarmış da sevdiğine sevdiğini, özlemini, kavuşma arzusunu yazamazmış. Bu nedenle bütün bu anlatamadıklarını mektubun sonundaki "üç nokta"ya sığdırırmış. Bu üç nokta her şeyi anlatırmış. Eşlerin gözü de mektupla bu üç noktayı ararmış.

Sen benim "üç nokta" ya sığmayan, sonsuz sevdam,
İki cihan güneşim, cennetim, varlığına binlerce hamdettiğim,
Işığım, yolum, yoldaşım,
tek ve son sevdam, ruhum, nefesim, kıymetlimsin...
Dualarımda saklıyorum SEN' i

208 Hayber & İlber

Rabbimle BEN'im arandasın...

Düşler Birer Gölgedir ya da Engellenen Gizli Sevda

Gartenlaube: Träume Sind Schäume oder stille Liebe mit Hindernissen [**Düşler Birer Gölgedir ya da Engellenen Gizli Sevda**]

Gönlü cennet, aşkı vefa sevgilim!

Sevmek ve sevilmekte sen bir başkasın.

İyi ki varsın...

Nasıl can dayanır. Eğer insansa biri nasıl incitebilir mi seni.

İnsana yük olmayan…varlığı neşe kaynağım olan.

Altınım!

O eşsiz güzelliğin karşısında en taş kalpli zalim bile…erim erir.

Sen başlar üzerinde ol, ben toprağın olmaya razıyım.

Sürekli sızlanan bir kalbim var diye sitem etme

210 Hayber & İlber

Hayat beni çok yordu, sen gül suyunu dök.

Kara çalımdan belki çiçeklerle dökülüveririm.

Ah şu bağlarımı koparabilsem.

Şimdi uçmuştum pervane misali, yanmak için yurduna.

Heyhat!

Ne cesaretim var ne de kuvvetim.

Bir ağlamaya gücüm yeten gözlerden gayri.

Hani onlarda bir değerli olsalar, ne çok sevinirim.

Al beni götür yanında

Vur bukağılar, kapıdaki köpeklerine at. lime lime olsun ...

Bir ıh sesim çıkmaz…daha fazla, fazla parçalayın derim.

Leylamın köpekleri!

Ah derim ayaklarına serilirim.

Gel ey bâdı saba

İçime serinlik versene.

Duydum ki can pazarında bir alışveriş başlamış.

Söz...sineme sinip gönlümü çalanıma, canımı bahasız vereceğim…

Yeter ki alsın beni.

Kalbime, dil yapma etme diyor, saçmalama, abartıyorsun…

Nasıl derim onsuz bir hayat…yaşayabilir miyim?

Ulu tanrım!

Yalvarıyorum, yeniden, ne zaman olur, onu da bilmiyorum, ama…

Onu sıkıca kucaklamak, başını omuzumda bulmak, gözlerimi kapatıp

Hayalinde kalmak arzum benim

…

Ah tanrım!

Çok değil mi bize bu cevrin bir nevi cefa gibi…

Razıyım senden. Yine de inanıyorum ki sende derdin

Ben zalim değilim

Kurallar koydum bağlar attım.

Ne kalkar ne değişir.

Sonra neden onu sevdiğinden uzak ettim ki...keşke böyle yapmasaydım.

Ağlamak ve üzülmek senin için geçerli değil ama sende üzülüverirdin.

Olsun yapan sen bozanda sen olabilirsin, değil mi?

…

212 Hayber & İlber

Sevgilim…suçlu kim?
Sevdim diye, ben mi sen mi
Söylesinler hangi diyarda bu işin çözümü var.
Ben oraya gideyim…ya sürsün beni.
Neyim ki ben?
Kimim, bütün bu olanları ben mi istedim.
Sende istemediysen.
Ey Ulu bilge…her şeyin sustuğu yerde
Ses çıkarana yazılan günah ve darağacı mı?
Hallaç da bir şey söylemiyor, ölmeye örnek olmuşken
Bana sus dedi belki..belki bir gün
Çaresizim.
Karam benim.
Bu işin evveli kara sonu kara... kaderim ise kapkara olmuş.
Bize aydınlık yazılmamış…ölmenin de çare olmadığı andayım…
Sana söz söylemekten utanç duyuyorum
Ey ölüm seni sevmeye mecburum
Arkamdan neden öldü diye suçlayacaklar olmasa
Vakitsiz ölümü bile bana yük ettin sevgilim
En sevgili sevgilim, bir tanem!

Öyle yorgunum ki!

İçimde herşey derin bir uykuya dalmış yalnızca sen kaldın.

Sana ulaşmak için kanat çırpıyorum.

Gözlerim yaşla dolu…neden olmaksızın ağlıyorum

Sınırlar beni çok yıpratıyor.

Öyle ki küçük bir hatalı hareketim, kalbimi paramparça ediyor…şaşkına dönüyorum.

Bazan da her şeyi unutmak, kollarına atılmak, hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyorum.

Ama karabasanlar hafakanlar ve düşünceler sinsi sinsi geri geliyor,

Tüketiyor beni.

Ey sevgilim!

Şu an yanına geldim say, karşıla hayaletimi.

Yatağında, o uykulu, sarışın karmakarışık saçlarınla, sar sarmala, düşlerine beni de kat.

Altın kalbim, seni iflah olmaz sevgiyle kucaklarım, doya doya öperim.

Gülümseten

Sevginin sonu aşkın başlangıcıdır. Kalp için sevgi, aşk ise ruh içindir.

İçim, acımın yangınları çıkarıp dumanını sana atıyor diye üzülme, efsane aşklar bile yaşayamaz bendeki bu sevdayı çektiğim acıyı.

Sana çıplaktır ruhum, aynanda kendini buluyor, aaa, o benmişim diyor...her zaman.

Ne yapayım. Önceleri vurdumduymaz değildim ama sensizliğe dayanamayan aşka düştüm düşeli savrulmaya sarsılmaya başladım.

Eli ayağı yüreği öpülesi sevdam… benim için ağlayanım!

Senin gibi seven bir sevgili kim olabilir, bana sormalısın.

Aşkı ben senin yüreğinde, ellerinde, gözlerinde, özünde, yüzünde, gülüşünde, varlığında, ruhunda buldum. Şimdi, hayat, umut, çare, şifa, cennet

huzurum seninle.

Bence seni sevmek Tanrıyı sevmektir.

Yüzün benim gökyüzüm. Çok zaman bakıyorum kendimi seyrediyorum, seni ben niyetine.

Öyle varlığınla doldum ki, sensizlik, yalnızca cehennemi anımsatıyor bana. İçimdeki derin yaralarım kanayınca, bağrıma kara taşlar bastığında, olur olmaz dikenler dokununca beni ezilmeye bırakmayan çiçek kalplim… mecburum sevinmeye, gülmeye, huzur bulmaya...çünkü aşkın kendisi ve sahibi bir sensin.

Nefesim...

Beni yaşatan Tanrım, aslım sensin.

Dualarımda…

Gözlerimdeki yaşlarla...

"Ölmek nedir ki bir tanem her şeyimi sana veririm."

Senin içinde kaybolsam gam değil sevinç tutar beni. Ölsem seni unutamam ki…duyduğum aşk sana hiç bitmeyecek ki…en kalpten şiirlerimi sana yazdım, tekrar tekrar sana yine yazarım.

Çünkü sevgisizliğin şefkatsizliğin zulmünü ezdin, beni benden aldın, ötekilerden engelledin, kendimi

değersiz gereksiz çirkin hissettiğimde içime bir sen huzur verdin

Şimdi yüzümde bir gülümsemem var mı?

Tabii ki var.

Çünkü sen benim yüzümü gulümsetensin

Nefesim yüreğim kalbim en kıymetlim tek gerçeğimsin…

Bir Dünya Aşk İle

Gözümün ışığı, ömrümün emeli!

Sevgi, senden başka bir şey midir?

Kıskanmış aşkımız sevgimizi. Daha önce neden yaşamadı diye …

Kim ne bilirse bilsin…benim ki sonsuz bir hayranlık ve bir tapınma.

Gel güneşim, uzaklarda kalma…

Senin o güzel aksin beni süzerken gölgenin içinden, rüyalarımı aydınlat. Kandilinle tutuşsun bedenim, yaksın da. Küllerimle gözüne sürmeler çekesin, sevdiğimden kalanlar bunlardı diyecek kadar. Kalmasın geriye bir toz, toprak sevinmesin küllerim rüzgârlara dağılsın bilinmezliğine.

Seviyorum seni her şeyin bir ilki ve bir sonu, eşi menendi bulunmaz gibi.

Ahh hayaller yetmiyor.

Bu hayat gerçeğinde yol veremez mi ?

Uykularımda sarılmaktan kendimi incitiyorum. Sabah kalkıyorum ki bütün kol ve bacaklarımda ağrılar,

kasılmalardan kalan mor izler.

Aşkınla kaynamak, ruhunla kaynaşmak arzusu beni istila etti. Öyleki kazana düşmüş et parçası gibi başımdan dumanlar çıkıyor.

Yanmışım sevgine. Ciğerimin kokusunu kimler duymadı, en güzel ıtırdan daha keskince.

Hasretinden, her yerim yaşlar içinde. Kimi zaman ağzım, kimi zaman gözlerim, kimi zaman bütün bedenim.

Nazik sevgilim. Sen gerçekten daha gerçeksin. Sar beni kollarına.

Orası olmazsa burası olsun diyeceğimiz ne çok âlemler var değil mi bize. Yarım kalmasın sevdamız… en ulvi bir söz ile tamamlayalım. Silelim kaderin engellerini.

Nerde bir yeşillik gördünse hasretinden suyuna gözyaşı döktüm. Onlar ile toprak yeşillendi…yine de seni benden sakladılar.

Sevgin can yurduma değdi değeli, bağrıma aşk ocağından ateşin düştü.

Söyler misin bu garip halimize… ne denir?

Elbiseler çok sevse çıkarlar üstünden, çarıklarda öyle.

Ben ise daima bastığın toprak oldum, kızsanda sevsende bas üstüme diye.
Saçın büklümlerinden düşen telleri gönlüme bağ yaptım, olur ya serkeşlik ederim kaçmayayım diye.
Nazlı yârim kahvegüzeli gözlerine and içtim, başkasına bakamam dedim. Yaralı gönlüme bakar mısın bir an…yıkılmış bütün varlığım. sarmaş dolaş sarsıntılarıma… sevda denizim kabara kabara çoşup taştı yine .
Ahh bir tanem… belki bir gün gelecek olsun.
Tatlı hülyalara sensiz varılmıyor. Zor geçiyor sensiz hayatım.
Sevgilim, seni sonsuz seviyorum.
Kelimeler ve cümleler seni anlatmaya yetmezken, susmak en güzeli… Beni ruhumdan oku hissettiklerime bir sen ulaş. …
Bir dünya aşk ile..yüce gönlüne sarılıp öpeyim…
Senli günlere kavuşayım...tezden

Kanarım

Hangi sabah değil ki
Her sabah gibi yine seninle uyandım
Suretin güneş
Kalbin yansıyordu
Yine gözlerime yaş yerine
Kan dolduğunu gördüm
Uzaklarda varlığın…sıcaklığın içime değerken
Aşk beni kavuruyordu
Bilmezdim...sen öğrettin aşkı
Yalnızlığını duydu mu
Engin dünyanda kayboluyorum
Kalbim yanıyor
Ruhum senindir, aldın beni
Biricik sevdam
Kalbime saf sevgiyi bağışladığından beri
Bir tanrı kaldı
Ben de neyim, sen o isen

224 Hayber & İlber

Yalnızlığımı gidermek için

Bir ayna arıyorum

Ayna sen...görünen de

Seviyorum dediğimde

Beni canlandıran

Kurtarıcı nefesini hemen duyuyorum

Aşığım yüksek ruhuna

Gel neredesin güvencinim, n'olur söyle!

Ruhumun sonsuz ışığı, gel sarıl bana…

Kainatın Kâbesi...yüzünde mihrabım

Gök çiçeğim

Bülbül nasıl feryat ediyorsa

Ruhumda çağırıyor öyle seni

Sabret deme yine içime

İstemsizce...

Sana karşı konulmaz, dayanılmaz ki

Güzelliğini gördüğümden öte dilim tutuldu

Diyorsam inan bana

Günahımla sızımla körelmişim diye kınama

Tükenmez hazinem

Sık sık yazdığıma da bakıp şaşırma

Anbean bekliyorum seni

Dudağını bir öpersem…kanarım
Ölümsüzlük suyu içmiş
Bir sen varsın derim
Hayalim…

Don't Worry

Don't worry, your presence is enough for us,
If you think this is your fault
Our eyes do not see, the heads do not understand
If everyone gives up,
there is a loyal land for you
If you get angry press him,
there is a sky embracing you
cries for you.
O sun
get up and touch your face every day
but to him
hot hands pounding
stop with your clouds and cry without stopping
its existence is enough for us, don't be sad

Translate

Endişelenme, senin varlığın bizim için yeterli,
Bunu senin hatan olduğunu düşünüyorsan
Gözlerimiz görmüyor, kafalar anlamıyor
Herkes pes ederse,
Senin için sadık bir arazi var
Eğer kızarsan ona bas,
Seni kucaklayan bir gökyüzü var
Senin için ağlar.
Ey güneş
Kalk ve her gün yüzüne dokun
Ama ona
Sıcak eller vurma
Bulutlarınla dur ve durmadan ağla
Onun varlığı bizim için yeterli, üzülme

Ölmüşü Acıtır mı Ölüm

Yoluna can verdiğim, ateşim, nurum, bir tanem!

Sevmek, sevişmek acı günlerde acıtır, canım dayanmaz, buna yürek şahidimdir.

Dert yoldaşım…sensiz yürek yürek mi ?

Ruhum sevgide, fakat yakmalı yüreksizliğimi.

İçimde kıyametler kopuyor, diyemem. Acıyla yoğrulmuş, kara toprağım.

Dayanamazsan, gel kaçalım da, nereye?

Ölümü olan hayatın neyine bağlıyız ki?

Üstüne ne söylemişlerse, söylesinler ölümden başka herşey yalan.

Hayatı sığdırma dar kalıplara, yüzyıllık ömrün sonu da ölüm, bir aylığın da.

Koynunda şimdi ölsem düz insan olmaktan çıkar mıyım?

Her gün ölen kırk defa ölümü tatsam veya söylesem, ne ifade eder?

230 Hayber & İlber

Can vermek için sıra bekliyorum, her şey gibi.

Bir mum ışığı geceye yara atar ve parçalarken, sensizlik yasak olmalı.

Çirkinliğin arttığı, güzelliği kaybetmiş hayatın neyine üzülüyorsun?

İnsan sevgiyle yaşamalı ve ölmeli.

Sabahı akşamı olmayana kara toprağın neyi artacak ki, kendinden verdiğini geri alınca?

Çaresiz ağlayana sus demek boştur.

Ben her gün sensizlikten ölürken, diyorsun bak ölüm var.

Ölüm tatmayanlaradır.

Ölmüş birine, bundan sonrası var mıdır, dense…ancak sessizlikle cevap verir. Belki gel sen de gör, demiştir…eğer duyanı varsa…

Böyleyken böyle…

Kilitle

Biricik sevgilim!

Bülbül dilin, serçe kalbinle

Gönlümü alırken ne sevecendin

Kendimi kaybettiğim günlerimde de

Sakla hemi…

Hayır hayır…kilitle sen beni

İtiraza değmez inancımla

Solmuş kalbimi

Mahzeninde aç susuz

Derin sevdama düğümle…

Ahh…içimde kırıklardan sağlam yer kalmadı

Çakabilirsin incecik bir çivi tutmaz bedenime

Acısını çekmem tek ses bile vermem

Sevgi ve yapraklı gül kalplim

Gözlerim bulanıyor

Yine de senin tarafındayım

Senin için diller dökmez miyim

232 Hayber & İlber

Ne çok canım yansa
Dikenlerle dişlenmiş başım
Sızlanarak açılan ellerime
Suskun dil yakışmıyor
Seni düşünen değişmez kaderime
Esintin değsin
İnsafsızlığı kucaklamadan
Yeni doğmuş bir bebek gibi
Sar sen beni…
Söz verdim tuttum yeminimi
Kavuşmak mı, nerede
Sebepsiz yarınlara kalıyor
Düşlerim, gözyaşlarım,
Usandığım bu garip halim
Hepsi aşk için değil miydi

Göm çürümüşlüğümü
Kokuşmuşluğum dağılmadan
Üstüme taşlar at, yığ, diri diri
En güzeli ey sevgilim
Seni bilmem ama
Ölmek zamanım benim

Bu Bir Gerçek

Biricik Ölümsüz Sevdam

Seni özlüyorum. Biliyorum ki sende beni. Yazdıklarına baktım, artık sana cümle bulamıyorum. Seni ne çok seviyorum. İyi ki varsın. Yoksa sensiz bu günlerimi nasıl geçirirdim.

İlacım!

Diyordun ya, insanlar zorla soğutuyorlar. Evet soğutuyorlarmış hayattan. Her ne kadar devam ediyor olsa da ister istemez, bu durum bizi zora sokmasın, istemem, bir tanem.

Derler ya, böyle olacağı hiç aklıma gelmemişti. Sevgiyi kazanmak çok zor, var olanı kaybetmek ise daha geri gelmiyor inan ki...

İnsan hayatı zaten zor…bu arada değişen ney acaba…onların varlığı mı yoksa biz mi?

Herkes kendilerine göre bakıyor hayata ve benciller. Desem ki senin ikincin olmaz ama, senin o zarif

düşünceli halinden zerre kadar onalara da bir nasip düşse. Çok kırılıyorum ama, senin sevginle çoğu zaman kulaklardı ediyorum. Evet, her zaman a onlara göre olursan…herşey tamam. Bu kadar kesin olur mu? Evet…inandım değişmezler ve ben bunu daha iyi anladım...

Sevdam, biz kendimize göre yaşamıyorduk bundan sonra yaşayamayız. Belki çok beklenti içine girmemek lazım. Hayatın özü bu olsa gerek... Kıymetimiz onlar mutlu olduğu sürece önemli. Düşünüyorum seninle bir birlikteliğimiz, zor konumda, ama sen benim hayalimdeki tek gerçeksin. Onlar ise var olması gerekenler, gibi.

Sendeki güzelliklere o kadar vurugunum ki…diğer hayatta sadece seninle olmayı istiyorum ve bu beni şaşırtmıyor. Bu zamana kadar diğer hayatta kimin yanında olacağım konusunu hiç dert edinmemiştim. Bu senden sonra tek derdim oldu. Orası burası ile mecbur bir bağ olmadığına göre oluruz.

Şunu unutma ben kendimce çok şeyler için dua ettim. Sendeki olan fark başka. Varlığına bakıyorum da, ben sana ne kadar yakınsam, sen de bana aynı

yakınlıktasın. Ve şimdi ise sadece sen sev istiyorum. Beni sen sev…kimseler sevmese de olur.

Aşkım!

Seni daima seveceğim... Sonsuzluk ne ifade ediyorsa öylesine...

Aslında çok şeyi fark ediyorum, kalbimden geçenleri kontrol ediyorum da insanlar benim bildiğime göre oluyorlar veya hareket ediyorlar. Birini düşünsem o beni düşünüyor aslında. Böyle olsun istemiyorum. Beni, ben düşünmeden, düşünen biri olsun istiyorum. Benliğime duyduğumdan daha fazla bana sevgi istiyorum.

İşte, sen bunu bana verdin. Eğer ki, sen olmasaydın ben çok güçlü kalamayacaktım ve kaybedecektim bütünlüğümü. Kalbim dünyaya bağlı değil. Ve sen bunu bana verdin. Kıymet bilen değer veren bir sen oldun. Sadece bir sen...

Sevdam Cennetim!

Sözden öte bir sözle, inkar etmeyeceğim gibi daha çok sana bağlanacağım... feda edeceğim kalanımı, varlığımı.

Daha kaç yıl yaşarım bilemem ama ömrümün seninle

son bulacağı kesin. Üstüne başka bir sevgi olmayacak, bu kesin. Her zaman daha da kesinliği artıyor... bunu biliyorum.

Beni sen sevdin ya o kadar mutluyum. O mutlulukla geçiniyorum Benim için ne kadar büyük bir nimet bilemezsin. Seninle mutlu hissediyorum. Birinin mutluluğu olmak hayattaki en güzel duygu. Seni sevdiğim gibi başkasını sevmem imkânsız. Senin için yaşayacağım ve gayem sensin. başka ne diyeyim. Başka diyecek sözüm yok... Seninle hayal kurmak ile avunsam da, o hayallerde yine sen oluyorsun.

Benim için benimle yaşa. Seni bazen o kadar istiyorum ki... günahlara batacak kadar.

Ahh canımın içi… ahh koklamaya kıyamadığım sevdam çiçeğim...

Nefsimin ruhumun tek arzusu…içime düşen sönmez ateşim... Her zaman kalpler doğrusunu bulur. Biz biz olduktan sonra... Sığınağım mabedim.

Gizli hazinem...

Doğuştan Ölümüne Birbirlerine Âşık Olanlar

"Âşıklardan Azrail'e el veren olmaz.
Çünkü senin aşkının âşıklarını aşk ve
sevda öldürür."
Kemâl Ahmed Dede

Gecelerin siyahından daha gizemli aşkım!
Kalemi elime aldım, sevgilimin ismini yaz dedim. Üç nokta koydu. Aşkından duramadı bir daha yazacaktı. Ancak aşk onu çok fazla sardığından dayanamayıp çatladı, yazamadan öylece kaldı.
Tek dileğim!
Tatlısın sen, hep benim olmalısın.
Bende bir o olsun, diyorum. O bir ve ben bir.
Olsun birazcık ve sadece sarılmak olsun bari.
Umut dünyam, bir gün sarılacağım.
İşte bu düşünceler içindeyken, kalem sustu ama, ben sarmaşıklar gibi yapmayacağım, içimdeki özümü

salacağım, boy boy. Sende buna engel olamayacaksın. Kalbim sabret sesleriyle beynimi zonklatıyor. Neyse cezam çekerim, diyorum.

Halime bir bakıyorum anlatmaya dilim gönlüm yetmiyor. O hep yanımda olmalı. Varlığını bileyim bununla da yetinirim, diyorum.

Ah o derin gözlerin…içine dalsam…bütün hayallerimi orada görsem. Kendime ben bile hayret etmiyorum. Öyle ki, kaybetmişim ezelden, her şeyimi ve kendimi…neyim var ki?

Bazıları aşka oyun diyorlar, aşk nasıl bir oyun olabilir ki?

Oyunda kaybedenler, kazananlar olur. Bizde kazanan kim, kaybeden kim?

Sonra ben çok zaman aklımı arıyorum bulamıyorum.

Kiminle veya hangi nedenle oynayayım…İnsan aşkıyla oynayamaz ki!

Kim ne derse desin bizim aşkımız bedenleri çözerken ruhlarımızı birleştirdi, daima.

Elim kolum bağlanmış gözüm dahi çok zaman ulaşamazken, hayalime kazınan, ürkek bakışını, titrek bir sesini, buğulu sürmeli göz süzüşünü, kaçamak bir

dudak ısırışını.

Ahh!

Bende ne fırtınalar koparttı.

Sevilmesi, okşanması tatlı billur kalbim!

Senin yarattığın esrarengiz heyecan, kopardığın sert fırtına, derbeder etti beni diye vazgeçeceğimi düşünme.

Nasıl bilinir, söylenir aşkınla ben bile yetinemem.

Seni tanrım gibi görüyorum bir tanem…beni kınasalar bile kalbim hep seni arzuluyor.

Sonra sana âşık olan biri her şeyi göze almaz mı?

Ateşine yandığım, gerçekten seni çok seviyorum.

Yanıyorum.

İnsanların aşk dedikleri acaba hissedilen bu sıcaklıksa, ben ölümüne sevdalanmışım, demek ki!

Yanıp kül olan için…cehennemi görmek, onunla korkutmak olmaz ki?

Gel bir öpüşelimde tanrımız bizimle olsun.

Sevişelim, bedenimiz ruhumuz tanrıyı sindirsin, ayrılık nedir bilinmesin.

Gönülde arzu ve dilek ne ise insan söze başlayınca, onu anarmış. Sabah akşam adını anıyorum. Gönlümü

doyur, bir baksana n'olur.

Su su diye çölümde çığlık atamam. içebildiğim tek su.

Meyhaneler sığınağım.

Gönül yanıp dururken, gözden akar çeşme gibi gözyaşı.

Dökmez miyim, gözyaşını böylesine taze toprağa?

Suyu kim arar ki?

Aşkım, gel…bu ateşi söndür, yoksa yetmez sular söndürmeye. Kim ne yaparsa yapsın, ne derse desin…

İçimdeki ateşi kıskanan ne çok yangınlar gördüm

Aramıza giren duvarlara aldırmıyorum…

Düş diyarlarda seninle beraberim

Sen ve ben ayrıyız. Sevinenler sevinsin. Sanki hoş olmuş gibi.

Ahh tatlım benim… nazik ellerinle güzel kalbinle, o tatlı şen gülüşlerinle, sev beni.

Aşk ve merhametle hayallerimle karışmış sarhoş ettin beni...istemez miyim… ayık gezmeyi.

İstemem. Sana aşık olmak varken… İmkansız.

Benim imkânsızım, ağlat beni…ancak gönülden olsun bırakma beni yalnızlıklara.

Doğduğum günde öleceğim günde sana aşığım…Şimdi zaten…

...

Seninleydim

Bembeyazım!

En mutlu olduğum zaman, seninle olanlar. Onlar ki, boylu boyuna içine dalınan billur sadeliğinde ferahladığım anlar.

Kendimi hissettiğim yana yana içtiğim soğuk sular!

Hiç ister mi, senin derinlerinde boğulmak varken yaşamak?

Bana korku verir mi?

Kucağına sarılıp erimek varken.

Korkmadan gelmeli rüyalarım.

Güzel rüyalarım.

Bir aşkımsın tükenmez zarifliğin.

Meleklerin bile hayran kaldığı sevdam.

Tadın tükenmez dünya güzelliğim.

Gönlüm dinim imanım her şeyim.

Sensiz yapabilir miyim?

Asırlık kurumuş toprak olan beni ferahlat.

244 Hayber & İlber

Kavuşma günleri olmaya olmaz,
Belki özümden gizli bir hasretle
Öpeyim, öpsen beni.
Ne bilirdim sevmeyi sevilmeyi.
Seninle aşkı, tatlılığı
Hayallerime kimse karışamasın.
Kendime dünyalar kurdum.
Kanım canım diyerek.
O güzel dudakların göğüslerinle.
Elinle sıkılmış kan şerbetini içiyorum.
Bugün beyazlar giymişsin.
Aşkın darına zülfünle as ki beni.
Kanım sıçramasın…
Ben sana canımı vereyim diyorum ya…
Canım boğulsun hançerine değmeden.
Rüyalarımı süsleyen saçını teline boynum dolanınca sevdiğim…
Canımı istedi diye sevinçten kendimden geçiyorum.
Yüce aşkım!
Ah ben ne diyeyim sana ne dil dökeyim.
Cennet koynunda uykularımı alan günışığım!
Dünyadaki varım…

Sevgine iki elimi açmış bir dilenci gibi yalvarıyorum…

Benimle daima kal.

Hayalimi saran en güzel günlerim

Daha ne dileğim var diyeyim

Bu sabah da nefes nefese

Seninle beraberdim.

Hoş güzel rüyam.

Kalbimi titreten sesinle yeni güne doğdum.

Sabır edilir mi?

Benimsin…

Benimsin…

Yüreğime düştüğün günden beri

Yüreğime düştüğün günden beri sevgilim,
Gül kokulu bir sevda büyür içimde;
Hasret toprağında filizlenip, gözyaşıyla sulanan...
Yüreğime düştüğün günden beri bir tanem,
Kuyruğuna umutlar bağladığım uçurtmalar,
Yarışır göklerde, zümrüt ü ankalarla...
Yüreğime düştüğün günden beri canparem,
Aşkın mumdan bir gemi, ateşten deniz üstünde,
Yelkeninde hasret meltemiyle,
Mutluluk limanına yanaşmakta...
Yüreğime düştüğün günden beri sevdiceğim,
Kalbimin kuytularından bir çocuk el sallar,
Tekrar günışığında, masum gülüşüyle biraz da yaramaz...
Yüreğime düştüğün günden beri gözbebeğim,
Gecem şafakla öpüşür, dokunmaya hasret,

248 Hayber & İlber

Umudun sıcak koynunda...

Yüreğime düştüğün günden beri nefesim,

Saraylar inşaa ederim, gece hayallerimde;

Sultanı sen, sevdası ben

Sonu; gökyüzünden üç elma düşmüş ile biten...

Yüreğime düştüğün günden beri canımın içi,

Hasret ırmaklarıyla coşan çağlayanlar;

Vuslat denizlerinde, cennet kıyılarına sessizce süzülür...

Yüreğime düştüğün günden beri sonsuzum,

Ruhum; nefesinle kanatlanıp, gözyaşıyla yıkanır...

Yüreğime düştüğün günden beri can yoldaşım,

Lal olmuş gönlüme adını kazır,

Son nefesimi dudaklarına teslim ederim...

Aşkımızı Dağıtalım

Bir zamanlar, ay ışığı altında sudaki aksini seyrederken, seninle yan yana olsaydım nasıl sarılırdım diye düşünürdüm. Nerede eskimez unutulmaz hatıralar.

Sana olan erişilmez bu duygum beni giryân ile suzan ettiğinden gözlerime hâkim olamıyorum.

Bütünüyle bu umutlar öylesine güzel görünüyordu. Diyorum ya her zaman seninle temiz bir ömür sürmek için yaratılmıştık. Ancak olmadı ve hayat içimde ayrı ayrı kanayan deva bulmaz yaralarlar açtı.

Her zaman aynalara bakarım. Bir yansıman olmaz mı?

Düşüncelerimle seni içimde bulduğumdan, olur ki, birde gözümle aynada aksini görsem ne güzel olurdu. Böyleyken ben seni içimde buldum gözümde seni görse diyorum.

Ah aynalar gerçeği değil iç gözümüzdeki seni

yansıtabilseydi...

Neyse…

Ağlayarak çınlayan, güvercinim…

En iyi ayna, bence içimizde gizlediğimiz aşk olmalı.

…

Aşk uğrunda gerekirse hayatımı veririm. Ancak bu bir çözüm değil.

Bizim sevgimiz için içimize sığmaz halde demek yeterli değil. O kadar büyük ki, yer gök, bütün kâinat şahit oldu. Kala kala dinmeyen aşkımı tutkulu şarkıların dilinde yâd etmek ve gök bize ağlarken yağmurlarla sevişmek.

Ey aşk!

Her şeyin tabibi sensin.

İçimizden ve kalbimizden sıkıntıları ve dertleri sayende sıyırdığımızda Tanrı bizimle olacaktır.

O razı olunca daha sorun kalır mı?

Tanrı sonsuzluğu ile içimize dolar taşar ve ikimizi tanrı ile beraber kılar.

Bizde bütün yaratılmışlara aşkımızı dağıtırız. Nihayetinde Tanrı sevgi ve aşktır.

Beni kopmalar ve kırılmalar sersemletiyor ama

üzülmüyorum.

Sonumuz neticede bir olacak ve öyle de olmalı.

Kayıt Düşmezler

Zincirler zülüfleri
Bir öpücükle avlarmış teni
Bağra kan koymuş
Sığınacak beden bulamasın
Yetmez
Hâle tedbir akıl mı bırakmış
Göz yaşları kurutmuş iç demi
Suçu nedir?
Sızlayıp inleyenin
Virane yazdırmış divana deli
Dumansız ateşi yok mu sandınız
Ümitsiz aşkın eni sonu belli
Kavuşmak mı.. olur bir pişmanlık
Zavallı devasız …zormuş işi demeyin
Nasıl olsa mecnuna kayıt düşmezler
Sürgün etmeli ya da öldürmeli
Bin yıl olsa ömrü, onsuz neylesin

Aşkına Doymaz Yüreğim

Sızındı hayalimden
Varlığın…güzelliğine hayranım
Aşksız vakitlerde doğmuş olsam da
Sensizlik bende kırıklar bıraktı
Rüyası da düşünmesi de günahtı
Beklemiş çaresizlik ve pişmanlıkla
Hani o bahçede uzanmış ellerine
Uzanmıştı kızıl vişneler
Bir yangı düşürmüştü içime
Akmıştı da eline kırmızı renkleri
Onlar da değmesin kanatıyor beni
Istırabımın tanrısı incitmesin seni
Sırlarınla dolu kalbime el süremiyorum
Varımı sana verdim vereli
Kavisli dudaklarına secde ederken
Sana dua edecektim
Dudaklarım kızardı aniden

256 Hayber & İlber

Mor ağzım ağzına değeli
Ah ne din kaldı ne ibadet bıraktı
Karanlıklara düşürdü iyi ki bu günah beni
Saklanıyorum onunla…Sevmişim özlemini
Ah benim eflatunum…Yürürken sallanan ahestene…
Yalnız bırakma acılarımı
Kalbimin tanrısı ol...yaşat beni
Beklediğim bir arzuyla sevdin
Yakmaya devam et koy içime alevini
Epeydendir yolunu bekliyorum
Aşktan sonra ne var?
Sana ihanet etmem üzülme
Saklama benden ne ise söyle zevklerini
Felek fırsat versin de hep gül
Bir daha gül bensiz yahut benli
Seni bırakmayacağımı söylemiştim.
O gamzene kurban etsin cellatlar beni
Unutulmaz bir hatıramsın
Asla silemezler ömrüm boyunca
Aşkına doyamaz bu yanık yüreğim
Seni severken ölür seyret ki beni

Aşk Ne Mor Bir Şey

"Sevgi, bir kader gücüdür, öyle ki bu gücün enerjisi cennetten cehenneme uzanır"
"Sevgi Tanrı gibidir; her ikisi de kendini sadece en cesur şövalyelere açar."
"Sevgiden yola çıkarak ya da sevgi ruhuyla yapıyorsa o zaman bir Tanrıya hizmet ediyordur"
"Aşk, derinlik ve sadakat duygusu gerektirir; bunlar olmadan aşk olmaz, sadece geçici heves olur. Gerçek aşk her zaman kendini adayacak ve kalıcı bağlar kuracaktır." [C.Jung]

Göklerin meleği, aşkım, güzellik perim!
Bütünüyle benliğim senin. Sana ruhumu verdim vereli, derinliklerimi ayırdım senin için. Al ruhumu.

258 Hayber & İlber

Ben de seninim.

Karayazılı, yaralı kalbim aşkınla kasıp kavruluyor. Umudun penceresini aç. Aşkımı sana anlatmak için sesim perde perde yükselsin…kalemim durmadan senin için kelimeler döksün incelmiş zayıflayan ucundan....

Kimseler beni aşk yüzünden ağladığımı görmedi ama sen bunu hep bilmelisin. Ölmek, unutulmak hiçte istenilen bir arzu değil…ben senin için hep ölmek istiyorum.

Ebedi hayatımın sevdası!

Senin aşk çeşmene ağzımı dayadığımdan beri, kalbimin katılığı ve merhametsizliği silindi gitti.

Seninle yaşadığım aşk, cennetin vereceği mutluluktan sevinçten bile üstün deliyor bana.

Aşkınla kıvranan yüreğimin çılgınca isteklerini ve tatlı aşk sözlerini duymanı çok isterim. Fakat ben çaresiz kalmışım. Biliyorum, aşk konusunda, insanın gerçekten duymadığı şeyi yazması kadar zor bir şey yoktur. Birde sevdasını inandıracak gibi yazmak. Sözler hep birdir, ama yerleri, sıraları değişir; ama aşk denilen bu sonsuz duygu, nelere kadir… binlerce kez

ifade etsem doyamıyorum. Senin için küçücük kelime ile varlığını ifade etmek dahi insanı bahtiyar ediyor. Sen bu kadarda benim için olur mu diye yeislere düşme, bu bende sönmeyecek ulvi duygu. Sana ben, en saygılı, en şefkatli en ateşli bir aşk ile bağlandım.

Her insan bir nevi aşk gücüne sahiptir. Kimileri sevilmekten, kimileri sevmekten hoşlanır. Her ikiside aynı anda bulunabilir.

Evet, önceleri ben kendim seveyim, beni de sevsinler, düşünüyordum. Şimdi ise sen beni sevdin diye sarhoş geziyorum. Bu öyle bir duygu ki anlatılamaz.

Varlığındaki güzellikleri, nadide meziyetleri gördüğümden bu yana, seni herkesten üstün bir mevkiye yükseltmek benim için mutluluğum temel nedeni oldu. Öyle ki, duyduğunda kendine bende şu yok, bu yok demenden rahatsız oluyorum.

Gel sevdam gel, hangi ateş yakacak ki beni, zaten küle dönmüşüm. Uzun uzun, inceden inceye düşünmeye bıraktım… sırf seninle olmak sana doymak istiyorum.

Sana çok güveniyorum.

260 Hayber & İlber

İnan bana, bu parçalanmış halimize bakma, biz tek bir ruh halinde ezelden birleşmişiz.

Kabul et, sana hizmet eden, bir sebeple değen bir el, ayaklarına bağlı kulun kölen olayım. Bu hayalin peşinde koşarken peşinden, bastığın yeri dahi öpemesem de, havaya bıraktığın kokunu doyasıya alırsam, bu isteklerime sana kavuşmuşum demektir.

Seni tüm kalbimle seviyorum. Öleceğim de bu kadarcık mutluluğumla sana kavuştum, kâfi derim. Nihayetine kavuşulmuş bir aşktır bu.

Sevdam…

Şükür ve minnetle…

Seni Tanrım Gibi Neden Severim

Gel de şu donmuş gönlümüze aşk ateşini koy
ve şu güzel yüzünle sönmüş meş'alemizi
yeniden yak, ateşle.

B'eşi Birime

Nerde bir beş rakamı ile bir söz veya bağıntılı durum gelse ruhum hoş olur. Bugünde, binlerce yıl öncesinde.

Anı hissettiğimden beri beşe aşığım, sonsuza kadar vurgunum.

Beş ruhun sayısalıdır. Aklımızın kalbimizin razılık verdiği biz olmanın çaresizliğidir.

İşitme, hissetme, görme, tatma ve koklama, ruh ve akıl ile birlikte ayırdedilmez eşsiz bir zevktir.

Sevişmek, sevmek ne güzel bir eylem, dilimizden düşmemeli, onun metaforunda nihai aydınlığa ulaşmak, sunduğu hazza kavuşmak hedefimiz olmalıdır.

Fiziki birleşme, açık bir şekilde imkansıza dayanmışsa, beşimizle ruhi birleşmeyi başarırsak farklılığa kavuşmuşuz demektir.
Bu, yaratanla bir hale gelmeyi bulmanın en kısa yoludur. Dualiteyi fizikten aşırdı mı insan, “erkek” ve “dişi” ya da “pozitif” ve “negatif” imgelerden kurtulur. Bunu da tasavvur etmek yahut kolay olanını uygun bir şekilde tamamlamak için en kolay yol belalı da olsa aşkı seçeriz.
Tutku ve aşk sözleri içimizde heyecan verirken günahın zararsız olduğu ana erişmek ve hayalde ruhun Tanrıyla olan bağlılığına kayan bir vecd de kendimizden geçmek. Ve ardından, dayanılmaz ve yasak şehvetimiz kendini manevi bir değere çevirir. Bu nedenle sevişmek kurtuluşa, özgürleşmeye, ilahi boyuta götüren bir yol, bir araçtır.
Sınırları fizikte aşamadığımız anlarda hayalde ikiliği silip süpürmeli ve iç alemde sevgili ile ölüp ve dirilmelidir. Bu bir an içinde binlerce kez olduğundan melekler dahi bi-haberdir.
Platonik aşkta, fizik-üstü ruhların bir arada olduğu bir ilişkidir. Güzellik ve sonsuz bilgiye hayran olmak

arzusu, derin bir spiritüeldir. İnsanda doğuştan hem cinsel hem de ruhi yönüyle vardır. Bu nedenle sevişmeyi arzulama herhangi birbirine değil gerçeğinize ve eşinizle paylaştığımız güzelliktendir. Öyle ki, bu aşk, biri diğerinin ruhunda ve aklında yeniden doğup yaşamak için, özgürce kendisini tamamen bırakması ve 'öldürmesi'dir.

Aşıklar Tanrının varlığını hissederler. Birbirine tanrısallaşan sevgililer ilahi yüzün aynası olması nedeniyle onlardan günah perdesi birleşmez şekilde kalkar.

Tanrım! Tanrım! derler kendilerinden vazgeçerler. Artık sevgililer perde olmaz ayna olurlar. Korkarlar ama içlerindeki sevgi bütün bildiklerini ve bu hali unutturmuştur. Bir sarhoşluk içinde dalar giderler sessiz sedasız derinlere.Sevgililer arasındaki bu aşk bir şekilde, o ilahi aşkın küçük bir parçası mirasçısıdır. Bu aşkı bulan araya şüphe koymamalı ve tahakkuku arasında bir perde olmamalıdır. Eğer bunu başarırsa Tanrı, tüm ilahi ihtişamı içinde belirecektir. Böyleyken, bu anlatılanların evveli beşin birlikteliği ile başlar. Beş, aşk yolunun vazgeçilmezidir.

Su

" Bir gün aşkımızın alevden kanatlar haline geleceğine
Sende inanmıyordun,
Ölümü beklememe gerek kalmadı,
sırf ikimizin olduğu dünyamıza götürecek.”

Her telin bir pınar
Saçına değmiş dudaklarım
Bana susuzluğumu unutturdular
Yer…suyuna kavuştu
Kalkmak ister mi
Durmaz aksın sular
Yanan gönlümü söndürsün
Bütün güzellik boyun eğmiş
Can çeşmem, hayatım
Kalp sana âşık olmaz mı
İnançlı inançsız

266 Hayber & İlber

Bütün kurallar ve doğrular
Sen oldun…Tek başıma da çekerim, bu aşkın yükünü
Yaşarım içten içe
Kandırdın beni, ebedi suyum

Söylemek Üzerine

Sevgilime sevgilim bile laf söylemesin
Benim güzelime Mecnun bakamazken
Leyla kim olur… gözüm onda bile değil
Mecnun dahi erişemediyse kim erişecek ki.
Sevgiliyi taklit et.

Ölmek Zamanıydı

Hayallerimi kaybettim.
Günlerdir rüyalarımdaydın neden birden yok olmak istedin ki?
Tutkumsun, kırdım mı seni…hani sende bir şeyler söylemedin…bilebilseydim.
Kuşlar başıma geldi, haberin yok, o ne çok ağladı, dediler…
Dağlar gibi büyük hayatımın kahrı ve bu acı sevda, birden her yanımı paramparça etti.
Her şeyim dağıldı tesbih taneleri gibi…
Savrulmuşum.
Senden kopamayacağımı biliyorum, sende biliyorsun.
Kaderin bana zorla kabul ettirdiği yükler altında ezilirken, Rabbime, geçmişin değişmesi için ettiğim yalvarmalarım neden kâr etmedi?
Geçmiş değişmez mi?
Deme nasıl söz ki, neden değişmez olsun?
Onun bildiği yapabildiği en kolay işlerden değil mi?
Her şey, geçmiş ve gelecek onun katında anılır mı?

270 Hayber & İlber

Düşündüklerimin sayısı meçhul ama, gerçekte kaç kere, çıkıp indiğim ayrılık sehpasında, boynuma defalarca çektiğim yağlı sicimin izleri yanılsamalar değil ki, beni alıp alıp ötelere götürdü ve getirdi.

Bu duruma düşer miydim, inançlı biriydim derdim…ama aşk söz dinlemiyor.

Sonra sevdiğime yaktığım sözler boş ve manasız değildi ki…hepsi benim bir hakikatim ve imanım idi.

Sözün gerçeği de bu değil mi?

Zamanı yırtarak sana geliyorum.

Belki sen bensiz mutluluğu bulabilirsin ve dosta ihtiyaç duymuyorsun. Bil ki, şöyle böyle yazılmış yazılarımda kaçıncı kez tekrarladım, yine de unutulanlar arasına düşüyor olmasına çok üzülüyorum.

Anladım yılların yarattığı acılarım sona ermeyecek, endişem de yersiz.

Çok huzursuzum.

Sana kavuşmanın kestirme bir yolunu bulmalı ve arzusunu telafi etmeliyim.

Böyleyken ben, cennetimin de cehennemiminde nerede olduğunu biliyorum. Cehennemde zaten

yoksun, cennet de sensizse manasız geliyor.

Gerçek olan sensin. Sana ulaşmak için güçlü olmayı gerektirecek diye çok düşünürdüm. Bakıyor musun olmayacak.. Bu arada bir karar vermek ya da seçimde bulunmam gerekiyordu. Bunun sonuçlarının iyiliğini ve kötülüğünü bir türlü kestiremiyorum.

Şimdi anladım ama, ölmek zamanı çoktan geldi geçiyor. Yine de soluduğun havayı bırakamadım, çünkü başka nefes alamıyorum. Vazgeçemem ki, tükenmiş ömrüme hayat sensin. Bu nedenle seni bırakıp gidemedim

Beni koru, peşinden koştur, beni benden al.

Seni kıramam, nasıl olsa dünyada neyi yapabildim ki, bak ölmeyi de beceremiyorum.

Benim için yorulmanı da istemem Ancak bu beceriksizliğimi senden başka kim giderebilir. Çünkü dediğim gibi sevilmeye hem layıksın ve uğrunda ölünecek bir güzelsin.

Yetiş sevdam kalbim durmak üzere.

Benimsin, Ayrılık Yazılmayacak

Hâfız,
bize sen gönül verdin..
hoş biz kimseyi zorla kendimize
âşık etmedik ki.

Ben seni çok sevdim.
Sende beni
Böyleyken biz neyin peşindeyiz.
Neden yanıp kavruluyoruz
Haberin var mı?
Bir sorsaydın kendine
Hangi dünyadansın
Burası mı…yoksa lahuttan mı
Bana sorma…ben bilsem de
Söylenemem
Anlasana sonu gelmez aşkından
Neden vazgeçmiyorum
Kırk defa o ilahî, sen beşersin dediler
Kendime uzak dur da onu rahatsız etme diyorum

274 Hayber & İlber

Söz dinler mi

O benimdir, diyor kalbim

Ruh sevdi mi, kimseye yâr etmez

Başkalarının olsun istemezmiş

Fakat sen Tanrının da âşık olduğu bir ruhsun

Nasıl? Deme

Bende anlayamadım.

Ayrı yerlerde tek gibi tutarken bizi

Canım ruhum...sevgilim itiraz etme

Kalem yazmış

Benimsin, ayrılık yazılmayacak

Sonsuza kadar...acımla beraber

Seninim

Cami!
aşk yolunun kervancı başı
sana o sevgili kimdir diye sorarsa
söyle ki O, Ali'dir Ali.
Ey eşsiz sevgilim!
Övgüye, yüceliğe ve sevilmeye layık olan yalnız Sen 'sin.
Beni sardığından beri, görmedikçe seni, bir şeyi görmeyişim… konuşmadıkça seni, bir şey söyleyemeyişim. Bende övülecek bir hal bırakmadın.
Sevdam, **"Herkes kendi seciyesine uygun bir sevgili seçer, onu kendine Tanrı yapar ve bir heykel işler gibi ona taparmış"**
Böyleyken, bende kendime seni seçtim.
Yalnız seni bildim.
Büyüne kapılan beni, herkes gibi olacağımı düşünme.
Kanım ve canımı bedel verecek bir dileğim var.

276 Hayber & İlber

Bu arzum pek engin ama sana zor da değil.
O gül ağzınla bir öpücük vermeni istiyorum.
Aklımı çalan o öpüşünle…
Beni öp ve yine öp…daha çok öp.
Yutayım… ağızını ve yudumlayayım.
Kalbimi kaybedeyim
Sende benden çıkar onu sende kalayım

Tatlı aşkım!
Çünkü seni çok göremiyorum.
Belki birlikte atan kalbim ve tutuşan ruhumla
Seninle bir olurum.
Sonra, hayatımı verirken gözlerim en son seni görür.
Karar verdim bu aşk bana seninle yazılmış.
Sevmenin günahı benim için kalmadı
Senin için binlerce kez ölebilirim.
Günüm biterse sorun değil.
Geceler benim…fikrim seninle hayaline gebe kalsın.
Ben sana amaçsız bağlıyım.
Ve tekrar senin için defalarca ölmek için doğarım
Kendime kalan bu canım sana emanet .
Ensiz sonsöz seninim…

Tuzağına Düştüm

“Kadîm’den sana bir şey erişirse
İste o aşktır.
Aşk tuzağı gelir ve seni sarar.”
(Makâlât/Şems)

Aşkım hayatımda kaderimde bir toz olsa
Dahi düşmesin kalbine,
İncitir mi belki…diyemem de
Sen tanrımsın…benimsin
Sana zaten bir şey olmaz
Bütün güller, bahçemde büyüse
Kalbimde bir gülüm var sana kanar
Güzelsin, zarifsin, iyisin
Bir aşk gecesinde
İzin verdinde, dünyam ne idi, n’oldu
Unutulması mümkün mü
Benzersizlik seninleydi

278 Hayber & İlber

Aşk ile akan sularını içtiğim gibi

Puslu gözlerime şifa diye sürdüm

Hastasıyım ben aşkının

"Sol eli başımın altında olsun, sağı da beni kucaklasın"

Sadece sen ve ben yok biz olalım

İstediğim tek şeyim

Canım çekiliyordu

Aşkın bana kan oldu da hayat buldum

Ölecek birine bu büyük ikram değil mi

Sensin benim sığınağım, hisarım

…

Dilinde bir kelime olmak benim için hayat

"Ol" ile binlere can verdin de

Bana da "ol" sesinle

Aşkım, ol

Eyvahlar demekten usandım

Affedilmek için yüz istiyorum.

Ben gerçekten aşık değil miyim?

Değersizim ama

Seni senden…ver bana,

Hayırsa…al beni

Ruhumu Serseri Eden Fidanlık

Güzellik meşalesi, gözleri sürmeli, şefkatli Leylam!
Aşkından yaralı sevdalın sana selam ediyor.
Biliyor musun, gecelerden usandım.
Uykuyu bilmeden saatler geçiriyorum. Gözbebeklerim acıyla sabahlıyor, çok perişanım… Öyle ki, ne haldeyim bilmiyorum.
Hayatımı ne zamana kadar, keder ve hüzün arasında geçireceğim?
Biraz mutluluk dilesem, kader engelliyor, bir çok dileğimi, hiçbir arzumu gerçekleştiremediğim gibi ve bela karanlıklarıyla sarıyor beni.
Ey sevgilim!
Varlığın hayatımı aşk delisine döndürdü. Güzelliğin, tatlılığın hatırına… bana merhamet et, kınama beni.
Seni hatırlayarak ağlıyorum. Korkaklaştım bir bilsen, yel esse kasırga, hışırtıyı şimşek çaktı zannediyorum.
Aşkın sarstığı, hasta ettiği ve takatsiz bıraktığı

kimseye günah sorulur mu?

Her ne kadar acılar unutturmaya çalışsa da…doğduğum günde buluştuğumuz günü unutamam. O bana sarılan gizemli bakışların unutulur mu?

Aşka, sihir diyorlar ama bende zayıflıktan başka bir şey sağlamadı.

Anlarda bir bakışın olsun…uzakta oluşuna razıyım, Nazlanmana rağmen seni çok seviyorum.

Ah fidanlık, ruhumu serseri eden çalılar yurdu. Hayatımızdaki geceler nedeni…

Kalbime teselli olarak ölürsen belki buluşursun, diyorum.

"Ey sevginin ilahı,

Bu gece kendimi gül bahçesi koynunda gördüm de o has kokunun esintisi ile sakinleştim.

Sen beni sevdin ya ceylanım

Beraber rüyalara dalarak günler geçirelim.

He mi?

Birtanem... Nefesim...

Buz tutmuş yüreğimi, avuçlarının içinde,
İçten ve samimiyetinle eriten,
Rüyalarımın fantastik kahramanı,
Tutsağınım artık senin, ellerindeyim.
Ansızın çıkıp geliverdin, kırdın zincirlerimi,
Nasıl yaptın? Ne yaptın? Çözemiyorum...
Elbette herşey nasip...
Mesafelerin önemi hiç bir zaman olmadı ki,
Ne acılar... hasretler... İstesekte yaşanamayanlar...
Eriyip, öğütülüyor zamanın değirmeninde,
Fırsatlar varken bile hep mesafeli, dingin...
Eşi benzeri yok, bulunmaz bu sevginin
Sığındığım o cennet yüreğin verdiği güven ve huzur varken,
İsyan etmek en büyük nankörlük,
Mabedinde sakla beni, canımdan öte sevdiğim...

Yansın Pervaneler

Gözlerim daldığı uykudan gönlümün duyabileceği sesim "Sevdam, sevdam!" diyen aşk çığlıkları ile divaneler gibi uyanıyor,
Birden beni uyandıran bu haykırmaların ayıklığı aynı anda sevinçle beni tüm gecenin şanssız hatırasına itiyor. Değişen ne oldu?
En azından bana böyle bir duyguyu bile yaşattığın için teşekkür etmeli.
Bu dünyada aşk kadar güzel bir armağan var mı?
Sonsuz bir asalet kaynağıdır, aşk.
Beni tazeleyen baharım
Pervaneler gibi yansam, her dâim kalbim senin âteşini arıyor.
Ancak dünya iki yüzlü…bir siması aşk diğerinde ölüm çehresi var.
Olsun seni sevmek var ya bitmeyecek aşkımız sevgi ne güzel şey.

gönlümce ölümsüz aşkla seviyorsam seni, benim tanrım olabilirsin…sadece

Yine gün geceye varacak, ne şiir ne söz ne beklenti kala kala hayallerin.

Onlarda kesen olsa bıçak gibi… seni bilemem ama rüyalarımda sırf gördüğümsün.

Kalbim, kara günlerim aşkınla gitti… içime inince ben seni gördüm…bir sevinç buldum.

Şükretmem gerekir değil mi?

Bırak kalsın…ölmüş birine kim sarılır ki?

Aşk şarabından bir yudum içtin mi

Hâla

Ey âşıkların divanesi
Taklittir, aşkın isimlerinden biri
Âşık mısın?
Diye kendine sorma
Pervaneler gibi kalbinde yan.

Aşkınla

Günaydınlığım.

Üzüldüğüme kızıyor musun? Senden başka kimimsem var mı? Yakınında bir yer bulsam demiyorum uzaklar içinde bile sana yaklaşamıyorum ki...

Acısan bana, bu sana zor değil, kapına gelir ayaklarına kapanmayı şimdi ne çok isterdim. Benim arzularım, keyfi ve nefsani, asla ve asla rahat etmek huzur bulmak için değil. Sırf seninle bir anı bulabilmek için azıcık da olsa sağlık istiyorum. Hani biraz daha fazla günüm olursa seni ben anarım ve onun sevdasındayım diye avunurum.

Yanıyorum, bu yanmalar bende akıl zevk namına ne bıraktı ki?

Aşkınla öyle geçmişim ki kendimden, senden başkasını görmüyor gözüm. Sonsuz aşkınla kalbim ıstırapla kavrulup solmuş otlara dönmüş. İnlemelerim

artmış ve bu yüzden çöl baykuşu çatıya mı geldi diye insanlar tedirgin oluyor. Arıyorlar. Bulsalar keşke...
Sana olan sevgimi nasıl anlatayım ki?
Sen öylesine güzelsin ki…ölmeye razı olunacak kadar sevilmeye layıksın. Anlatamıyorum…buna da kendince bazen acabalar buluyorsun. Yüzlerce kez, aşkınla serserinim oldum, gönlümde heva ve heves bırakmadın, meyhane meskenim oldu, dedim. Seni kıskansam ayıp değil ki, seni görüpte kimler aşık olmuştur bir bilsem.
Kalbindekini bilemezdim ama, nasıl dilin vardı söylemeye, beni çok üzdün inan ki.

Mâni oluyor halimi takrire hicâbım
Üzme yetişir üzme firâkınla harâbım
Mahvoldu sükûnum beni terk eyledi hâbım
Üzme yetişir üzme firâkınla harâbım.

Hayatım senin aşkınla acıdı…tatsız ve tuzsuz…sensizliğimin kederlerini yaşıyorum. Rahatımda, huzurum da kalmadı. Yine de bir avuntum senin varlığın. Onunla seviniyorum.

Sen gül ki, neşenle gülsün ay, güneş, toprak, deniz. Tesellim bunlar olur, gözyaşlarım diner, kalbim susar diyorum.

Yağmur istiyorsan gözlerime,
Yangın istiyorsan yüreğime bak.
Sevgilim...
Ta ki, senin taklid kemendin
sevgiliyi avlayana kadar
Sırlarını ifşa eden bir feryadın yok mu?
Aşkına çekilen hasretin diyeti olacak
…
Olmuyor ama…
O zaman

Ne yazsam SEVDİĞİM

Ne yazsam SEVDİĞİM?
Seni bana, beni sana mı yazsam?
Ruhumu, ruhuna mı sarsam?
Üzüntüne gözyaşı, sevincine kahkaha mı olsam?
Ömrümü, ömrüne mi katsam?
Dertlerine çare, acına ortak mı olsam?
Seni gören gözlere perde olup, kıskançlığıma kat mı çıksam?
Gözyaşına mendil, gündüzüne ışık, gecene uyku mu olsam?
Yoksa gülüşüne dalıp, bakışında mı kaybolsam?
Yüreğinde yatıp, kollarında mı uyansam?
Nefesinde yok olup, ellerinde mi varolsam?
Göğsüne sarılıp, kalbinle erisem mi?
Sen bana, ben sana karışsan...
Okyanusa karışan iki nehir gibi...
Ne yazsam Sevdiğim?

292 Hayber & İlber

Beni saklasan , yüreğinin dibine,

Gözünün bebeğine, aşkın en kuytu haline...

Zulanda bir nefes, hayatına ömür gibi...

Sevdana yangın, ateşine körük gibi...

Söz hiç çıkmam kalbinden, sana esir,

Aşkına müebbet yemiş bir mahkum gibi...

Ne yazsam sevdiğim...

Bu cümleler kafi mi? Değil ki;

Yorgunum... sözlerinde dinlendir, gönlünde demlendir...

Yudum yudum iç beni...

….

Hala öpmek ve sarılmak sevdasındasın

Aşımda Tuz Aşkımda

Dünyadaki herkesten ve her şeyden çok sevdiğim.
O gidişin ucu bucağı olmayan yolda oturup ağlıyorum.
Manevi âlem bizi ayırmazken dünyamız ayıracak.
Seni çok seviyorum ölüm seninle beraber olmamıza neden olur diye umut ediyorum.

Ben, Ne İsem, Sensin

Yüce varlığım, eşsizim
Güneş batmaz hayal dünyam
Her şeyden vaz geçtiğim ruhum
Varlığıma derinden karışmış ışığım
Tatlı rüyam
Nezaket ve sevginin izinde
Adını yudumlarken
Tadını duyumsadığım
İç içe sarılıp kaldığım uykusuz gecelerim
Şaşkınlıkla bir daha mı dediğim sabahlarım
Melankolik büyülenmiş ruhumu
Mahkûm ettiğin güzelliğinle
Herkese değil kendi hiçliğime baktım
Pişmanlık duymadım
İnandım sen beşer değilsin
Kendimi sana layık göremem
Kaderim ancak bu olabilirmiş…

296 Hayber & İlber

Bana düşen sana sadık biçare kalple
Seni anmak ve eşiğinde ölmek
Belki nasip olursa geçmiş yıllarımın acılarını yok eder
Şükür umudumla yeni bir doğuşa bakıyorum
Ben, ne isem, sensin
Diyordum ama, hayır
Ben senin kulun olmaya...müsaitmişim…
Bu uzaklığın meğer nedeni bu imiş.
Seni böyle tanımakla anlamaya
Yetti…razıyım demek bile hoş geliyor gayri…
Sen varsın ben de yoğunda kalayım
Sevdam benim…

Zebun

Ey aşk zebunu!
Aşka düştün…ateşiyle ağla.
Gece gündüz sonsuz sevdana
Karşı durma...takat derman bul ama
İnsan, noksan olan güzelliğe âşık olsa
Nihayet o aşk bitermiş.
Bulmuşsan alevle alevli yana…Aşk yanması olanda
Gece ile gündüz birbirine karışmaz mı?
Sırları ne zaman tamamlanır ki?
Her an aşkın gizeminde kalan
Sevda uğruna gönlünü de canını da verir.
Eğer seçmişler seni ve aşıksan
Mum gibi yan güzel güzel ağla,
Bitmez mi, olur…güzelliği… imkansızdır kurtulması
Kimsen kalmayacak kadar yalnız kalırsan
Korkma…sana ayna olacak biri bul
Ya da sen ayna ol.

Deneyelim

Kalbime huzur verir

Adını seslenmek

Bilirim içimin nasıl değiştiğini

Sen varsın ya demek

Son baharımın olmadığı ilkbaharım

Ağlıyorum diye üzülme

Her an içimde yeşilliklerim kurumasın isterim

Aşığım sana…cennetimsin

Geri dönüşü yok ki günlerin, giden gidiyor

Zamanı yürüyorum

Tökezlediğimde yol gösterenim

Gece kadar derin ve karanlık

Aldırmadan...

Tüm engellerini aşmalıyım

Sırf sana ulaşmak için

Vakitlerin hepsi bizi delip gitmiş olabilir

Gelecek meçhulde

300 Hayber & İlber

Attığım her adımda cahilliğim artıyor
Daha az tanıyorum kendimi
Ben böyle miydim?
Sözlerimi tutmak için çok yeminlerim var
Bozmam
Fakat sürekli değişenlere bakar mısın
Neden oluyor ki
Geri dönüş yolunu aramak bitti
İleriye bakmalı dediğin doğru
Ancak yolculuk bitmeyecekmiş gibi görünüyor,
Yıllarca sürecek olsa da…devam etmeli
Her türlü kıskançlığın zirveye çıktığı bir zamanda
Sana ait olduğumu biliyorum,
Cennetimsin, benim cennetim
Sana aşığım
Bunca hayal etmenin sonu, olacağı bu
Aşk ve iç yaraları
Sev beni...seversin
Bırakmadı kader ve şans bana
Hayalini arzuluyorum
Sularınla yak ateşlerinle boğsan beni
Razıyım…itiraz etmeden

İstiyorum bir kere gerçek olsa her şey
Rüyam
Çok yalnızım
Çürük ve bölünmüş biri
Hiç olduğum yeri bulsam her şey bitse
Yeniden başlanır mı her şey
Kirlenmiş hatıraların baskısından ve ızdırabından kurtulsam
Ve ölüm kapımı çalmadan
Yan yana
Aşkımızın zerafetinde
Acınla kıvransam
Öpüşsem sarılsam
Dokunman için yalvarsam
Sevgilim hissedecek kadar
En azından deneyebiliriz de…
Seni biliyorum...
Acınmayan bu halime kimse bakmadı
Ne olur sonum bilemiyorum.

With you / Seninle

302 Hayber & İlber

Her zaman hayatımda ölümümde tek istediğim sensin,
Sadece aşkınla nefes almak istiyorum
Nasıl dayanırım kalbimin sensiz atacağı bir güne ve düşünmeye
Ne güzellik varsa seninle güzel
Sadece bilmeni istiyorum
Tutkumun aşkımın tek öleceği yer
Görmez misin
Nasıl derinden sevgine doğru akan halimi
Bütün dünya kalbimi kıracak da olsa
Sadece seninle olmak istiyorum
Daima gözyaşlarıyla yıkadığım hayalim
Son Umudum cennetim
Sen beklemeye, beklenmeye değersin
Zamana karşı mücadele etmek
Hatalardan korunmak imkansız
Tekrar tekrar da olsa
Güçlü olmayı başarmalıyım
Sadece sana tapar gibi bağlıyım

Yürek yanığım
Kimse kimseyi hakkıyla sevmiyor
Gel ve onlara aşkı sevgiyi göster
Seninle kırılgan ruhlarımıza huzur değsin
Kutsal ıstırabımız bitsin

Varlığın çiçekler gibi
Başlangıçtan beri
Bunun nasıl olacağını düşünürüm
Ah keşke sana daha fazlaca
Dokunabilsem koklasam
Tekrar ve tekrar ve tekrar
Gözyaşlarında boğulabilirim
Biliyor musun
Hayal etmeme izin verdin vereli
Seni düşününce daha özgür hissediyorum
Sözlerlerimle duygularımla bedenim dahi kıskanmalı
An be an kollarının girdabında ezilmeli
Beni daha çok sev, isterim
Ben seninim
Beklemekten yoruldum
Yalnızlığımı öldürmeni istiyorum

304 Hayber & İlber

Kalbim sadece seninle atsın

Bütün dileklerim seninle gerçekleşsin

Hayatta olmaktan çok mutluyum

Hayatta olmak çok güzel

Evet Çok güzel…tabiki her şey seninle

Çok güzel değil mi

Bu mutluluk ile artık ölebilirim

Rüya Nehrim

Rüyam, hani bir gün gelmiştin bize ve bütün güzelliğini bana sunmuştun. İlk defa görülen bir güzellik heyecanıyla. Oturmuştun. Her güzel an kısa sürer derler. İzin istedin. Bende gitmeseydin diyemedim. Bir gidişle gittin. Üzülmüşüm galiba…kalbim sızladı. Gözyaşı nehirim kuruyana kadar ağladım. Kasırgalar görmüş gibi çöle dönmüştü gönül bahçem…

Ben seni incitmem, biliyorum. Sen ise geldim gitmem gerekiyor. Dedin ve gittin.

Ve o gün ve her gün ibadet gibi. Güneş doğuşundan batışına. Oturduğun yere ne çok bakmıştım. Tekrar gelir mi bir daha diye..

Ah…dünyam dağılmaya başladığından beri, kime kim düşer kararını nasıl verdiler. Ancak sensizlik yazgısı bir cehennem... Kendimi sana feda edeceğim bilinirken. Dayanamam kaybedemem sözlerim neden

dikkate alınmadı hep bunu düşünüyorum.

Sonsuza dek, rüyamın içindeki gerçeğim.

Bu rüyamı kim görecek diyemem. Ötekilerce duyulmamış…dokunulmamış olan birisin. Herhalde rüya nehirim bu gerçeğe daha çok akacak. Bakıyorum da aşkımızın gizemlerine ölüm bile razı değil. O bile vazgeçerdi…dayanılmazdı diye.

Ben ise her zamanki gibi… ısırmaktan mosmor dudaklarımla, içimi aşkına bırakmışım kanıyorum. Aklım sızmış, bir kez bile ayılmak istemiyorum.

Sana diyebilirim, verdiğim sözlerimi tutmazsam, kalbimin damarlarından as beni. Hak etmiş gibi. Umutsuz bırakacağım de. Fakat ben seni çok seviyorum.. Beni paramparça edebilirsin, sadece seninle olmak istiyorum.

Tek hayalim bu, rüya nehirimde sadece seninle biz olmak. Belki ruhum huzur bulur…

Başka diyemem ki…

Venüs'üm

Alev gibi yanan tatlı dudaklarınla, beni ne güzel öptün.

O sıcacık dokunuşunla, nazik gülüşünle karanlığa gömülmüş kalbimi, öylesine sarhoş ettin ki, tenimde öpüşünle hissettiğim nefesinin kokusunu hala hissediyorum.

Beni yalnız bırakmayan, gölgelerde kaybolmaktan koruyanım, çok güzelsin. Birde o dudaklarının tadı, içimdeki kötülüğü ne güzel sildi.

Yoksa ümitsizlik kalbimi yıkıyor çaresizlik içimi oyuyordu.

Ah o dudakların benim sonsuz çarem.

Her şeyime ilaç sadece bir öpücükmüş. O da sende varmış.

Şimdi ölüme meydan okurcasına, hayata bağlandım.

Senin öpücüğüne bir değer ölçtümde, can vermeli

ancak dedim. Al beni, senin için her şeyimi minnetsizce sana veririm.

Bir öpücük için böyle.

Ya beni kucaklasan, sarsan, koynunda eritsen.

Sözün bitti yer olur. Her şey için.

Olmaz deme aşkım. Ah keşke sana neler neler düşünüyorum. Benim küçücük dünyamın yanında kıymeti ne olabilir ki…

Rüyamsın.

Uyandım, uyanmaz olaydım. Şimdi gözyaşlarımla sarhoş oldum.

Yine hiç beklemediğim bir şekilde ayrı düşmüşüm. Tüm rüyalarımı gömdüğüm kalbim sancılandı.

Gördüğüm bütün rüya senin, şimdi senin gibi hissettiğimi hissediyorum.

Karanlığım dağılın o beni sevdi…yaşamaya değer bir hayat bağışladı.

Susarım…biraz daha.

"O" derdim!!

Seni anlatmamı isteselerdi,
"O" derdim!!
İstese de bana gelemeyen,
Gelse de bana dokunmayan,
Haya ve edep timsali,
Uzaktan seven, uzaktan sevdiğim...
Ama yüreğimde hep yeri olan,
Ne kadar yorulsam da,
Ne kadar özlesem de,
Her dakika yanımda olmasını istesem de...
Beklemekten asla vazgeçmeyeceğim,
Kalbimin tek sahibi...
Sevdaaam... O...
Derdim...

Aşkına

Aşkımda, ayrılığım da, hepsi mahzun…
Her zaman öpücüklere boğarak
Bastırsan da yüreğine beni…
Kalbime sormadın bir kere... gözlerimden yaşlar nasıl boşalırdı?
Sanırsın kanlı bıçaklı zorla ayrılanlar gibi.
Zalim miydi bu kader, başımıza sarılmış.
Çok mu iyiydi ki, o seni benden koparmış.

Ey Yüce Gönül, kırgınım…
Neden kırgınsın deme…
Yok muydu başkası dünyada, birileri kalmamış gibi.
Işığım, Gülpembe'm!
Ömrümün tek açılan kapısı, sen bana kilitli olacaktın.
Her gelen gün ve yıkıldığım akşamlar.
Ve ümitlerim...

312 Hayber & İlber

İçmeden sarhoş eden hasretim.

Zaman ne bırakacak bende

Şiir mi, aşk mı, beklenti mi?

Acını duyumsatırken.

Ve seni başkasının kollarında bilmek

Çok zamanda sen beni

Mahkum edildiğimiz bu kedere

İlâhi neden izin verdi ki?

…

Ey kervan…sevdam aşkına

Beni götürün bilinmezliğime

Sürekli kararan bu gönlümle

Yine tek başıma

Durmak istemiyorum.

Hani...hayalin sonunu böyle olmayacaktı

Boşuna beklemek mi bu...bitmeyecek mi

Karanlığın gölgesinde kime sarılayım

Söylesin taşlar ve kara toprak

Sessizlik bitmeli...söz verilmeli

Tamam denilmeliydi

Öl denecek kadar kararlı...

Sonsuz sevdamın gözyaşları!

Sakın kurumayın,

Sesim çıkmaz, mum gibi titriyor olsam da

Acımayan çıkmasa da...kim değil

Sen duy bari beni

Teksin... Kahramanım...

Yüreğim, kaynayan sızım!

Yine geldin.

Heyhat, neler görüyorum?

Kalp aynama ilâhi hayalin değmiş. Bütün güzelliklerin özünü sermiş ve işte bu...

Yeryüzünde senin gibi bir ikinci daha bulunur mu?

Seninle dolup dolup taşmaktayım… Haset, kin, nefret, hıyanet yıldırımları beni yere sermeden, kurtar peşinden sürükle beni… Gelirim.

Birde kanatlarını versen… Ele gelmez çılgın sevgimle, maceraperest gibi, aşk serüvenine çıksam, dünyana uçsam… tapınağına gelsem.

Al beni kanatlarına uçur. Dolaşalım binlerce alemi, açılan her pencereden izleyelim, geçmişi, geleceği...

Sevgimize göz koyanlardan bizi uzaklaştır, koru... Kanatların altında daima güvendeyim. Zarar verenleri hapset kendi zindanlarına,

ulaşamasınlar...Ulaşamazlar da...
Ateşin beni yakmaz, bilirim... Besler bedenimi ve ruhumu. Heybetli, vakur ve güçlü yeşil ejderham...Sen, benim kahramanım, her alemde koruyucum...
Ey ruhumun parçası!
Seni, hakkın kadar sevebilir miyim?
Yine de bu ümitsizliklerim mayalanıp derin uçurumlardan gelip acımı sürekli yeniliyor. Benliğimde aşkın dalgaları bir okyanus gibi kaynarken, kupkuru kalamam ki, bunun aksi olsa, böyle birine acımalı, değil mi?
Sorma...sonsuz bir aşk sarhoşluğu içindeyim! Bütün varlığım senin ama...
Ah dilim tutulmasa…derdimi, aşkımı zorla da olsa hecelerim, sana duyurmak için...
Yorgunum dediğimde içimdeki neyi anlatayım, hepsi bir yana seninle beraber olduğumuz düşler hepsini silip götürsün. Bunun nihayeti olmasın.
Sensizliğin sonu benim için bir felaket. Ne diyeyim sensiz yalnızlığıma, en büyük şansızlık.
Böyleyken, aşkın çözülmez düğümüne bağlanmış

birine laf söylenmez. O aşktan yanmış kalbiyle, ışık gibi aktır.

En yüksek sözler adına, kalbime düşen ateşe, kaderime razı oldum. Öl de öleyim...

Sarhoş Eden Sevgilim…Yıkanmış Ruhum

Aşkınla yeniden doğuşu gördüm göreli sözler bana yetmez oldu. Sevgin, o sonsuz sevgin var ya, aklımı alıp yerine tekrar koyan yüklü bir buse.
Sevgiyi hissetmeyi unutmuş olan bu taş kalbim, sana iltifat etmeyi öğrendiği günden beri kendiyle barışık olmayı öğrendi. Öyle ki, sevgisizlikten dolayı bütün noksanlıklar gözüme, gönlüme dolanıyordu. Ancak sana olan inancım ve sevgim bir ikiz kardeş olduğundan beri, öteki dünyalara, varlığın ta ötesine geçtim. Sayende en yüce olana ulaşabileceğime umut ediyorum.
İnan ki, hayatın zorluklarına ve üstünlüklerine karşı, benim için sevginden başka kurtarıcı yokmuş.
O zarif halin ve kalbinin nezaketi beni coşturuyor. Acaba bütün güzellikler ve zariflik benimle birleşti mi diyorum.

320 Hayber & İlber

Kaderin en yanılmaz gerçeği ölüm, ben artık korkmuyorum. Senin varlığına yol uğratmış biri olarak bu dünyadan her şekilde göçebilirim. Çünkü bana bakan, acıma sahip çıkacak bir sevgili ve has duan geride var diyebiliyorum. Ölmemiş biri olurum.

Sen…benim öz canımsın.

...

Notlar: On yedinci yüzyılda, sevgiliye manalı manalı, 'Mannrauschlein ·· derlerdi. (Erkekleri sarhoş eden) Hiddensee'deki en aşık ifade, Sevgili Yıkanmış Ruh.

Fransızca: "Aşk gerçek bir yenileyicidir." L'amour est un vrai recommanceur

Aforizmalar-Johann Wolfgang Von Goethe

Arzu

Ay yüzlüm!
Seni gördüm göreli başkasını sevemedim.
Biraz nâz etsen…
Yüreğimde tasa, aklım da kayıp…
Bu derdimin dermanı senden başkası mı…söylesene?
Gönlüm yanıyor…iki gözüm, gece gündüz kalbime gizli gizli ağlıyor.
Sen de izini göremeyince…hani, nerede aşkın kanlı gözyaşları, diyorsun?
Koydu mu, eser ki, sana ispat edeyim.
Kurumuş kuyulara döndürdü ayrılığın acısı.
Ağlayan gözlerin ve gülen iki dudağın…
Benim ilacım tatlı bakışların…
Kalbin, karanlığa düşmüş ömrümü aydınlatandı.
Bütün bağlarımız ve o bütün sözlerimiz…
Sonunda hep ayrılığa bağlandı.
Kader istedi, dedin.

322 Hayber & İlber

Söylemeli, kebap oldu içim, düştüm bir yana.

Gülgünüm!

Gönlü güzel dilber.

Hep söylüyorum.

Sevgine müptela oldum olalı…canım ve ruhum sana köle.

Derdimden gündüzüm gitti aydınlık nerede…

Güneş kayboldu mu?

Yıllar yılı aşkım, gözlerime laf dinletmek için kanlı yaşlar döküyor.

Kimsenin haberi olmadan, gelip birazcık sevindirsen.

Biliyorsun gençlik günlerim gitti belki seninle tazelenir. Hayatım bağışlanmış derim.

Ciğerim.

Eğer derdime derman olmasaydın, ömrü haram eder, susuzluk yoluna düşüp kuruturdum yeşilimi.

Çaremi bir bul, dalgınım, derin sular beni mi bekliyor, içime bir söz sen anlatabilirsin, değil mi?

Gülgun (Kırmızı renkli Gül)

Öyle işte...

Uzaktan seviyorum seni..
Öyle ayları, yılları gözetmeden.
Saatleri, dakikaları saymadan.
Zamana takılmadan...
Neredesin, kiminlesin, kiminsin,
Ne yersin, ne içersin,
Neyi seversin düşünmeden...
Ne öncesi, ne sonrası,
Ötesini, berisini sormadan...
Bıkmadan, bıktırmadan...
Yüreğimin saflığı, şeffaflığıyla,
Bazen ağırbaşlı biraz da şımarık,
Biraz nazlı, bazen olgun biri gibi...
Aşkların en güzeliyle,
Kimselere vermeden,
Sadece benimsin gibi...
Yüreklice, belki de korkarak,

324 Hayber & İlber

Hesapsızca,

Sınırsızca,

Bildiğimce,

Belki cahilce,

Umutla,

Umutsuzca,

Hemen simdi veya sonsuzca,

Tutkulu... bazen de sakince,

Belki biraz da çocukça,

Yani kendimce,

Seviyorum işte...

Öyle... Öylece seviyorum...

Bütün Ömrüme Yazdım

Senin gibi, mükemmel birine bağlanmanın verdiği Mükemmel birine bağlanmanın verdiği haz ile, hayatımda gönlümü huzura kavuşturan sevgilim.
Her şeyde ve anda seni görmek, bir hastalık olabilir mi?
Seni içten içe ıstırap çekerek, gözü kapalı sevmek, tutsağın olmak ve karşı konulmayan bir hisle sevdalanmak. Çıkar gözetmeksizin bağlanmak, sadece bir bedende gibi nefes almak, yalan olabilir mi? Ne zamandan beri, unuttum, gözünü kapattığımda sürekli hayalini görmekteyim. Yanında değilim, fakat sadakatsizlik etmeyecek kadar seni seviyor olmak bir yanılsama olamaz.Seni andığım her anda tatmin olmanın en doruk noktasındayım.
Kader bizim kontrolümüzde gelişmedi. Hayalden öte imkansızlara çekse de bizi, sana olan sevgime mani de olamadı. Bilemem ama belki bu hal aşkımı arttırdı.

Şimdi sana bir saplantı derecesinde tutkulu ve hayranlık duyarak aşığım.

Kavuşmak mümkün değil diyorlar. Bir çiçek gibi solsam, ertesi gün yine açar seni hasretle anar derdimi yanarım. Sevgimi ilan ederim. Bendeki bu sevgi kalıcı, geçici bir şey değil, biliyorum. Çünkü her sabah kalktığında yeniden sana aşık oluyorum. Buna rağmen elinde solan tek çiçek ben olmak isterim.

Sevgilim!

Sadakat-güven-sevgi, bende, seninle bir manaya geldi. Hayatıma gönlüme girdiğinden beri, geleceğimi sana ipotek ettim. Zamanla isteklerim ve beklentilerim değişse de, iyi ki varsın demek…al beni benden, demek hoşuma gidiyor. Sana sarılarak uyumak ve uyandığımda nefesini yüzümde hissetmek, terinden ıslanmış pembe boynunu öpmek, içime ateşli arzunun sızışını hissetmek, yanında baygın baygın kendimden geçmek…

Ah...kendimi aşan hayallerim!

Bunları gerçek gibi hep yaşıyorum, sende benim gibi olmalısın. Kalpten kalbe giden yollar varmış dedikleri gibi.

Biliyorum ki bu temiz ve saf bağlılığımız Tanrıyı bile sakinleştirir. Rahmete vesile olur. Kış gününde kar yerine yağmur yağdırır.

N'olur, beraber harcandığımız bu hayatta, sen benden hep bir adım önde ol…ben gölgen olmaya razıyım. Bu şekilde çok güzel bir bahtım varmış, diye… kendimi kendimden kıskanayım.

Yüce sevgilim…

Can verecek kadar kendimden geçtiğim, güzel aşkım.

Sevgimi tek bir güne değil bütün ömrüme yazdım ve son noktasını da...sen koyacaksın.

Yolum, Yoldaşım Sen...

Sadece niyet edin ve yolunuza devam edin.
Kader niyete âşıktır.
Çektiğiniz zahmet bir gün gelir rahmet olur"
Şems-i Tebrizi...

Sevdiğim...
İki cihandaki servetim...
Sonsuz cennetim...

Bazen öyle bir insanla kesişiyor ki yolun, ömrünün yarısını onsuz geçirdiğin için kahroluyorsun. Gönül kendine benzeyen gönüle akıyor. Bu hayatta önemli diye bildiğin her ne varsa alt üst ediyor. Öyle bir insan çıkıyor ki karşına, senin önündeki tüm sıkıntıları süpürüp, temizliyor. Yoluna ışık, gönlüne

huzur oluveriyor. Yüreği kendisine benzeyeni bulmak büyük nimet...
Seni bulmuşum, bu gönül senden vazgeçer mi?

Sevdiceğim...
Aşk gizli bir sır, kaderdeki sır ondan da karışık. Bu sırrı aşmak mümkün değilken, bize düşen sadece razı olmak...
Ne güzel demiş, Mevlana Hazretleri;
"Önemli olan seni tamamlayacak ruhu bulmandır. Her peygamberin verdiği öğüt aynıdır; sana ayna olacak insanı bul"...
Sırlarla dolu, gizli aynam. Sana ne zaman baksam, kendi ruh dünyamı, hassasiyeti, sevgi ve merhametin izlerini görüyorum. Acılara karşı direnci, sabrı, sorunlar karşısında çıkış yolları arayıp bulma, hatta olmazı oldurma çabalarını, hep kendinden vermenin yaşattığı tükenmişliği, ancak buna rağmen hala çevre ve aile için fedakârlıktan vazgeçmeyen SEN i, BEN i... BİZ i görüyorum... Seni sevdim seveli, çiçek açar oldum. Mevsim kar kış olsa bile, içimde hep bir bahar, gözlerimde aşkın verdiği ışık hüzmeleri var...

Canparem...

"Önce yoldaş, sonra yol" demiş şair. Ne güzel özetlemiş, hayatın özünü. Yalnızlık Allah'a mahsus, insan hayat denilen bu zorlu, iniş ve çıkışlarla dolu yolda, candan bir yoldaş istiyor. Ben seninle sevdanın sırlı yollarında el ele birlikte yürümek istiyorum. Seninle her şeye razı bu gönlü yalnız bırakmazsın biliyorum.

Yolun güzelse eğer yoldaşının güzelliğindendir demişler.

Senin varlığındır bu yola güzellik katan... Varlığına binlerce hamdolsun...

İki cihandaki yolum, yoldaşım...

Mavim

Nasılsın?

Mavi sonsuzluğun rengi… yanımda olsan desem çok değil, benden ayrı kalmıyorsun ki, seninle gözlerin ağladığı yerde beraber olmuşuz. İnsanların çoğu burayı arıyor.

Seninle el ele olmak.

Hayatım gözyaşıyla dolu. Fakat heyecandan titriyorum… senin ile beraber oldum diye, sevinç mi yoksa geç kalmışlığın tedirginliği mi?

Soruyorum sen mi beni, ben mi seni hak ettim…cevabı yok.

Bir şey var bir sonraki hayatımız eskisi gibi olmasın olur mu?

Rüyaların doğduğu yer diyorlarmış aradım sonunda buldum…neresi?

Meğer ki, senin yanınmış.

Şimdi, ben hep üzülüyorum, geç kaldım diye.

İşte bu yüzden bu rüyanın sonunu görmek ve gerçeğe uçmak istiyorum. Ve yardım etmeni istiyorum. Çünkü ben ve sen karlı yolun açılmış tünellerinde donmadan kurtulmalıyız.
İkimizi bağlayan engeller yanında ve kırmaya çalışan engellerimiz de var. Karlı yol erimeden bu yol bitirmeli. Yoksa kayboluruz derinliklerde
Diriltilenlerin yeni hayatı sadece bir gün sürmeyecek ki, gazaba uğramışların uydurmaları, gelecek sonsuzluk ve bitmeyen bir yol.
Biz sadece mutluluğu istiyoruz ama buna kavuşmanın bedelini ödemek zorundayız…galiba.
Ayrılıklar aslında aynıdır… Biz acıların bizdeki tesirlerine bakmalıyız. Ya kaybolacağız, ya kötü olacağız ya da biz olacağız… Bu seçimi yapmamız gerek… Biz kötü olamayız. Bu nedenle kalpten kalbe giden yolumuz daima açık olacak… Biz olacağız ve kimse bunu bilemeyecek…
Sevgilim!
Kalbim seni dünyanın sonuna dek takip etmeye kararlı. Geçmişin gizemine takılmadan düze çıkmalıyız. zaman aleyhimize değil ama, çürüyecek

çok şeyimiz var susuz çölümüzde hayatımız bize çukur olmadan bir şeyler olmalı.

Hayat bir kara komedi gibi. İnsanı hayata bağlayacak ne çok şey var aslında. Bozuk vidalar gibi zaman döngüsüne takılırsak ilerimiz gerimiz kaybolur… Bir U dönüşü yapalım.

Acılarına son verebilecek gücümüz var değil mi?

Tek şey yalnız olmadığımızı bilmek. Bütün bu olanlar hayatımızı beraber yaşamaktan vazgeçirmemeli.

Bakarsan hayatımızda ne değişecek demeden yardım elimizi birlikte tutmalı…baktık ki olmuyor, burunlarımız aynı kokuya değmeli elimizi değdiremeskte …

Baktık ki değişen bir şey yok, sonsuza dek bizi kuşatan kaderimiz kutuptaki kış gecesi kadar soğuk iken bunu ikimiz yanarak çözelim…

Ne yapalım… geçte olsa yakaladık kaçmış olan ipimizi… tekrar örelim baştan örer gibi…

…

Not:

Gizli bir sinyal: Bu antik bir sinyal terimi. Kuzey kutbundaki kabileler kullanırmış. Erkekler buz

çölünde ava giderken eşleri burunlarına dokunurmuş. Bu ölüm anlamına gelirmiş. Manası: Kalbim seni dünyanın sonuna dek takip edecek.

Öyle Maalesef Ne Yapalım

Özlüyorum
Ben seni içimde saklıyorum ya…
Ne yapalım…özlem bir acı rüzgar
Arada bir eser
Can yakar ve kurutur
Sonra gözler yaşarır…umut yeşerir
Tekrar başa döner…her halimiz

Aşk Kitabı

Kitaplar içinde en harika kitap,
            Aşk kitabıdır.
Dikkatle okudum mu, onu hiç…
            Çok az bir sayfa sevinç,
                        Kalanıysa hep bir acı.
Bir bölümün sonu ayrılıksa
            Peşinen küçük bir kısım…
                        Yeniden buluşma,
Ve bir dert ki...
            Ciltler boyunca anlatılmış,
                        Ölçüsüz, sonsuz ve uzunca

Yine de yarım kalmış
(Goethe'den ilham ile)

Aşk ile

با عشق

دوستت دارم

صاحب رویاهای من

یک روز شیرین برای کسانی که شما را دوست

دارند

با اراده

دیدم که خیلی نزدیک شما هستم.

342 Hayber & İlber

.. نمی دانم امشب چطور

خیلی دوستت دارم

دیوانه نیست

!برده

من همه چیز را دوست دارم

مثل ما

اما درد من خیلی زیاد است

.من نمی خواهم به شادی بروم

.نمی توانم بگذارم کسی رنج بکشد

.اما سرنوشت من برای من مناسب نبود

و یک عمر از شما دور است

دشوار

.این هیچ ربطی به آینده من ندارد

.سرنوشت گناهکار است

.هیچ کس نباید برای من بمیرد

اگر اول اجازه بدید برم

من به این اولویت نیاز دارم

.زندگی بدون تو همیشه بدترین چیز است

.ساده تر از گفتن است. من متاسفم

من بدون تو خوشحال نیستم

344 Hayber & İlber

در داخل و خارج ، همه کار نمی کنند.

اما هیچ چیز خوبی در مورد من وجود ندارد.

گرداب ... من مثل زباله هستم

نتونستم راه حلی پیدا کنم

شبکه ها از طریق پنجره شیشه ای

آنچه را گم کردم نوشتم.

امشب حذف شد.

شما نمی توانید روز او را ببینید

نمی خواستم توی آب بنویسم.

زیرا هنگام نوشیدن ناپدید می شود.

البته سرنوشت تغییر نخواهد کرد

و اگر مداخله امکان پذیر نیست

بله.

و من با شما نیستم

اگر می دانستم چه می دانستم

من باید زندگی کنم

من نمی خواهم حذف شود.

چون ...

بدون تو زندگی وجود ندارد.

آیا این غم انگیزترین بخش ترک است؟

فکر می کنم زندگی خوب با افراد خوب خوب

است.

اگر جنایتکاران اطراف ما بودند ،

این یک تصمیم ساده است. البته من می خواهم

متاسفم

بله در عشق ، بله ، عشق

من کاملاً گم شده ام

خدا اشتباه نمی کند.

چرا او می خواهد من شما را ترک کنم؟

آیا این بهتر خواهد شد؟

من بارها همان سرنوشت ناشناخته را تجربه کرده

ام.

من هیچ اعتراضی ندارم اما

چرا دوباره این اتفاق می افتد؟

در دنیای ناشناخته فقط دو نفر از ما وجود دارد.

چه کسی به زندگی اهمیت می دهد؟

چه کسی شما را دوست دارد

سوراخ در من بزرگ است. نه به این دلیل که او

می تواند آن را اداره کند.

نمی توانم برگردم و تمام کنم.

یا ناپدید می شوم یا می میرم.

خدای عزیز ، شما در این نوع چرخه می خواهید

چه کاری انجام دهید؟

من از شما می پرسم آنچه می خواهید ، باید

پاسخ دهید.

شما همیشه ساکت هستید

من اهمیتی ندارم گرم یا سرد باشد ، اما آب

شیرین به من بدهید.

قلب من اکنون سنگ است

هیچ ارزشی ندارد

منو نگه دار

گم شده ام؟

خدایا ، به من گوش کن

من تمام شب با شما بوده ام. داشتم با تو صحبت

می کردم

نظرت چیه؟

دوباره به همان مکان آمدم.

مثل جامد یخ زده.

***

With Love

I love you
Owner of my dreams
A sweet day for those who love you
By will
I saw that I was very close to you.
I don't know how tonight ..
I love you so much
Not crazy
a slave!
I like everything
Like us
But my pain is too much
I don't want to go to happiness.
I can't let anyone suffer.
But my fate was not right for me.
And a lifetime is far from you

352 Hayber & İlber

Tough

It has nothing to do with my future.

Destiny is sinful.

No one should die for me.

If you let me go first

I need this priority

Life without you is always the worst thing.

It's easier said than done. I am sorry.

I'm not happy without you

In and out, not everyone works.

But there is nothing good about me.

Whirlpool ... I'm like garbage

I couldn't find a solution

Networks through the glass window

I wrote what I was missing.

Deleted tonight.

You can't see her day

I didn't want to write in the water.

Because it disappears while drinking.

Of course fate will not change

And if intervention is not possible

Yes.

And I'm not with you
If I knew what I knew
I have to live
I don't want to be deleted.
Because ...
Without you there is no life.
Is this the saddest part of leaving?
I think a good life with good people is good.
If the criminals were around us,
It's a simple decision. Of course I want to
I'm sorry
Yes in love, yes, love
I'm totally lost
God is not wrong.
Why does he want me to leave you?
Will this get better?
I have experienced the same unknown destiny many times.
I have no objection but
Why is this happening again?
In the unknown world there are only two of us.
Who cares about life?

354 Hayber & İlber

Who Loves You

The hole in me is big. Not because he can handle it.

I can't go back and finish.

Either I disappear or I die.

Dear God, what do you want to do in this kind of cycle?

I ask you what you want, you must answer.

You are always silent

I don't care if it's hot or cold, but give me fresh water.

My heart is now a stone

It has no value

Hold me

I'm lost?

God, listen to me

I've been with you all night. I was talking to you

What do you think

I came to the same place again.

Like a frozen solid.

***

Aşk ile

Ben seni seviyorum
Hayallerimin sahibi
Seni sevenler için tatlı bir gün
İsteklice
Sana çok yakın olduğumu gördüm.
Bu gece nasıl olduğunu bilmiyorum ..
Ben seni çok seviyorum
Deli değil
Köle gibi!
Her şeyi seviyorum
Bizim gibi
Ama acım çok fazla
Mutluluğa gitmek istemiyorum.
Kimsenin acı çekmesine izin veremem.
Ama kaderim benim için doğru değildi.
Ve bir ömür senden uzakta yaşamak…zor
Geleceğimle ilgisi yok.

356 Hayber & İlber

Kader günahkar.

Kimse benim için ölmemeli.

Önce gitmeme izin verirsen

Bu önceliğe ihtiyacım var

Sensiz yaşam her zaman en kötü şeydir.

Söylemesi yapmaktan daha kolay. Üzgünüm.

Sensiz mutlu değilim

Giriş ve çıkış, herkes için olmaz mı.

Ama benim hakkımda iyi bir şey yok.

Girdap ... çöp gibiyim

Bir çözüm bulamadım

Cam pencereden ağlar

Ne kaybettiğimi yazdım.

Bu gece silindi.

Onun gününü göremezsin

Suya yazmak istemedim.

Çünkü içtiğinizde kaybolur.

Tabii ki kader değişmeyecek

Ve müdahale mümkün değilse

Evet.

Ve seninle değilim

Ne bildiğimi bir bilseydim

Yaşamak zorundayım
Silinmek istemiyorum.
Çünkü ...
Sensiz hayat yok.
Bu ayrılmanın en üzücü yanı mı?
İyi insanlarla iyi bir yaşamın iyi olduğunu düşünüyorum.
Suçlular etrafımızda olsaydı,
Bu basit bir karar. Tabii ki istiyorum
Özür dilerim
Evet aşık, evet aşk
Tamamen kayboldum
Tanrı hatalı değil.
Neden seni terk etmemi istiyor?
Bu daha iyi olacak mı?
Aynı bilinmeyen kaderi defalarca yaşadım.
İtirazım yok ama
Bu neden tekrar oluyor?
Bilinmeyen dünyada sadece ikimiz var.
Hayata kim önem verir?
Seni kim seviyor
İçimdeki delik büyük. Onun üstesinden gelebileceği

için değil.

Geri dönüp bitiremem.

Ya yok olurum ya da ölürüm.

Sevgili Tanrım, bu tür bir döngüde ne yapmak istiyorsun?

Sana ne istediğini soruyorum, cevap vermelisin.

Sen daima sessizsin

Sıcak mı soğuk mu umurumda değil ama bana tatlı su ver.

Kalbim şimdi bir taş

Değeri yok

Tut beni

Kaybettim mi?

Tanrım, dinle beni

Bütün gece seninleydim.

Seninle konuşuyordum

Sen ne düşünüyorsun?

Yine aynı yere geldim.

Donmuş bir katı gibi.

Ölmüşüm Kalmışım Fark eder mi?

> **“İnsan yanındakiyle yaşar ama aklındakiyle ölür…”**

Acım!

Kurumuşum dallarım kırılsa hissetmez canım,

Bir su imdadıma derdim…

sen çölüme yağmur oldun.

Toprak ve su bir karışsa, sadece tek bir öz olurduk, bulanmadan berrak.

Benim tek sevincim can derdim!

Gölgende bir yer verdin ya bana...

Sevmenin tadını biliyorum, yaşamanın da.

Seninle beraber, bir an göz göze dursak ve dilsiz konuşsak, ölümüne razıyım.

Hayatta en büyük kayıp, sensiz yaşamakmış.

Bunun dışında her şey kolaymış…içime yük değil.

Kendimle barışmam mümkün değildi, ancak seninle olunca hayatı seviyorum.

360 Hayber & İlber

Eğer ki sen olmasan yine aynı olur, biliyorum, duruyorum…kendimce.

Bir tanem, bırakma beni.

Önceden bilmezdim, sevmeyi sevilmeyi. Birde senin sevdiğini biliyorumya.

Bil ki gönlüm sana karşı çok dolu…

Şimdi kendimde seni yaşadığımdan, ölmüşüm kalmışım fark eder mi?

Ayna

Hazreti Pire, talebesi sordu

-Sır nasıl saklanır, yüzleşilenle…

-Kalbinde bir ayna taşımalı yahut ayna mı edersin…bilemem yüreğini.

Bakanlar sende görmeli.

Neyi...kendilerini

Kalbindeki sırlara gizliden kim nasıl bakarsa baksın

Velev ki olsa yol mahiri...

Hayran olur...kapılır kendine farkında olmadan över seni

Sen korunurken, onlar hassas yanına varamazlar

Sen ve sevdan kalır...sırlı tarafta

...

Ayna / اينه

دانش آموز از معلم پرسید

- از شخصی که ملاقات می کنید مخفی شوید

- شما باید یک آینه یا آینه در قلب خود داشته

... باشید

شما قلب خود را نمی دانید

وزرا باید خودشان را ببینند.

نه تو ... خودش

مهم نیست چه کسی مخفیانه به اسرار قلب شما

نگاه می کند

... اگر یک راهنمای جاده وجود داشت

خود را بدون اطلاع خود غافلگیر کنید

در حالی که توسط آینه ها محافظت می شوند ،

آنها قادر نخواهند بود به شما برسند

با معشوق و عشق خود باشید

Türkçesi

Öğrenci öğretmene sordu

- Tanıştığın kişiden saklan

- Kalbinizde bir ayna veya ayna olmalı ...

Kalbini bilmiyorsun

Bakanlar kendileri görmeli.

Sen değil ... kendisi

Kalbinizin sırlarına kimin gizlice baktığı önemli değil

Bir yol rehberi olsaydı ...

Bilginiz olmadan kendinizi şaşırtın

Aynalarla korunurken, size ulaşamayacaklar

Sevgilinle ve sevgiyle birlikte ol

…

364 Hayber & İlber

The student asked the teacher

- Hide from the person you meet

- You should have a mirror or mirror in your heart ...

You don't know your heart

Ministers should see for themselves.

Not you ... himself

No matter who secretly looks at the secrets of your heart

If there was a road guide ...

Surprise yourself without your knowledge

If you are protected by mirrors, they will not be able to reach you

Be with your lover and love

**

سأل الطالب المعلم

- إخفاء من الشخص الذي تقابله

- يجب أن يكون لديك مرآة أو مرآة في قلبك ...

أنت لا تعرف قلبك

يجب أن يرى الوزراء أنفسهم

ليس أنت ... نفسه

بغض النظر عمن ينظر سرا إلى أسرار قلبك

... إذا كان هناك دليل طريق

مفاجأة نفسك دون علمك

إذا كنت معكوسة ، فلن تتمكن من الوصول إليك

كن مع حبيبك وحبك

Bu gece

Her gecem güzel, ama bir başkaydı bu gece…
Sevgilim geldi.
Eğer önceden bir haber etseydi.
Bir tepsi hazırlardım
İçine can konulmuş haliyle
Hediyem derdim…

Ey bahtı yaver gitmeyen âşık!
Ağlayış ve inleyişin semaya vurduğu bu gece
Sevgili seni kabul etmiş…
Bir âli ihsandan mı…yoksa bir iyiliğin karşılığı
Ah, ne sarıştı o…
Sarılan kıvrılan kimdi?
Bir türlü bilemedim

Bu gece uyku sırasını beklesin
Gerekirse ateşe verilsin

368 Hayber & İlber

İnlesin dursun âşıklar
Korkmuyorum!
Yasaklar kalktı, sevişmek helal oldu…
Çünkü sevgili geldi
Dökün şarabı kâseye
İçelim kim ne bilsin
Böylesine dilber ve sevdalıyı
Sen varsın diyerek
Sevişelim sohbet edelim…biz bize
Dilsiz, dudaksız konuşalım
Utansın halimizden sözler…
Yetmesin…bu değil, o değil
hangisi desinler, yenileri için
Üzülsünler...

A benim devletlim, a benim ikbalim,
Birimiz ırmak birimiz su
Sabaha kadar akmışız, saatler geçmiş
Baksana ne var-ne yoksa
Hepsi silinmiş…kaybolmuşlar
Bir dileğim var senden
Yok deme…n'olur

Bana vefanı göster

Bu gece bir ömür…yeter

Gizlimizi açmadan paylaştık

Biz canız…

Bırakma beni artık

Yeter ki sen var ol… susarım ebedi...gam değil

Hazır gelmişken…

Bu gece olanlar hatırına…al canımı

Razıyım senden Hakk aşkına

امشب- Bu Gece-This night

هر شب خوب است اما امشب یک شب دیگر

...

عشق من اینجاست

اگر من شناخته شده بود

یک سینی آماده کردم

قلب من است

... من آن را به عنوان هدیه می گویم

372 Hayber & İlber

!اوه عزیز ، هیچ کس خوشحال نیست

گریه و درد بیشتر شد

عشق من مرا پذیرفت

آیا این یک پاداش خوب است ... یا یک لطف؟

چه آغوش ... بوسیدن

من هرگز نمی دانستم

شب بخیر صبر کن

در صورت لزوم آتش را بگیرید

مانند عاشقانی که عاشق گریه هستند

!ننمی ترسم

... هیچ ممنوعیتی وجود ندارد ، عشق وجود دارد

زیرا عشق من فرا رسیده است

شراب را درون کاسه بریزید

کی باید بنوشیم؟ نه الان

برای زیبایی و عشق بی نظیر

شما چیز خوبی هستید

... بیایید دوست داشته باشیم ، گپ بزنیم

بیایید بی سر و صدا صحبت کنیم

... بگذارید کلمات از ما شرمنده باشند

این کافی نیست ... نه این ، نه این

هرچه آنها می گویند جدید است

نگران نباشید ، کافی نیست ، بگذارید آنها بگویند

حضور من ، شانس من

یکی از ما رودخانه است و دیگری مانند آب

ما یک جریان داریم

ساعت ها تا صبح می گذشت

به هر حال – چه اتفاقی افتاد ، چه؟

همه رفته اند ... آنها رفته اند

فقط دو نفر از ما

بگو ...

وفاداری به من نشان بده

اتفاقی که امشب افتاد برای تمام زندگی کافی است

ما راز خود را بدون باز کردن به اشتراک گذاشتیم

ما همدیگر را دوست داریم ...

دیگر مرا رها نکن

تا زمانی که وجود داشته باشید ... نگران نباشید

این یک بازی نیست

... من آماده هستم که برای شما بمیرم

برای کسانی که امشب

من به خاطر حق خدا خوشحالم

Bu Gece

Her gece güzel ama bu gece başka bir gece ...
Aşkım burada
Bilseydim
Bir tepsi hazırladım
Kalbimi
Hediye olarak söylerdim ...

Ah canım, kimse mutlu değil!
Ağlama ve acı arttı
Aşkım beni kabul etti
Bu iyi bir ödül mü ... yoksa bir iyilik mi?
Ne kucaklama ... öpüşme
Hiç bilmiyordum

Geceler beklesin
Gerekirse ateşe verin
Ağlamayı seven aşıklar gibi
Korkmuyorum!
Yasak yok, aşk var ...

378 Hayber & İlber

Çünkü aşkım geldi

Şarabı kaseye dökün

Ne zaman içmeliyiz? Şimdi değil de

Eşsiz güzellik ve aşk için

Sen iyi bir şeysin

Sevelim, sohbet edelim ...

Sessiz konuşalım

Sözler bizden utansın ...

Bu yeterli değil ... bu değil, bu değil

Dedikleri her şey yeni

Endişelenme, yeterli değil, söylemelerine izin ver

Varlığım, şansım

Birimiz nehir, diğeri su gibi

Bir akışımız var

Saatler sabaha kadar geçti

Neyse - ne oldu, ne?

Herkes gitti ... gittiler

Sadece ikimiz

De ki ...

Bana sadakat göster

Bu gece ne oldu tüm yaşam için yeterli

Sırrımızı açmadan paylaştık

Birbirimizi seviyoruz ...

Artık beni terk etme

Var olduğunuz sürece ... endişelenme

Bu bir oyun değil

Senin için ölmeye hazırım ...

Bu gece olanlar için

Tanrı'nın hakkı için mutluyum

This night

Every night is good but tonight is another night ...

My love is here

if I knew

I prepared a tray

my heart

I say it as a gift ...

380 Hayber & İlber

Oh dear, nobody is happy!
Crying and pain reached high
My love accepted me
Is this a good reward ... or a favor?
What a hug ... kissing
i never knew

Good night wait
Catch the fire if necessary
Like lovers who love crying
I'm not afraid!!
There is no ban, there is love ...
Because my love has come
Pour the wine into the bowl
When should we drink? Not now
For unique beauty and love
You are a good thing
Let's love, chat ...
Let's talk quietly
Let the words be ashamed of us ...
This is not enough ... not this, not this
Everything they say is new

Don't worry, it's not enough, let them say

My presence, my chance
One of us is the river, the other is like water
We have a flow
Hours passed until morning
Anyway - what happened, what?
Everybody's gone ... they're gone
Just the two of us
say ...
Show me loyalty
What happened tonight is enough for all life
We shared our secret without opening
We love each other ...
Don't leave me anymore
As long as you exist ... don't worry
This is not a game
I'm ready to die for you ...
For those tonight
I'm happy for God's right

Cennetim'e...

Ben senin yüreğinden yüreğime , gönlümde damla damla cennet inşaa eden cümlelerini sevdim.

İçine bakamadığım ama içinde kaybolmayı istediğim gözlerini sevdim.

Sıcaklığını hiç hissedemediğim o yumuşacık beyaz ellerini sevdim.

Allah diye çarpan ancak sesini henüz dinleyemediğim kalbini sevdim.

Bedenimi tamamlayan ve sarıp sarmalayan ruhunu sevdim.

Sana susamayı, seni özlemeyi sevdim.

Seni beklemeyi ve düşlerde sana kavuşmayı sevdim.

Sana susmayı ve sustuğumda beni anlamanı sevdim.

Her saniye aklımda olmanı sevdim.

Bana bunca güzellikleri yaşattığın için teşekkür ederim sevgilim.

İki cihandaki Sonsuz Cennet'im....

Sen Sözsün

Başlangıçta, sadece söz vardı.

Söz ile bütün alemler, peşinen, melekler, cinler, güneş, ay, yıldızlar ve sonra yeryüzü, okyanuslar, hayvanlar yaratıldı.

En sonunda da en büyük eseri olan insan yaratıldı.

Biz onun diğerlerinden üstün tuttuğu sevdiği, gözettiği ve koruduğu varlıklar, en gözde eserleriydik.

Yeryüzünün ve Cennet'in en sevileniydik.

Peygamberlerin anlattığı şekliyle söz işte buydu. Sonra nesilden nesile iletilerek bugüne kadar geldi.

Ve binlerce kuşak, Tanrı'nın sözüyle teselli buldu.

Bu dünyada bulunmanın nedeni her ne olursa olsun her şey onun arzusu ve iradesiyle olduğunu unuttuk.

Bizler sözden döndük. Ve ilahi yardım bizi terk etmedi ama biz onu iteledik.

Fakat bizim dediğimizde olmadı…her yerde hala o "Söz" var.

Gönlümdeki Cennetim

Hz. Mevlana ne güzel söylemiş;
"Sevdiğinin nazını değil, kahrını çekmektir sevda"
Ben neler gördüm, neleri gömdüm kalbime ki;
Senin nazında, siteminde, benim canıma nefestir.
Eyvallah der, sevdamı kederimle büyütür, beslerim.
Sevdiğim... Sonsuz Cennetim...

Ne Çok Özledim

Ey Sevgilim!
Neler giriyor ki aramıza geceler gündüzler
Zayıflığımız olan uykular, hastalıklar, acılar
Sevene uzaklar olmaz yakınlıktır onlar da ama
Yine de acıtıyor bu ayrılıklar
İstenmiyor değil mi
Olmasınlar
Üzülmemelisin her şeyimle inancımla
Seninim
Varlığım sensizliğe dayanamıyor
Âlem bu denli güzelliği ile zindan bana
Ey Sevgilim!
Ömrüme ömür verdin
Gönlüme sonsuz huzur
Aşkların en güzelisin sevdamsın benim
Kocaman bir dünyamız var ama

390 Hayber & İlber

Kalbimi senin küçücük bir iki kelimen dolduruyor
Ve bana o kadar çok büyük geliyor ki
Her şey yok olup gidiyor
Neydi ah…seninle geçirdiğim eşsiz zamanlar
Tanrımla buluştuğum sevildiğimi bildiğim anlardı benim
Her şey seninle
Kat kat güzel olmaya mecbur
Bende öyle
Seni seviyorum
Hasretle kucaklıyor öpüyorum

Pyriel "Cennetin Işığı"

Bir melek dünyaya sürülmüştü.

Ve bir an için, kör olmuştu.

Sonra bir kadınla birlikte oldu.

Ölmek gibi bir şeydi, bu ilişki…

İnledi ve çığlıklar attı.

Üzüldüğü son noktaya varmışken rahatladı

Dünyada kalmak için yalvardı

Kadın cennet ışığı idi…ötede göremediği Tanrı ışığının uzantısını dünyada görmüştü.

Daha fazlaca önceyi de sonrayı da görüyordu…

Sana Soruyorum

Seni görmeseydim her şey tamam derdim…
Ancak seninle imiş her şey tamam
Şimdi ise noksan kalan hayatımla mutlu olmam isteniyor
Olur mu… ben sana soruyorum.
Nedeni yok dersin…
Böyleyken neden acı çekmeye mahkum edildim.
Dünyada cehennem yardan ayrı kal
Öteki taraf meçhul…
Acınacak halim mi kaldı…
Öldürülmüş dediklerini yeni anladım

Ben Bir Kuş Olsam

Hayalim!

Dinler mi şarkımı.

Seven bir ruh ne yaparmış?

Bir mum gibi erir, ölümüne aşkını yanında istermiş.

Çok ihtiyacı varsa birde.

Bende öyleyim…

Erimeden bitmeden, ışığım sönmeden,

Ruhumu zincirleyen bu ayrılıktan bir kurtarsan,

Kuş gibi uçup göğsüne konup orada kalsam.

…

Sevgi ruha ayna,

Eğer aşk bir insan olsaydı…sen onun kalbi olurdun.

N'olur beni bu karanlıklarımda bırakma.

Kurumuş dünyama nefes sunsan

Hayallerim rakkase gibi heyecana gelir

Gözlerimden yağmur döker

İçim sana hüzünlü ve dokunaklı şarkılar söyler

396 Hayber & İlber

Böyleyken…

Yanında bir kul, bir köle istemez miydin?

Ah…

Kalbimdeki boşluğu dolduranım

Çıldırdığım hayal…büyüleyici kutsal!

Güzelliğini kıskanan çiçeklerin isyanını gördüm.

Onların içinde bana yer olur mu…demiyorum ki

İnanamayacağın kadar, seni çok seviyorum…

Bu benim sonsuz kazancım

Tanrı'dan bir tek seni dilendim …

İçimdeki şimşeklere ve o kara yağmur bulutlarına karşı koymaya çalışıyorum.

…

Bizi hayal ediyorum, ikimiz güneşin altında uzanmış dururken…sessizliği dinlemek

Göz göze bakarak yanmak ve sonsuzluğa karışmak

Sabret öğütlerine tüm kalbimle hak verdim.

Her derdimi sakladım ve dayandım…ancak olmuyor.

Yalnızlığa doğru giden sonumda…

O kahverengi gözlerinle binlerce kez iğneler batırıp

Kalbimi delip geçsen ve ben sana bir an bakmak için…

Ölsem umurumda bile değil.

Şarkıma ben bile acınıyorum.

Sen bu değilsin, kimselere benzemiyorsun.

Ya ben bir hiçken.

Hoş Geldin

Günümü aydınlatan sevdam. Epeyden beri yazamadığıma bakma. Rabbime hamdolsun. Bu gece rüyamda ne çok yazıştık...Hem de ne çok. Güzel bir gün ve ömür dileğimle… inşallah.

https://www.youtube.com/watch?v=mzkm8djwj28

Bunu dinledim sende dinlersen, nasıl dertli bir türküdür böyle dersin...

Günlerdir elim varıp iki kelime bir şeyler yazamadım. İçimde kaybolmuştum. Ama bu halimle dahi hep seni düşünüyordum, özlüyordum…galiba sana olan sevgim aklımı alıyor. Sensizlik beni içten içe boğuyor. İnan ki çok zormuş…bu geçen günler.

Bu gece diğer gecelerden farklı oldu. Gece yanımda olmanı çok istedim. Sabahını sorarsan bir aşk ziyafetiydi.

…

Sen benim canımsın…tatlımsın, beşerden öte en en

özelimsin. Öyle ki, sana doyamıyorum. Hareketlerine…duruşuna…anlayışına…pırıl pırıl kalbine…yüzüne…ellerine.

Nasıl anlatayım, özden öze hayranım herşeyine. Hele bir de her şeyi önceden düşünmen ve çareler araman var ya, beni bitiriyor. Anlayışın ve temiz kalbin paha biçilmez…beni benden alıyor. Varlığın beni yıkayıp tertemiz etti. Ben daha önceleri kendimi bu kadar temiz ve saf bulmazdım.

Ah biricik sevdam.

Bildim bileli, bende ki sen, hep böyle değerliydin. Bana o kadar temiz ve narinsin ki, yüzüne ve ellerine nur inmiş gibi görüyorum. Yüzde nuru kesin bilirdim ama insanın ellerinde de nur olduğunu sadece sende gördüm. Seni ne zaman görsem ellerinin güzelliğine bayılıyorum. Hemen o an tutup doya doya öpmek istiyorum. Yedi Beyza dedikleri bu olmalı.

Rabbim seni nazarlardan korusun. Amin.

Bana güzel bir insanı anlat deseler, ben senin vasıflarını anlatırdım.

Eşin benzerin yok. Belki o güzeller senin yanında zayıf kalır vasıflarıyla.

İnsanın gözü dolar be burnumun direği sızlar derler ya, bu aralar seni hissedince kalbim sızlar gibi...birden burnum sızlıyor. İnsanın gözü dolabilir ama burnu her zaman sızlamaz ki.

Gönlüm, hayalimde hep bir arayış içinde idim, seninle bitti, çok şükür. Hayata seninle bakmak bir ayrıcalıkmış... huzur seninleymiş.

Seninle kendimi güvende hissediyorum. İyi ki varsın. Bu iç güvenimden duyduğum huzur için ben sana canımı vermem gerekirse, hemen veririm. Bu senin hakkın.

Ben bu zamana kadar olana hep razı oldum. En iyisi buymuş benim için, deyip dururdum. Ancak seninle fark ettim aslında hep bir eksik yanımın olduğunu. Şimdi seninle bir şeylerin tamamlandığını biliyorum. Meğer hayatımın bütünlüğü senmişsin.

Sen gösterdin bana gerçekten seven birisi olması gerektiğini... hayatta tek başına her şeyin üstesinden gelinemeyeceğini. Sevginin güç kaynağı olduğunu ve ruhun mutlaka bir başka ruha destek vermesi gerektiğini. Bazen küçücük bir söze bile ihtiyaç duyuyorsun.

402 Hayber & İlber

Bir kalbin sevdiği için sana atıyor olması. Bu kalbin senin için atıyor, olduğunu bilmek demek dahi ne önemliymiş.

Ben ise yılların yalnızlığı bundan tamamen vazgeçmiştim. Seninle bu eksikliğimi buldum. Sen benim kilitlerimi kırdın. Kalbime yerleştin. Kalbim artık senin Bu yorgun kalbim artık seninle atacak.

Ah sevdam, içimde bir yerlerde çok kalın duvarlarım vardı aslında. O duvarları kimse geçemememişti. Ben senin cesaretinle, bazı şeyleri başardım. Bittiğim yerde beni gün yüzüne çıkardın. Ve beni kabul ettin. Şimdi ise elimde değil sadece senin varlığınla mutlu olabiliyorum.

Huzurum varsa, bunun da bir sebebi, o sensin.

Bir tanem inan seninle fark ettim insanların hepsine ayni şekilde değer vermeyi. Sabretmeyi, hiç yargılamadan ayni şekilde yaklaşabilmenin mümkün olabildiğini. Ön yargılarımı dahi değiştirdin.

Çok şanslıyım, bundan sevinç duyuyorum. Senin gibi bir ruh ve yürek. Dünyada nadir bulunan bir kalp çıkmış karşıma. İçim kıpır kıpır, sakinleştirmeye yetmiyor, seni seviyorum seni düşlüyorum, demek,

sana tapıyorum.

Ah kalbim, Rabbime çok dua derdim. Onunla olmak için. Duam kabul oldu. Seni buldum. Çünkü senin kalbinde o var. Seni sevdikçe, onu içimde hep buluyorum. Bu denli yakın oldum ya bu bile çok çok büyük bir şans ve nimet…senin hakkını nasıl ödeyebilirim

Aşkım, hayatım, kalbim, huzurum, yüz aklığım…

Sen herşeysin.

Kalbim şu satırları yazarken sevincinden titriyor. Gözlerim durmuyor.

Seviyorum sonsuz bir sevgi ile…daha da sonsuz.

Canım sevgilim seni doya öpmek sevmek istiyorum…sonsuza kadar zaten seninim.

Bizimki Kör Aşkı

Sevdim mi kör gibi sevmeli…

Bir daha göz açmayacak gibi

Nazlı sevgili sormuş, başkaları var mı diye
Kör aşık demiş ki:
Tanrıya niyaz etmiştim. Bir gün gözümü açarsan sana çok dua ve niyaz ederim.
Tanrı cömertliğinden körün tek gözünü açmış. Vaktin bereketi o da dünya güzelini görmüş biraz beklemiş gözünü kapatmış.
Tanrı, hani çok istiyordun görmeyi neden kapatıyorsun gözlerini dediğinde…
Kör âşık:
Ulu tanrım, bana öyle bir iş ettin ki, Kâf Dağının güzelini duymuştum, onu gösterdin, aklımı aldın, dinimi aldın, bedenimde derman bırakmadın. Yetmez

gibi ulu yurdunu ulaşamayacağım bir yerde olduğunu gösterdin.

Şimdi o güzeli gördüm. Sana küstüm. Böylemi olmalıydı…bir nimetin bedeli…gözümü açmam artık.

Daha kimi göreyim bundan sonra.

Kör kendi şansızlığına mı, Tanrı'ya mı küssün.

O güzel bi haber, dert yine köre kalmış.

Yürekten Sevgimizi

Yüceden yüceye, en gerçeğe
Doğrudan doğruya sana karşı duyduğum
Ulu sevgim...
Aşkım seninle büyüdü, dostluğum sevginle ölümsüz
Hayatıma bir anlam verdin
Bir efsaneyiz şimdi

Hani seninle bir arada olmak vardı...
Ne zaman ayrı kaldık ki biz
Her yerde ve her anda
Sen iste yeter ki
Biz acının mutluluğa doğuşunda
Daima beraber yanyaydız
Göz görmedi, kulak işitmedi
Ten ürpermedi mi sandın
Buna su şahit gök şahit
Bize hayran kaldılar

408 Hayber & İlber

Kıskandılar mı bilemem ama
Yürekten sevgimize
Saklayın diye yağmurlar yağdı
Böyledir inan buna
Bağrım çıplak, çek vur hançerini
Görmek istiyorsan
Ezeli ve ebedi hakikati
Yine de hala bir şüphe ediyorsun
İnanamıyorum...neden böyle söyledin ki
Söyleme şaka olsa bile...
Ben senin hayalinle
Ayıklığımı uykumu paylaştım
Sevabıma ortak ettim
Günahımla mutlu oldum
Sen ise bunu diyorsun.
Hala...eski halimi düşünüyorsun
Sevgimi seninle mezara
Yalnızlığıma garipliğime götüreceğim.

Affedebilecek misin?

Kendime defalarca kızsamda, uyarsamda,
İçimdeki çocuk çok yaramaz,
Laf söz dinlemiyor...
Beni affet...

Hayal mi? Neden olmasın...

Ilık bir yaz akşamı...

Lacivert geceyi aydınlatan dolunay, havada; bahçenin çitlerini kucaklamış hanımelinin huzur veren kokusu. Yemyeşil çimler ve rengârenk güllerle çevrili şirin bir bahçe ve köşedeki dut ağacının yanında sarmaşık güllerle kaplanmış, ahşaptan bir çardak. İçi yumuşacık bir kanape ve önünde minik bir masa ile sade döşenmiş. Bir kenarda yeni demlenmiş çayın semaverden tüten buharı. Masada hazırlanmış çay bardakları, yanında fırından yeni çıkmış dumanı üstünde kurabiyeler. Etrafta ağustos böceklerinin serenadı ile bütünleşmiş huzur veren ılık bir meltem esintisi.
Evet... Bu huzurlu ortamı tamamlayabilecek en önemli ve tek varlık...
Kıymetli gizli hazinem. Sevdiğim...

Kalbimin ve ruhumun diğer yarısı, beni anlayan,

seven ve değer veren, yolumun ışığı, derdimin ortağı, hayatımın rengi, gücümün sırrı, yüzümdeki tebessüm, gözbebeğim, kıyamadığım, kıskandığım, hem derdim hem dermanım, hüznüm ve neşem, nefesim, sevgilim, eşim, yolum, yoldaşım, iki cihandaki tek ve sonsuz dileğim...

Yanımda... benimle!!!

Çardakta yanyana dizdize oturuyorum. İşte bu... Hayatımın ışığı ve ben. Biz...

Sessiz ve sakin... Çitlerin kenarındaki ufak lambaların cilveli loş ışıkları, yapraklardan süzülürken, gecenin feneri bize tüm güzellikleri sunmanın gururuyla, önünden ağır ağır geçen toz mavisi bulutları selamlıyor. Bulutlar narince gökyüzünde salınırken bir yandan bizi süzer gibiler...

SEN ve BEN...Biz çayımızı yudumlarken, bana bir yandan bilmediğim, hiç duymadığım nice güzellikleri, hayatı, bugünü, yarını anlatan seni, ağustos böceklerinin serenadı eşliğinde zevk ve sükunetle dinliyorum. Bildiğim ya da bilmediğim kadarıyla sana eşlik ediyorum. Beni dinliyorsun ve çoğu zaman

ortak noktalarda buluşuyor, aynı şeyleri düşünüyoruz. Hatta aynı anda susuyor, mehtaba dalıyoruz. Sessizlikte dahi kalplerimizin sohbeti devam ediyor. Bakışıp gülümsüyoruz. Hava serinlemeye başladı şimdi, gidip battaniye getiriyorum. Birbirimize sarılıp, senin sıcağında omzuna yaslanıyor ve huzurla seni dinliyorum. Zaman duruyor, ay gecede yükseliyor. Herşey artık susuyor, gözlerimiz kapanıyor. Rüyalar alemi bizi bekler...

...

Yüzümüzde serin bir esinti ile gözlerimizi açarken, mehtap silinmeye yüz tutmuş ancak bizi bırakmak istemiyor sanki.

Sabah namazı vakti; sen önde ben ardında hafif nemli, çiğ taneleri düşmüş çimenlerde namazımızı eda ediyoruz. Bu öyle muhteşem bir an ki; Rabbime şükür secdeleriyle hamd ve dualar ediyoruz.

Günün ilk ışıklarını el ele beraber karşılıyor. Gökyüzünün sarıdan maviye dönmesini huşuyla izliyoruz. Gün ağarırken güller tüm renkleriyle şahitlik ediyor her anımıza, sevdamıza. Güneş artık

nurlanmış yüzüne vuruyor ve ne kadar yakışıyor bu günışığı sana...

...

Peki...

Dinle sevdam;

“Bir hayale ne kadar inanırsan, onu yaşama ihtimalinde o kadar artar “demişler...

Hadi...

Kapat gözlerini...

Hayallerimin kahramanı...

Seni bekliyorum sevgilim...